

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Številka: 007-276/2015/78

Ljubljana, 16. 2. 2016

EVA 2014-1711-0003

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o varnosti na smučiščih – predlog za obravnavo po rednem postopku

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga zakona o varnosti na smučiščih (EVA 2014-1711-0003) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga:

- Predlog zakona o varnosti na smučiščih

Prejmejo:

– ministrstva in vladne službe

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

NE

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Vesna Györkös Žnidar, ministrica za notranje zadeve,

- Andrej Špenga, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve,
- mag. Lado Bradač, generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge,
- mag. Zdravko Mele, pomočnik generalnega direktorja, Direktorata za policijo in druge varnostne naloge,
- mag. Ivan Celestina, vodja Sektorja za zasebno varstvo in občinska redarstva, Direktorat za policijo in druge varnostne naloge – vodja medresorske delovne skupine za pripravo predloga zakona.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Pri pripravi dela ali celotnega gradiva zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- mag. Vesna Györkös Žnidar, ministrica za notranje zadeve,
- Andrej Špenga, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve,
- mag. Lado Bradač, generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge,
- mag. Zdravko Mele, pomočnik generalnega direktorja, Direktorata za policijo in druge varnostne naloge.

5. Kratek povzetek gradiva:

S predlaganimi rešitvami se odpravljajo nekatere pomanjkljivosti veljavnega Zakona o varnosti na smučiščih, ki so se pokazale pri njegovem izvajanju v praksi. Glavna vodila pri pripravi predloga zakona so bila zagotavljanje ustrezne varnosti na smučiščih, finančna razbremenitev upravljavcev smučišč, odprava administrativnih ovir pri obratovanju majhnih smučišč, izločitev tako imenovanih "mikro smučišč" ter učinkovitejši nadzor nad izvajanjem zakona.

Glavne predlagane rešitve so:

S predlaganim zakonom se urejajo naslednja področja: opredelitev pogojev, ki jim morajo ustrezati površine, namenjene smučanju, ureditev in obratovanje smučišča, reševanje na smučišču, zagotavljanje varnosti in reda na smučišču, dolžnosti smučarjev in drugih oseb na smučišču, dolžnosti upravljavcev smučišč in nadzornikov na smučišču, samoodgovornost smučarjev, nadzor odgovornih in uporabnikov ter vzpostavitev evidenc, potrebnih za izvajanje zakona.

Bistvene novosti se nanašajo na poudarjanje smučarjevega samoodgovornega ravnanja, to je ravnanje po načelu vzajemnega spoštovanja in razumevanja. Smučišče mora uporabljati tako, da ne ogroža sebe, drugih prisotnih na smučišču in da ne poškoduje sebe, drugih prisotnih ali naprav na smučišču. Takšno ravnanje poudarja tudi eno izmed desetih mednarodnih vedenjskih pravil (pravila FIS), ki določa, da mora smučar smučati tako, da se lahko pravočasno ustavi in da svojo hitrost ter način vožnje prilagodi svojemu znanju, terenskim, snežnim in vremenskim razmeram ter gostoti prometa na smučišču. S poudarkom smučarjevega samoodgovornega ravnanja se bo nedvoumno jasneje vzpostavila odgovornost smučarja pri morebitnih nesrečah, hkrati pa bo svoj del odgovornosti nosil tudi upravljavec smučišča, ki bo moral izpolniti vse pogoje, ki mu jih nalaga predlog zakona.

Predlog zakona določa oziroma izvzema tako imenovana "mikro smučišča" oziroma površine, na katerih je postavljena vlečnica, za katero ni potrebna koncesija za postavitev vlečnic, v skladu z zakonom, ki ureja žičniške naprave za prevoz oseb, in ni namenjena pridobitni dejavnosti. S to določbo so iz predloga zakona izvzete površine, kjer so postavljene vlečnice za t. i. "lastno uporabo" in niso namenjene komercialni rabi (se ne zaračunavajo vozovnice oziroma niso del dodatne

ponudbe, npr. kmetij, hotelov, planinskih koč ipd.).

Na novo so opredeljeni pogoji za določitev majhnega smučišča, pri čemer so pogoji za pridobitev dovoljenja za obratovanje takega smučišča milejši oziroma prilagojeni dejanskim možnostim upravljavca majhnega smučišča. Naloge nadzornika na smučišču in naloge reševanja na takem smučišču lahko hkrati opravlja oseba pri upravljavcu smučišča, ki sicer opravlja druge naloge za upravljavca majhnega smučišča pod pogojem, da je strokovno usposobljena za delo reševalca in nadzornika na smučišču. Upravljavec majhnega smučišča lahko za opravljanje nalog reševanja sklene tudi dogovor z izvajalcem, ki izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču, pri čemer izvajalec zagotavlja odzivni čas v skladu z veljavnimi predpisi s področja zdravstva.

Predlog zakona ne ureja več javnih zbiranj na smučišču, saj javna zbiranja ureja poseben predpis.

Prav tako predlog zakona ne opredeljuje več pogojev za strokovne delavce, ki organizirano poučujejo smučanje, saj tovrstno vsebino ureja zakon, ki ureja športne dejavnosti.

V predlogu zakona je predvideno zmanjševanje števila nadzornikov na smučišču glede na zmogljivost smučišča, in sicer je določeno, da je treba do zmogljivosti 500 smučarjev zagotoviti enega nadzornika, prej je bila ta meja 300 smučarjev. Število nadzornikov in reševalcev je v predlogu zakona na smučišču sedaj izenačeno. Pomembna novost je, da se lahko število reševalcev in nadzornikov na smučišču prilagaja glede na dejansko število smučarjev na smučišču, če pa so v dovoljenju za obratovanje smučišča določeni sektorji na smučišču, pa glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav po posameznih sektorjih. Dopusčena bo tudi možnost, da lahko upravljavec smučišča do 30 % zmanjša minimalno število prisotnih nadzornikov in reševalcev na smučišču, če so ti (nekateri) hkrati usposobljeni za nadzor in reševanje ter številčno zagotovijo predpisano število obeh usposobljenosti.

Za nadzornika na smučišču so določeni milejši pogoji za pridobitev službene izkaznice (varnostni zadržki). Prošelec za pridobitev statusa nadzornika in aktivni nadzornik ne smeta biti pravnomočno obsojena za naklepno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni možnosti, na nepogojno trajanje zapora več kot tri mesece ali nista bila več kot dvakrat s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorna za prekrške zoper javni red in mir z elementi nasilja ali za prekrške po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, ali prekrške po Zakonu o varnosti na smučiščih in jima je bila izrečena globa.

Nadzornik na smučišču za razliko od sedanje ureditve nima več dolžnosti obveščanja inšpekcijskih služb o nepravilnostih upravljavca smučišča, s čimer se odpravlja nasprotje interesov.

Nadzornik bo po predlogu zakona med drugim lahko tudi odpravljal neurejenosti in pomanjkljivosti, ugotovljene pri pregledu smučišča, in izvajal druge naloge, povezane z varnostjo na smučišču.

Predlagani zakon na novo opredeljuje dolžnosti in prepovedi smučarja in druge osebe na smučišču ter na novo določa pristojnosti inšpekcijskih organov in policije.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter	DA/NE

	konkurenčnost podjetij	
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	/	/	/	/

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1

SKUPAJ		

OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, že upravlja evidenco nadzornikov na smučišču, za katero bo potrebnih le nekaj manjših prilagoditev, ki jih načrtujemo v okviru sredstev rednega vzdrževanja.

Inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, upravlja evidenco nesreč na smučišču in evidenco o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarske vozovnice, ki ju bo treba prilagoditi. Potrebna finančna sredstva za prilagoditev evidenc in vzpostavitev spletnega programa za vnos zapisnikov o nesrečah na smučiščih bodo znašala okoli 10.000 EUR.

Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, že upravlja z evidenco izdanih dovoljenj za obratovanje smučišč, za katero bodo potrebne le manjše prilagoditve. Zato dodatna finančna sredstva niso predvidena.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, bo po predlogu zakona upravljalo evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalcev na smučišču. Navedeni ne načrtujejo vzpostavitve posebnega računalniškega programa za upravljanje evidence, zato posebna finančna sredstva niso predvidena.

Na podlagi navedenega okvirne finančne posledice uveljavitve predloga zakona po naši oceni ne bodo presegale 10.000 EUR.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/NE
---	--------------

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno)

(Če je odgovor DA, navedite):

Od 8. 6. 2015 do 8. 7. 2015 je bil delovni osnutek zakona objavljen na državnem portalu Republike Slovenije na spletni strani e-demokracija.

Predlog zakona je bil 24. 7. 2015 poslan v medresorsko usklajevanje vsem ministrstvom, Varuhu človekovih pravic, Informacijskemu pooblaščenču in Komisiji za preprečevanje korupcije z rokom za podajo pripomb 24. 8. 2015.

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštewane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA/NE
--	--------------

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/NE
---	--------------

Mag. Vesna Györköös Žnidar
MINISTRICA

Prilogi:

- predlog sklepa vlade
- predlog zakona

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o varnosti na smučiščih (EVA 2014-1711-0003) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga:

– predlog zakona o varnosti na smučiščih

Prejmejo:

– ministrstva in vladne službe

ZAKON

O VARNOSTI NA SMUČIŠČIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o varnosti na smučiščih (Uradni list RS št. 110/02), ki je začel veljati 2. januarja 2003 in se uporablja od 1. decembra 2003, ureja temeljna pravila za uporabo smučišč in zagotavljanje varnosti na smučiščih, pogoje, pod katerimi se lahko opravlja organizirano poučevanje smučanja, ter pogoje, katerim morajo ustrezati površine, namenjene za smučanje. Spremenjen je bil leta 2005 z novelo (Uradni list RS, št. 98/05), ki velja od 22. 11. 2005. ZVSmuč določa, da nadzor nad izvajanjem zakona izvajajo nadzorniki na smučiščih. V skladu z določbami Zakona o prekrških lahko izdajo plačilni nalog zaradi kršitve določb zakona, kar jih uvršča med prekrškovne organe. Nadzorniki so postali prekrškovni organ, zaposleni pa so pri upravljavcih smučišč, ki so subjekti gospodarskega prava. Nastalo je nasprotje interesov, kar se je pokazalo tudi v praksi v času, odkar ZVSmuč velja. Nadzornikom je bilo v skladu z 8. alinejo 27. člena ZVSmuč podeljeno pooblastilo, da opozarja upravljavca smučišča na neurejenost ali pomanjkljivo opremljenost smučišča in nevarna mesta na smučišču ter o tem takoj obvešča inšpekcijsko službo. Navedena določba pomeni nasprotje interesov, saj so morali nadzorniki pri zaznanih nepravilnostih na smučišču izvajati ukrepe zoper svoje delodajalce. Iz podatkov Prometnega inšpektorata je razvidno, da med letoma 2003 in 2008 nadzorniki niso izdali niti enega plačilnega naloga, prav tako pa na podlagi posebnega pooblastila niso odvzeli niti ene smučarske vozovnice. Vendar to ne pomeni, da se kršitve na smučišču v tem obdobju niso dogajale, kar je dokazovalo tudi stanje na smučiščih, kjer se je število nesreč in poškodb vsako leto povečevalo, pri čemer velja upoštevati stalno povečevanje števila smučarjev. V letu 2008 je bil ZVSmuč obsežnejše spremenjen (Uradni list RS, št. 17/08 in 52/08-popr.), ko je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti na smučiščih. Zakonodajalec se je za tako obsežne spremembe odločil predvsem zaradi uskladitve z Zakonom o prekrških, bolj smiselne razdelitve nalog med pristojnimi inšpekcijskimi službami, večjega poudarka samoodgovornega ravnanja smučarjev in uskladitve zakona zaradi članstva v Evropski uniji.

Glede uporabe ZVSmuč Ministrstvo za notranje zadeve ugotavlja, da so nekatere rešitve v zvezi z zagotavljanjem varnosti na smučiščih neustrezne, na kar že dalj časa opozarja tudi strokovna javnost kot sta Združenje slovenskih žičničarjev in nacionalna panožna zveza. Priča smo intenzivnemu razvoju smučarske dejavnosti tako po vsebini kot obsegu, kar mora upoštevati tudi veljavna normativna ureditev. Hkrati je treba odpraviti nekatere upravne ovire pri podelitvi pooblastil in izkaznic nadzornikom na smučiščih, urediti delo tujcev, ki sedaj ni urejeno, zagotoviti učinkovito službo reševanja na smučiščih, opredeliti in določiti pogoje za obratovanje majhnih smučišč, zagotoviti učinkovit nadzor nad izvajanjem zakona, določiti dolžnosti in ukrepe nadzornikov, jasneje opredeliti varnost in njen pomen na smučišču ter na novo urediti tudi kazenske sankcije.

Glede na večje število podzakonskih predpisov, ki urejajo posamezna področja iz ZVSmuč in vplivajo na slabo preglednost ureditve področja, je treba zagotoviti preglednejšo ureditev z vsebinskim združevanjem nekaterih podzakonskih aktov.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Poglavitni cilji predloga zakona so zagotoviti višjo raven varnosti na slovenskih smučiščih, varno uporabo smučišč uporabnikov, odgovorno ravnanje vseh subjektov na smučišču s poudarkom na

samoodgovornem ravnanju smučarjev ter učinkovit nadzor nad izvajanjem določb zakona.

S predlogom zakona se želi razbremeniti upravljavce smučišč, tako so iz zakona izvzete površine, ki so namenjene smučanju za lastne potrebe in smučišče ni namenjena pridobitni dejavnosti, določeni so milejši pogoji za obratovanje majhnih smučišč, na večjih smučiščih pa je bistveno zmanjšano število potrebnih nadzornikov in reševalcev, še posebej ob zmanjšanem obisku. Na novo je oblikovana možnost, da sme upravljavec smučišča do 30 % zmanjšati minimalno število prisotnih nadzornikov in reševalcev na smučišču, če so ti (nekateri) hkrati usposobljeni za nadzor in reševanje ter številčno zagotovijo predpisano število obeh usposobljenosti.

S predlogom zakona se na novo razmejujejo in določajo pristojnosti inšpekcijskih organov in policije, določneje se ureja status nadzornikov in jasneje opredeljuje njihova pristojnost.

2.2 Načela

Predlog zakona izraža pomembna načela za zagotavljanje varnosti na smučišču, ki so:

- načelo določnosti,
- načelo dostopnosti,
- načelo poenostavitve,
- načelo ekonomičnosti in učinkovitosti delovanja organa,
- načelo enake preglednosti in
- načelo sorazmernosti.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlaganimi rešitvami se na eni strani izboljšujejo nekatere že obstoječe rešitve in prilagajajo sodobnim trendom, na drugi strani pa odpravljajo neustrezne rešitve, ki jih nadomešča jasnejša pravna ureditev.

Poglavitne rešitve predlaganega zakona se nanašajo na jasnejšo opredelitev varnosti in njenega pomena na smučišču, kjer izhodišče 10 mednarodnih vedenjskih pravil (pravil FIS), odpravo upravnih ovir pri obratovanju majhnih smučišč in izločitev tako imenovanih "mikro smučišč", finančno razbremenitev upravljavcev smučišč, ustrezno umestitev nadzornika in reševalca na smučišču, jasno ureditev dolžnosti in opredelitev ukrepov nadzornika, opredelitve dela tujcev na smučišču ter zagotovitev učinkovitejšega nadzora nad izvajanjem zakona.

Glavne predlagane rešitve so:

Predlog zakona vsebuje več rešitev, ki bodo zagotavljale ustrezno raven varnosti vsem uporabnikom smučišča, hkrati pa bodo odpravile pomanjkljivosti veljavnega zakona. Pripravlavec zakona je zmanjšal tudi upravna bremena upravljavca smučišča in mu ni nalagal dodatnih obveznosti, hkrati pa je občutno zmanjšal finančno breme upravljavca smučišča pri zagotavljanju varnosti na smučišču, vendar pa ne na račun varnosti smučarjev in drugih oseb na smučišču. Za pridobitev službene izkaznice nadzornika na smučišču je pripravljavec zakona znižal pogoje za njeno pridobitev, hkrati pa tudi poenostavil postopek podaljšanja veljavnosti službene izkaznice. Inšpektorjem inšpekcijskih služb, ki imajo po zakonu pristojnosti za nadzor na smučišču, ne bo treba več posebej opravljati usposabljanja in izpopolnjevanja.

Ključna rešitev predlaganega zakona se nanaša na poudarjeno samoodgovorno ravnanje smučarja, to je ravnanje po načelu vzajemnega spoštovanja in razumevanja. Smučišče mora smučar uporabljati tako, da ne ogroža sebe, drugih prisotnih na smučišču in da ne poškoduje sebe, drugih prisotnih ali naprav na smučišču. Samoodgovorno ravnanje poudarja tudi eno izmed desetih mednarodnih vedenjskih pravil (pravila FIS), ki določa, da mora smučar smučati tako, da se lahko pravočasno ustavi in svojo hitrost ter način vožnje prilagodi svojemu znanju, terenskim, snežnim in vremenskim razmeram ter gostoti prometa na smučišču. S poudarkom na smučarjevem samoodgovornem

ravnanju se bo vzpostavila tudi odgovornost smučarja pri morebitnih nesrečah. Pomembno pa je, da se tako upravljavec smučišča kot smučar zavedata pomena izpolnjevanja svojih obveznosti, ki je pogoj za varnost na smučišču.

Predlog zakona določa oziroma izvzema tako imenovana "mikro smučišča" oziroma površine, na katerih je postavljena vlečnica, za katero ni potrebna koncesija za postavitev vlečnic v skladu z zakonom, ki ureja žičniške naprave za prevoz oseb in ni namenjena pridobitni dejavnosti. S to določbo so iz zakona izvzete površine, kjer so postavljene tako imenovane vlečnice za "lastno uporabo".

Na novo so opredeljeni pogoji za določitev majhnega smučišča, pri čemer so pogoji za pridobitev dovoljenja za obratovanje takega smučišča milejši oziroma prilagojeni upravljavcu majhnega smučišča. Tako lahko naloge nadzornika na smučišču in naloge reševanja na smučišču sočasno opravlja oseba pri upravljavcu smučišča, ki sicer opravlja druge naloge za upravljavca majhnega smučišča pod pogojem, da je strokovno usposobljena za delo reševalca in nadzornika na smučišču. Upravljavec majhnega smučišča lahko za opravljanje nalog reševanja sklene dogovor z izvajalcem, ki izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču, pri čemer izvajalec zagotavlja odzivni čas v skladu z veljavnimi predpisi s področja zdravstva.

Javna zbiranja na smučiščih so opredeljena v zakonu, ki ureja javna zbiranja, zato predlog zakona te dejavnosti ne ureja več. Prav tako predlog zakona ne ureja več pogojev za strokovne delavce, ki organizirano poučujejo smučanje – to določa zakon, ki ureja športne dejavnosti.

Za učinkovito reševanje na smučišču, mora imeti upravljavec smučišča izdelan načrt reševanja v primeru poškodbe ali nenadnega obolenja na smučišču, v katerem morajo biti jasno opredeljene naloge in odgovornosti posameznih nosilcev dejavnosti. Upravljavci smučišč (to so predvsem večja smučišča) že imajo v skladu s predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami izdelan načrt zaščite in reševanja, zato jim ni treba izdelati novega načrta, če načrt zaščite in reševanja vsebuje vse zahtevane vsebine iz tega zakona in podzakonskega predpisa. Če načrt ne vsebuje vseh zahtevanih vsebin, ga mora upravljavec smučišča vsebinsko dopolniti ali izdelati nov načrt reševanja v skladu s tem zakonom. Za majhna smučišča je predvideno, da bo načrt reševanja ustrezno prilagojen in bo vseboval minimalne zahteve, ki jih bo moral izpolnjevati upravljavec majhnega smučišča.

V predlogu zakona je predvideno zmanjševanje števila nadzornikov na smučišču glede na zmogljivost smučišča, in sicer je določeno, da je treba do zmogljivosti 500 smučarjev zagotoviti enega nadzornika, prej je bila ta meja 300 smučarjev. Število nadzornikov in reševalcev je v predlogu zakona na smučišču sedaj izenačeno. Pomembna novost je, da se lahko število reševalcev in nadzornikov na smučišču prilagaja glede na dejansko število smučarjev na smučišču, če so v dovoljenju za obratovanje smučišča določeni sektorji na smučišču, pa glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav po posameznih sektorjih. Dopusčena bo tudi možnost, da lahko upravljavec smučišča do 30 % zmanjša minimalno število prisotnih nadzornikov in reševalcev na smučišču, če so ti (nekateri) hkrati usposobljeni za nadzor in reševanje ter številčno zagotovijo predpisano število obeh usposobljenosti.

Za nadzornika na smučišču so določeni milejši pogoji za pridobitev službene izkaznice (varnostni zadržki). Prosilec za pridobitev statusa nadzornika in aktivni nadzornik ne smeta biti pravnomočno obsojena za naklepno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni možnosti, na nepogojno trajanje zopora več kot tri mesece ali nista bila več kot dvakrat s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorna za prekrške zoper javni red in mir z elementi nasilja ali za prekrške po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, ali za prekrške po Zakonu o varnosti na smučiščih in jima je bila izrečena globa.

Nadzornik na smučišču nima več dolžnosti obveščanja inšpekcijskih služb o nepravilnostih upravljavca smučišča, s čimer se odpravlja nasprotje interesov, prav tako lahko odpravlja neurejenosti in pomanjkljivosti, ugotovljene pri pregledu smučišča, in izvaja druge naloge, povezane z varnostjo na smučišču.

Predlagani zakon na novo opredeljuje dolžnosti in prepovedi smučarja in druge osebe na smučišču ter na novo določa pristojnosti inšpekcijskih organov in policije.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, že upravlja evidenco nadzornikov na smučišču, ki jo bo treba le nekoliko prilagoditi, kar načrtujemo v okviru sredstev rednega vzdrževanja.

Inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, upravlja evidenco nesreč na smučišču in evidenco o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarske vozovnice, ki ju bo treba prilagoditi. Potrebna finančna sredstva za prilagoditev evidenc in vzpostavitev spletnega programa za vnos zapisnikov o nesrečah na smučiščih bodo znašala okoli 10.000 EUR.

Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, že upravlja evidenco izdanih dovoljenj za obratovanje smučišč, ki jo bo treba le nekoliko prilagoditi. Zato dodatna finančna sredstva niso predvidena.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, bo po predlogu zakona upravljalo evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalcev na smučišču. Navedeni ne načrtujejo vzpostavitve posebnega računalniškega programa za upravljanje evidence, zato posebna finančna sredstva niso predvidena.

Na podlagi navedenega okvirne finančne posledice uveljavitve predloga zakona po naši oceni ne bodo presegle 10.000 EUR.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so v državnem proračunu že zagotovljena, in sicer je poraba sredstev predvidena le na Ministrstvu za notranje zadeve in Inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve za prilagoditev programa za vodenje upravnih postopkov in prekrškov, v sklopu katerega bo tudi evidenca nesreč na smučišču in evidenca izrečenih ukrepov in razlogov za odvzem smučarske vozovnice. Sredstva se bodo zagotavljala v okviru redne vzdrževalne pogodbe za leti 2016 in 2017.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona se ne usklajuje s pravnim redom Evropske unije, saj skupna pravna ureditev Evropske unije ne obravnava varnosti na smučiščih v segmentu, ki ga obravnava predlog zakona.

Pri pripravi zakona je predlagatelj pregledal predpise nekaterih evropskih držav ali njihovih dežel ter v nadaljevanju podaja kratek pregled ureditve varnosti na smučiščih.

Avstrija

Avstrija nima posebnega zakona, ki bi veljal na področju celotne države in posebej urejal varnost na smučiščih, ampak je vsaka dežela zase v svojo zakonodajo, ki ureja varnost žičnic, vnesla deset pravil FIS. V letu 1970 je Avstrijsko združenje za varnost v gorah (OKAS) pripravilo in izdalo osnutek predpisov, ki urejajo varnost in preventivo pred nesrečami na smučarskih progah (Pisten-Ordnungs-

Entwurf – POE). Osnutek poleg pravil FIS zajema številnejša in podrobnejša pravila ter pogoje za varnost na smučarskih progah, ki se uporabljajo na območju celotne Avstrije. V avstrijski praksi kot tudi pri drugih evropskih smučarskih narodih se smučarska pravila uporabljajo kot merilo za določanje ustrezne varnosti na smučiščih. V Avstriji je pomemben poudarek na ugotavljanju krivde oziroma odgovornosti za nastalo škodo s strani tretje osebe – upravljavca smučišča. V veliko primerih se ugotavljanje krivde konča na sodišču in ker v Avstriji nimajo posebnega zakona, ki bi urejal varnost na smučišču, sodišča pri ugotavljanju krivde uporabljajo pravila FIS in POE. Sodišča v civilnih postopkih uporabljajo osnutek predpisov, ki jim dajejo zakonsko podlago za pogodbene ali zunaj pogodbene obveznosti iz Splošnega državlanskega zakonika. Pogoj za odškodninsko odgovornost žičniškega podjetja po nesreči je, da se podjetju oziroma njihovim uslužbencem očita kršitev zakonskih ali pogodbenih odškodninskih določb. Samo v tem primeru lahko ponesrečena oseba uspešno uveljavi zahtevek za odškodnino. Odgovornost za nastalo poškodbo določajo civilnopravne določbe Splošnega civilnega zakona (ABGB – Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch), Zakona o odgovornosti za železnice in motorna vozila (EKHG – Eisenbahn und Kraftfahrzeughaftpflichtgesetz), prevoznih pogodb in drugih upravnih predpisov, ki vsebujejo varnostne določbe.

Avstrijska zakonodaja daje največji poudarek ravnanju smučarja, ki mora biti previdno in samoodgovorno, saj mora prevzeti tveganje, ki ga prinaša smučanje. V Avstriji poznajo tudi padec v sili, kar pomeni, da lahko smučar prostovoljno pade, da bi preprečil še večjo škodo oziroma nevarnost, kot bi jo povzročil padec.

Nadzor na smučiščih, ukrepanje zoper kršitelje in obravnavanje nesreč v Avstriji opravljajo policisti, ki so za to posebej usposobljeni. Policisti svoje delo opravljajo v okviru enot, ki se nahajajo na območju smučišča. Pri nadzoru, ukrepanju in obravnavanju nesreč upoštevajo veljavno zakonodajo, ki določa njihove pristojnosti na smučiščih. Policija je na smučiščih aktivna samo v primerih, ko obravnava nesreče, predvsem trčenja, pobege, ogrožanje oseb itd.

Italija

V Italiji na državni ravni velja splošni zakon št. 363 z naslovom Varnostni predpisi pri izvajanju zimskih športov smučanja in teka na smučeh. Zakon določa varnostne predpise pri netekmovalnem izvajanju zimskih športov smučanja in teka na smučeh ter temeljna načela za upravljanje in varnost smučišč, pri čemer želi spodbuditi razvoj gospodarskih dejavnosti v gorskih krajih v okviru vedno večje pozornosti glede varstva okolja. Zakon v 23 členih določa upravljanje opremljenih smučišč in pravila ravnanja uporabnikov smučišč, v katera je zajetih 10 pravil FIS.

Z namenom zagotavljanja varnosti uporabnikov se določijo območja, ki so posebej namenjena izvajanju aktivnosti s pripomočki, kot so sani, in morebitnih drugih športov na snegu, prav tako območja, na katerih je izvajanje deskanja na snegu tudi začasno prepovedano.

Upravljavci morajo osebam, ki se poškodujejo na progah, zagotoviti reševalno službo in prevoz do najbližjih centrov zdravstvene oskrbe in prve pomoči in regijskemu organu, ki je pristojen za to področje, vsako leto poslati seznam poškodb, do katerih je prišlo na smučarskih progah, in označiti, kjer je to mogoče, tudi dinamiko nesreč.

Upravljavci opremljenih smučišč z izjemo območij, ki so namenjena teku na smučeh, so civilno odgovorni za pravilno in varno uporabo prog in jih ne morejo odpreti za javnost, če predhodno ne sklenejo ustrezne pogodbe za zavarovanje civilne odgovornosti za škodo, ki bi nastala uporabnikom in tretjim osebam zaradi dejstev, za katere je v povezavi z uporabo navedenih območij odgovoren upravljavec.

Koncesionar in upravljavec žičniških naprav nista odgovorna za nesreče, do katerih lahko pride na turnih poteh, čeprav žičniške naprave vodijo do njih.

Pristojni nadzorni organi po tem zakonu so državna policija, gozdarske službe, karabinjerji, finančne

straže in uradne osebe občinske policije, ki že sodelujejo pri nadzoru in reševanju v smučarskih krajih.

Poleg državnega zakona ima Italija opredeljeno področje varnosti na smučiščih v regijskih predpisih, ki veljajo samo na območju posamezne regije in morajo biti v skladu z državnimi zakoni. Regije tako same določijo območja, posebej namenjena za aktivnosti s pripomočki (sani, drugi šport itd).

Tako npr. pokrajinski zakon št. 14 Trentino Alto Adige določa pravila obnašanja uporabnikov opremljenih smučišč. Uporabniki morajo ravnati s posebno skrbnostjo in preudarnostjo, tako da preprečijo nesreče, da ne predstavljajo nevarnosti za varnost drugih in da ne povzročijo škode osebam ali stvarim. Zlasti morajo upoštevati določila in navodila, ki jih izdajo upravljavec pri izvajanju svoje dejavnosti in nadzorni ter kontrolni organi, predpise in signalizacijo ter nuditi pomoč drugim uporabnikom, ki so se poškodovali ali so v težavah, in dogodek nemudoma prijaviti pripadnikom reševalne službe.

Francija

V Franciji področje varnosti na smučiščih ureja Zakon št. 85/30 o razvoju in zaščiti gora. Poleg razvoja turističnega gospodarstva in sočasne zaščite gora zakon obravnava tudi upravljanje smučarskih prog in žičniških naprav za prevoz oseb. Zakon določa, da storitev obratovanja žičnic organizirajo občine, na ozemlju katerih se te nahajajo, oziroma združenje občin. Občine ali združenje občin lahko zaposlijo departma (velika upravna enota v Franciji) za skupno organizacijo teh storitev.

Izvajanje storitve je zagotovljeno z neposrednim upravljanjem oziroma upravljanjem neke pravne osebe v obliki javne industrijske ali trgovinske službe oziroma podjetja, ki je v ta namen s pristojnim organom podpisal pogodbo za nedoločen čas.

Župani občin, na področju katerih je smučišče, morajo neposredno zagotavljati upravljanje smučišča in smučarskih prog, vzdrževanje smučarske signalizacije in zaščitnih sredstev na progah ter nadzor nad vedenjem smučarjev. Zaradi navedenega župan na svojem območju izdaja občinske predpise, ki se nanašajo na varnost na smučišču in so v skladu z mednarodnimi pravili FIS. Župan je odgovoren za varnost smučarjev oziroma smučanja, kar ima za posledico upravno odgovornost občine, hkrati pa zakon pooblašča župana za določene policijske pristojnosti z namenom zagotavljanja varnosti na smučiščih. Občine prav tako odškodninsko odgovarjajo za neurejenost prog, signalizacije ali zaščitnih sredstev. Župan pooblasti upravljavca smučišča, da zagotavlja varnost na smučišču, vendar pa se s tem župan oziroma občina ne izogne odgovornosti za morebitne nepravilnosti na smučišču.

Neposredno nadzor na smučiščih izvajajo osebe, ki so za to posebej usposobljene in odgovarjajo županu. Navedene osebe – nadzorniki so usposobljeni po splošnih predpisih, glede na posebnosti smučišč pa lahko imajo tudi posebna znanja (lavinsko reševanje itd).

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejetje zakona prinaša:

- učinkovitejše izvajanje nalog inšpektoratov in policije

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- hitrejša in enostavnejša pridobitev službene izkaznice nadzornika na smučišču ureditev statusa reševalcev na smučišču

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Sprejem zakona nima vpliva na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Sprejem zakona nima vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Posledice na drugem področju niso predvidene.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Po sprejetju zakona bo organizirana predstavitev zakona zainteresirani javnosti, pristojnim ministrstvom in inšpekcijskim službam ter policiji.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, bo izvajanje zakona spremljalo prek vsakoletno zbranih podatkov iz evidenc, ki jih bodo morali upravljavci pošiljati na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in bodo podlaga za vsakoletno oceno stanja varnosti na smučiščih, in oceno izvajanja zakona.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Drugih posebnih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Od 8. 6. 2015 do 8. 7. 2015 je bil delovni osnutek zakona objavljen na državnem portalu Republike Slovenije na spletni strani e-demokracija, kjer je imela zunanja javnost možnost podati pripombe na osnutek zakona. Ministrstvo za notranje zadeve je o objavi delovnega osnutka zakona o varnosti na smučiščih na državnem portalu Republike Slovenije na spletni strani e-demokracija pisno dne 8. 6. 2015 posebej obvestila tudi predstavnike zainteresirane strokovne javnosti Združenje slovenskih žičničarjev – GIZ in Zbornico gorskih centrov – GZS (v nadaljnjem besedilu: GIZ-GZS) in jih prosila, da vse upravljavce smučišč obvestijo o možnosti podaje predlogov in mnenj na osnutek zakona.

V času javne objave osnutka zakona Ministrstvo za notranje zadeve ni prejelo predlogov in mnenj od upravljavcev smučišč oziroma druge javnosti, svoje pripombe in komentarje pa je 23. 6. 2015 poslala GIZ-GZS. Ministrstvo za notranje zadeve je prejete pripombe in predloge proučilo in 1. 7. 2015 organiziralo uskladitveni sestanek s predstavniki GIZ-GZS.

Dne 6. 7. 2015 je GIZ-GZS poslala Ministrstvu za notranje zadeve dopolnitev svojih predlogov z dne 23. 6. 2015.

Predstavniki GIZ-GZS so bili 9. 7. 2015 povabljeni na sestanek medresorske delovne skupine za pripravo zakona o varnosti na smučiščih, kjer so članom delovne skupine predstavili svoje predloge za spremembo zakona.

Gradivo je bilo po internem usklajevanju znotraj organizacijskih enot Ministrstva za notranje zadeve, Policije in Inšpektorata RS za notranje zadeve ter usklajevanju z zainteresirano strokovno javnostjo Združenjem slovenskih žičničarjev - GIZ in Zbornico gorskih centrov - GZS dne 23. 7. 2015 poslano v medresorsko usklajevanje. S posebnim dopisom Ministrstva za notranje zadeve, h kateremu je bil priložen tudi predlog zakona, je bilo GIZ-GZS obveščeno o predložitvi predloga zakona v medresorsko usklajevanje.

Ministrstvo za notranje zadeve je 5. 8. 2015 od GIZ-GZS prejelo dodatne argumente (analizo nesreč na slovenskih smučiščih, ki je zajemala le 9 največjih smučišč, in dodatne pripombe na medresorsko gradivo osnutka zakona), ki so bili obravnavani na sestanku 10. 8. 2015.

Dne 10. 8. 2015 je Ministrstvo za notranje zadeve organiziralo dodatni sestanek GIZ-GZS s predstavniki Ministrstva za zdravje glede uskladitev mnenj in pripomb, ki jih je GIZ-GZS podala naknadno na osnutek zakona o varnosti na smučiščih. Na sestanku so bili predstavnikom GIZ-GZS podana utemeljena pojasnila glede neupoštevanja njihovih predlaganih vsebin.

V razpravo so bili vključeni:

- predstavniki interne strokovne javnosti in
- predstavniki zainteresirane strokovne javnosti.

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- **večinoma,**
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Združenje slovenskih žičničarjev - GIZ in Zbornica gorskih centrov - GZS (v nadaljevanju: GIZ-GZS) je podalo naslednja mnenja, predloge in pripombe:

- k šesti točki 2. člena in vsem drugim členom, ki obravnavajo nenadna obolenja, je GIZ-GZS nasprotoval izrazu nenadno obolenje, ker menijo, da navedeni izraz ne spada v zakon. Predlagatelj se strinja z mnenjem Ministrstva za zdravje, da je treba praznino v obstoječem zakonu zapolniti tudi z izrazom »nenadno obolenje«, ki pomeni nenadno slabost, srčni zastoj, možgansko kap, hipo, nenadno izguba zavesti, anafilaktični šok ipd. Zaradi posebnosti okolja, kjer pomoč lahko nudi le reševalec na smučišču, menimo, da je navedena ureditev nujna in potrebna. Takšna rešitev ne pomeni dodatnih finančnih obveznosti za upravljavce, zagotavlja pa enako obravnavo pomoči potrebnim na smučišču.
- K šesti točki 2. člena, ki določa opredelitev majhnega smučišča. GIZ-GZS je mnenja, da so smučarske proge na majhnih smučiščih večinoma vidne z enega mesta in ima strojnik ob vlečnici natančen pregled nad smučiščem. Organizacija dela za majhna smučišča ne pomeni dodatnih težav, saj lahko ob nezgodi ali drugem dogodku takoj ukrepa strojnik, ki upravlja žičniško napravo, in ustavi vlečnico. Nesmiselno je, da se omejujejo proge do dolžine 2000 metrov in nato še določa število vlečnic, strinjajo pa se s predlogom, da so proge medsebojno povezane. Inšpektorat za infrastrukturo je podal mnenje, da se je v praksi marsikdaj pokazalo, da je določba, da mora biti smučišče pregledno z enega mesta, pomenila težavo, saj če je bilo na smučišču npr. pet dreves, smučišče ni bilo več pregledno z enega mesta. Zaradi tega se je oblikovala nova opredelitev oziroma so bili določeni novi pogoji za obratovanje majhnih smučišč, ki so primernejši in prijaznejši majhnim smučiščem. Cilj pripravljavca zakona je, da mora upravljavec zagotoviti minimalno varnost za uporabnike smučišča, zato bi bila preohlapna opredelitev majhnega smučišča neodgovorna, hkrati pa bi

lahko vplivala na varnost smučarjev in drugih oseb na majhnih smučiščih.

- K 12. členu, ki določa poučevanje smučanja in organizirano smučanje. GIZ-GZS je mnenja, da ni smiselno predpisovanje poučevanja smučanja in organiziranega smučanja, zato navedeni člen ni potreben, saj mora vsak smučar ravnati samoodgovorno. Poučevanje smučanja je pridobitna dejavnost, ki se mora na smučišču opravljati z vednostjo upravljavca smučišča, zaradi česar je obveza izvajalca poučevanja smučanja, da o tem obvesti upravljavca smučanja. Upravljavec ima s to določbo možnost celovitega pregleda in nadzora na smučišču in zagotavljanja večje varnosti smučarjem začetnikom ter drugim smučarjem na smučarski progi. Predlagatelj zakona se strinja z mnenjem GIZ-GZS, da organiziranega smučanja na smučišču ni treba posebej urejati, zato določba o obveščanju upravljavca smučišča v primeru organiziranega smučanja ni potrebna.
- GIZ-GZS predlaga, da bi se programa usposabljanja in izpopolnjevanja za nadzornika in reševalca na smučišču združila v en program, ki bi vseboval vse navedene vsebine. Predloga ni mogoče upoštevati iz več razlogov. Pogoji za opravljanje dela nadzornika in reševalca niso enaki. Pri nadzorniku je pripravljavec upošteval sedanjo ureditev z namenom, da se omogoči nadaljevanje dela čim več osebam, ki izpolnjujejo pogoje po veljavnem predpisu. Pri določanju pogojev za reševalca pa je pripravljavec zakona izhajal iz strokovnih argumentov strokovnega sveta za nujno medicino. Vsebinsko se delo nadzornika in reševalca zelo razlikuje, zato ni realno pričakovati, da bi zadostno število kandidatov želelo pridobiti obe usposobljenosti. Predlagana rešitev bi zagotovo povzročila premajhno število razpoložljivih kandidatov, kar bi lahko ogrozilo delovanje smučišč.
- GIZ-GZS predlaga, da bi se smučišča neobvezno povezovala z združenjem žičničarjev, navedeno združenje pa bi izvajalo usposabljanja in izpopolnjevanja za nadzornike in reševalce na smučiščih. Predlog zakona ne predvideva vzpostavitve in organizacije združenj, niti za to ne predvideva proračunskih sredstev. Načeloma pa ministrstvo podpira vse oblike neformalnega združevanja upravljavcev smučišč. Glede izvajanja usposabljanj in izpopolnjevanj nadzornikov in reševalcev predlog zakona določa, da se za te aktivnosti lahko objavi javni razpis, na katerega se lahko prijavi tudi GIZ-GZS, če bo izpolnjeval pogoje.
- GIZ-GZS predlaga, da bi bilo smiselno, da bi vsak upravljavec smučišča izdelal varnosti načrt, ki bi s področja zagotavljanja reševanja na smučišču vseboval potrebno število ustrezno strokovno usposobljenih oseb oziroma ekip, ki rešujejo ponesrečence, območje, ki ga pokrivajo osebe oziroma ekipe, ki rešujejo, način aktiviranja reševalcev, potrebno opremljenost oseb oziroma ekip za reševanje, poti in način reševanja (reševanje z aki ali kanadskim čolnom, reševanje z vozili, npr. motornimi sanmi, teptalnim strojem itd.), mesta, kjer ponesrečence prevzame služba NMP ali helikopterska služba reševanja, seznam dežurnih oseb, dispozicijo obravnave nesreč, dispozicijo izdelave zapisnika o nesreči, ki mora vsebovati najmanj osnovne podatke o v nesreči udeleženi osebah, opis poškodb in način njihove oskrbe, fotografski posnetek nesreče in druge potrebne vsebine, ki naj se določijo v podzakonskem aktu, obveščanje o nesreči (koga obvestiti, kako ukrepati pri obveščanju in predaji ponesrečenčeve opreme), organizacijo dežurstev po zaključku obratovanja smučišča, če je to potrebno, itd. Predlagatelj je v zakonu predvidel, da mora imeti upravljavec smučišča izdelan načrt reševanja v primeru poškodbe ali nenadnega obolenja na smučišču. Načrt mora vsebovati število reševalcev na smučišču, lokacijo prostorov za reševanje na smučišču in način aktiviranja reševalcev. Na podlagi predpisov s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami so velika smučišča že sedaj pripravljala svoje načrte reševanja na smučiščih, v katerih so bili opredeljeni postopki in načrt reševanja, zaradi česar ne bi bilo smiselno in smotrno (povečanje administrativnega dela in stroškov), da bi moral upravljavec smučišča izdelati poseben varnostni načrt. Predlagatelj je predvidel v predlogu zakona, da lahko upravljavec smučišča uporabi načrt zaščite in

reševanja, če ta vsebuje vse zahtevane vsebine iz tega zakona in predpisa, ki bo urejal podrobno vsebino in obliko načrta reševanja, zato upravljavcu smučišča v tem primeru ne bo naložena dodatna obveznost izdelave novega načrta reševanja. Če načrt zaščite in reševanje ne vsebuje vseh zahtevanih vsebin, bo moral upravljavec smučišča dopolniti obstoječi načrt ali izdelati novega v skladu s tem zakonom. V načrtu reševanja bo moral upravljavec smučišča jasno opredeliti naloge in odgovornosti posameznih nosilcev dejavnosti v primeru reševanja na smučišču. Za majhna smučišča predlagatelj predvideva prilagojeni načrt reševanja, ki ne bo finančno in administrativno obremenil upravljavca majhnega smučišča. Podrobneje bo vsebino in obliko načrta reševanja glede na velikost smučišča opredelil podzakonski akt, ki ga bo pripravilo ministrstvo, pristojno za zdravje.

8. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Vesna Györkös Žnidar, ministrica za notranje zadeve,
- Andrej Špenga, državni sekretar, Ministrstvo za notranje zadeve,
- mag. Lado Bradač, generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge,
- mag. Zdravko Mele, pomočnik generalnega direktorja Direktorata za policijo in druge varnostne naloge.

II. BESEDILO ČLENOV:

ZAKON O VARNOSTI NA SMUČIŠČIH

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja temeljna pravila za uporabo smučišč z namenom zagotavljanja varnosti in reda na smučiščih, ureditev in obratovanje smučišča, reševanje na smučišču, dolžnosti subjektov in samoodgovorno ravnanje smučarjev in smučark (v nadaljnjem besedilu: smučarjev) ter drugih oseb.

(2) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za tiste površine, na katerih je postavljena vlečnica, za katero ni potrebna koncesija za graditev vlečnic, v skladu z zakonom, ki ureja žičniške naprave za prevoz oseb, in ni namenjena pridobitni dejavnosti.

2. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »druga oseba« je oseba, ki se zadržuje na smučišču in ne smuča;
2. »druge površine znotraj smučišča« so vstopne in izstopne poti na smučarske proge in smučarske poti, ki povezujejo posamezne proge. Med druge površine znotraj smučišča sodijo tudi površine, namenjene drugim športnim aktivnostim ali dejavnostim, ter druge urejene in neurejene površine ter neprilagojena mesta in objekti;
3. »druge športne aktivnosti in dejavnosti« so aktivnosti in dejavnosti, ki ne pomenijo smučanja, npr. javna zbiranja, tek na smučeh, hoja, sankanje, drsenje po snegu s pležuhi (poki), napihljivimi sredstvi, prirejenimi kolesi, vleka smučarjev s pomočjo vetra in drugi načini drsenja po snegu, vožnja z motornimi sanmi, teptalnimi in drugimi stroji;
4. »majhno smučišče« je smučišče, na katerem sta postavljeni največ dve vlečni napravi, katerih skupna dolžina ne presega 800 m, in skupna dolžina smučarskih prog ne presega 2000 m, smučarske proge pa so medsebojno povezane;
5. »nadzornik ali nadzornica na smučišču« je oseba, ki skrbi za red in varnost na smučišču v skladu s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: nadzornik);
6. »nenadno obolenje« je poslabšanje zdravja, ki osebo posredno ali neposredno življenjsko ogroža (npr. nenadna izguba zavesti, nenadni srčni zastoj, sveža možganska kap, srčni infarkt);
7. »neprilagojena mesta na smučarski progi« (v nadaljnjem besedilu: neprilagojeno mesto) so kopnine, prelomnice, prepadi, previsi, globeli, vrtače, nenadne ostre spremembe smeri smučarske proge, deponije snega, skale, podvozi, nadvozi, stalne ali premične naprave za zasneževanje smučišč in deli teh naprav ter drugo, kar v času obratovanja smučišča lahko pomeni nevarnost za smučarje in ni posledica obrabe smučarske proge;
8. »nesreča na smučišču« je nesreča, v kateri je bila udeležena vsaj ena oseba in je v njej oseba umrla, bila telesno poškodovana ali je nastala materialna škoda, nesreča pa je nastala pri smučanju ali drugih športnih aktivnostih in dejavnostih na smučišču;

9. »neteptana smučarska proga« je del smučišča, ki ni obdelana s teptalnikom za sneg ali na drug primeren način, je ustrezno označena, zavarovana in ločena od drugih površin;
10. »nevarno smučanje in druga nevarna ali škodljiva dejanja« so ravnanja smučarja, druge osebe ali osebe pri upravljavcu smučišča, kadar zaradi utrujenosti, objestnosti, vpliva alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi drugega vzroka ne obvladuje več svojega ravnanja in zaradi tega ovira ali ogroža varnost sebe, drugih smučarjev ali navzočih oseb;
11. »oseba pri upravljavcu smučišča« je vsaka oseba, ki pri upravljavcu smučišča ali zanj opravlja naloge za nemoten potek obratovanja smučišča;
12. »označevanje na smučišču« pomeni postavev znakov, opozorilnih tabel, uporabo označevalnih trakov, zaščitnih sredstev in drugih podobnih sredstev, ki omogočajo vidnost tudi ob zmanjšani vidljivosti;
13. »pridobitna dejavnost« je raba površine, na kateri je postavljena vlečnica, za katero ni potrebna koncesija za postavev vlečnic v skladu z zakonom, ki ureja žičniške naprave za prevoz oseb, z namenom ustvarjanja prihodkov ali kot dopolnilna ponudba osnovni dejavnosti (npr. gostinski lokali, turistične kmetije, planinske kočje, turistični objekti itd);
14. »reševalec ali reševalka na smučišču« je strokovno usposobljena oseba, ki izvaja pomoč poškodovanim ali nenadno obolelim osebam na smučišču (v nadaljnjem besedilu: reševalec);
15. »reševanje na smučišču« je aktivnost, ki jo izvaja reševalec v primeru poškodovanih in nenadno obolelih oseb na smučišču;
16. »samoodgovorno ravnanje« pomeni ravnanje smučarjev in drugih oseb na smučišču v skladu z določbami tega zakona;
17. »služba za reševanje na smučišču« obsega reševalce na smučišču ter prostor in opremo za reševanje na smučišču;
18. »smučanje« je drsenje po snegu z uporabo smuči ali desk za smučanje z različnimi smučarskimi tehnikami;
19. »smučarska proga« je del smučišča, ki je namenjen smučanju in je ustrezno označen, zavarovan, urejen glede na namen uporabe in ločen od drugih površin;
20. »smučišče« je prostor, ki ga sestavljajo smučarske proge in druge površine, na katerem se izvaja smučanje in je organiziran prevoz smučarjev;
21. »upravljavec smučišča« je fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za red, varnost in reševanje na smučišču v skladu s tem zakonom;
22. »varnostni pregled smučišča« je pregled smučišča, s katerim se preverjajo namestitvev in brezhibnost znakov, opozorilnih tabel, označevalnih trakov, zaščitnih sredstev in drugih podobnih sredstev ter urejenost smučišča, tako da je omogočeno varno smučanje;
23. »zaprtá smučarska proga« je proga, ki jo je upravljavec smučišča na dostopih nedvoumno označil s predpisanimi znaki kot zaprto;
24. »zaščitna sredstva na smučišču« so blazine, mreže, varovalna ograje in druga sredstva, namenjena varnosti na smučišču;
25. »zmogljivost smučišča« je največje možno število smučarjev, ki so v določenem času lahko na smučišču, upoštevajoč smučarje na smučarskih progah in žičniških napravah ter smučarje, ki čakajo v vrsti pred žičniškimi napravami.

3. člen (aktivnosti na smučišču)

(1) Na smučišču, ki je odprto za smučanje, je dovoljeno samo smučanje. Druge športne aktivnosti in dejavnosti so dovoljene pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Druge športne aktivnosti ali dejavnosti na smučišču so dovoljene le s pisnim soglasjem upravljavca smučišča na površinah, ki so predhodno fizično ločene od smučarske proge in posebej označene ter zavarovane.

(3) V času odprtja smučarske proge je uporaba smučarske proge dovoljena le za smučanje, uporaba sredstev za namen reševanja in pomoči osebam na smučišču pa le, če to ni mogoče opraviti prek drugih površin.

(4) Uporaba smučarskih prog, drugih površin znotraj smučišča in žičniških naprav izven obratovalnega časa smučišča je brez soglasja upravljavca smučišča prepovedana.

4. člen

(dovoljenje za obratovanje smučišča)

(1) Smučišče lahko začne obratovati, ko dobi upravljavec smučišča dovoljenje za obratovanje. Dovoljenje izda ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, če so izpolnjene predpisane zahteve iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) V dovoljenju za obratovanje smučišča so določeni tudi:

- zmogljivost smučišča,
- obratovanje v nočnem času, če smučišče izpolnjuje pogoje za obratovanje v nočnem času, in
- obratovanje pod pogoji za majhna smučišča, če smučišče izpolnjuje pogoje v skladu z določbami tega zakona.

(3) Za novo pridobljene površine smučišča in za površine smučišča, na katerih je upravljavec smučišča opravil večji poseg, ki je spremenil konfiguracijo smučišča, ter v primeru naknadne zahteve za obratovanje v nočnem času je treba pridobiti novo dovoljenje za obratovanje smučišča. V tem primeru se ugotovitveni postopek opravi samo glede ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev dovoljenja za nove površine, za površine, na katerih je bil opravljen večji poseg, ali za obratovanje v nočnem času.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka se z izdajo novega dovoljenja za obratovanje do takrat veljavno dovoljenje razveljavi.

(5) Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, odvzame ali delno razveljavi dovoljenje za obratovanje smučišča, če niso izpolnjene zahteve za varnost na smučišču in nepravilnosti niso odpravljene v roku, določenem za odpravo nepravilnosti. Pri tem upošteva naravo nepravilnosti, njen obseg in okoliščine ki vplivajo na varnost na smučišču ter možnost izvzetja dela smučišča, ki ne izpolnjuje zahtev za varnost na smučišču iz dovoljenja za obratovanje.

(6) Minister, pristojen za področje žičniških naprav, predpiše obrazec vloge za izdajo dovoljenja za obratovanje.

5. člen

(zahteve za varnost na smučišču)

(1) Upravljavec smučišča zagotavlja:

1. zavarovanje pred plazovi na plazovitih delih smučišča,
2. zaščito ob prepadnih in drugih nevarnih in smučišču neprilagojenih mestih,
3. zaščito ob stebrih žičniških naprav na smučišču ter zasneževalnih naprav in na drugih posebej nevarnih in smučišču neprilagojenih mestih na njihovi trasi,
4. urejenost in zavarovanje čakajoče vrste pred žičniškimi napravami,

5. urejenost odprtih smučarskih prog ter povezovalnih, vstopnih in izstopnih poti,
6. označitev in nadzor smučišča,
7. službo za reševanje, v primeru majhnega smučišča pa reševalca in potrebno opremo za reševanje,
8. ustrezno urejen in označen prostor za dovoz reševalnega vozila,
9. ustrezno število nadzornikov ter njihovo opremljenost in
10. opremo za zvočno in svetlobno opozarjanje na vseh motornih vozilih, ki se uporabljajo na smučišču v času obratovanja smučišča.

(2) Tehnične pogoje za obratovanje smučišča, zaščitna sredstva in opremo za zvočno in svetlobno opozarjanje na motornih vozilih, ki se uporabljajo na smučišču, predpiše minister, pristojen za področje žičniških naprav.

(3) Pogoje, način in obseg reševanja na smučišču predpiše minister, pristojen za zdravje.

6. člen (obveznosti upravljavca smučišča)

(1) Upravljavec smučišča mora opravljati varnostne preglede smučišča pred začetkom obratovanja, v času obratovanja smučišča in po zaključku obratovanja smučišča. Upravljavec smučišča mora ves čas zagotavljati tudi zahteve iz 5. člena tega zakona in druge ukrepe, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter dovoljenjem za obratovanje.

(2) Upravljavec smučišča mora zagotavljati, da so smučarska proga ter povezovalne, vstopne in izstopne poti pred odprtjem ustrezno pripravljene za varno uporabo, da je snežna površina obdelana s teptalnikom za sneg, neteptana površina pa označena in urejena na drug primeren način.

(3) Upravljavec smučišča mora imeti izdelan načrt reševanja v primeru poškodbe ali nenadnega obolenja na smučišču. Načrt vsebuje:

- število reševalcev na smučišču,
- lokacijo prostorov za reševanje na smučišču, razen na majhnem smučišču in
- način aktiviranja reševalcev.

(4) V načrtu reševanja se jasno opredelijo naloge in odgovornosti posameznih nosilcev dejavnosti v primeru potrebe za reševanje na smučišču.

(5) Upravljavcu smučišča, ki ima v skladu s predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami izdelan načrt zaščite in reševanja, ni treba izdelati načrta reševanja iz tretjega odstavka tega člena, če načrt zaščite in reševanja vsebuje vse zahtevane vsebine iz tega zakona in predpisa iz šestega odstavka tega člena. Če načrt ne vsebuje vseh zahtevanih vsebin, upravljavec smučišča dopolni vsebino načrta reševanja z manjkajočimi vsebinami ali izdelata načrt reševanja na smučišču v skladu s tem zakonom.

(6) Podrobno vsebino in obliko načrta reševanja iz tretjega odstavka tega člena glede na velikost smučišča predpiše minister, pristojen za zdravje.

7. člen (obveznosti upravljavca majhnega smučišča)

Za upravljavca majhnega smučišča veljajo določbe tega zakona, razen če ta zakon ne določa

drugače.

II. OBRATOVANJE SMUČIŠČA

8. člen

(obratovanje smučišča pod različnimi pogoji)

(1) Smučišče sme obratovati le podnevi in v vremenskih razmerah, v katerih je zagotovljena varnost smučarjev.

(2) Smučišče lahko obratuje tudi v nočnem času, če je to določeno v dovoljenju za obratovanje.

(3) Izven obratovalnega časa upravljavec smučišča smučarske proge označi kot zaprte.

9. člen

(okolščine, zaradi katerih smučišče ne sme obratovati)

(1) Smučišče oziroma del smučišča ne sme obratovati:

1. če obstaja nevarnost plazov,
2. če so zaščitna sredstva na smučišču tako poškodovana, da pomenijo nevarnost za smučarje,
3. ob tako poslabšanih vremenskih razmerah, v katerih je smučarju ob uporabi smučišča v skladu s tem zakonom onemogočeno spremljanje oznak in drugih udeležencev na smučišču,
4. če ni zagotovljeno reševanje poškodovancev in nenadno obolelih na smučišču,
5. med delom teptalnih strojev in uporabo drugih motornih vozil na smučišču ter
6. če nista zagotovljena red in varnost na smučišču.

(2) V okoliščinah iz prejšnjega odstavka upravljavec smučišča takoj prekine obratovanje smučišča ali dela smučišča. Prekinitev obratovanja traja, dokler trajajo take okoliščine. O prekinitvi upravljavec smučišča takoj obvesti prisotne na smučišču.

(3) Pred ponovnim pričetkom obratovanja smučišča ali dela smučišča upravljavec smučišča opravi varnostni pregled tistega dela smučišča, kjer je bilo obratovanje prekinjeno.

10. člen

(obveščanje smučarjev)

(1) Upravljavec smučišča zagotavlja, da so obratovalni čas, skupni obratovalni čas žičniških naprav, zadnja vožnja z žičniško napravo, skica smučišča z označbo žičniških naprav in njihovih vstopov, smučarske proge in njihove težavnosti, smučarske poti, glavni vstopi in izstopi s smučišča, vremenske in snežne razmere na smučišču, lokacija službe za reševanje ter klicna številka reševalcev na smučišču objavljeni na informativnih tablah ob vstopih na smučišče.

(2) Upravljavec smučišča na viden način zagotavlja informiranje smučarjev z navodili o redu in varnosti ter o ravnanju smučarjev na smučišču ob vstopu na smučišče, spodnjih postajah žičniških naprav in na smučarski progi.

(3) Upravljavec smučišča namesti table z mednarodnimi vedenjskimi pravili Mednarodne smučarske

zveze (v nadaljnjem besedilu: pravila FIS) v obliki grafičnega prikaza na vidnem mestu ob vstopu na smučišče ali spodnjih postajah žičniških naprav.

(4) Vrsto in obliko sredstev za označevanje in obveščanje na smučišču in podrobnejši način zagotavljanja informiranja smučarjev iz drugega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za področje žičniških naprav.

11. člen (javna zbiranja na smučišču)

Javna zbiranja na smučišču se smejo organizirati v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo javna zbiranja, in ob izpolnjenih pogojih iz drugega odstavka 3. člena tega zakona.

12. člen (poučevanje smučanja)

(1) Poučevanje posameznikov ali več oseb na smučišču, ki se opravlja proti plačilu, se lahko izvaja le s pisnim soglasjem upravljavca smučišča.

(2) Vsak izvajalec poučevanja smučanja mora upravljavca smučišča obvestiti o predvidenih aktivnostih na smučišču.

(3) Del smučišča, kjer se uporabljajo pripomočki ali priprave za poučevanje, mora biti v času uporabe označen in fizično ločen od preostalega dela smučišča.

(4) Izvajalec poučevanja smučanja mora pred začetkom smučanja opozoriti smučarja ali skupino smučarjev na navodila o redu in varnosti oziroma ravnanju smučarjev na smučišču.

III. REŠEVANJE NA SMUČIŠČU

13. člen (dolžnost zagotavljanja reševanja na smučišču)

(1) Upravljavec smučišča mora v primeru nesreče na smučišču ali nenadnega obolenja zagotoviti hitro in strokovno pomoč poškodovanim in nenadno obolelim s službo za reševanje na smučišču.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka upravljavec majhnega smučišča zagotavlja reševanje na smučišču z reševalcem, skladno s petim odstavkom 14. člena tega zakona, in s potrebno opremo za reševanje.

(3) Služba za reševanje na smučišču izvaja reševanje na smučišču, organizira prevoz poškodovancev in nenadno obolelih na ustrezno urejen in označen prostor za pomoč ter predajo poškodovanih ali nenadno obolelih izvajalcem zdravstvene dejavnosti, kadar njihovo zdravstveno stanje zahteva nujno medicinsko pomoč, določeno s strokovnimi smernicami urgentne medicine.

(4) Službo za reševanje na smučišču izvajajo reševalci, usposobljeni v skladu s 15. členom tega zakona, ki so opremljeni s predpisanimi oznakami. Če reševalec opravlja tudi naloge nadzornika, mora biti opremljen tudi z oznako nadzornika.

(5) Pri opravljanju nalog po tem zakonu morajo imeti reševalci na smučišču pri sebi potrdilo iz prvega odstavka 15. člena tega zakona.

(6) Prostori službe za reševanje na smučišču morajo biti vidno označeni in primerno opremljeni,

(7) Opremljenost in oznake prostorov za reševanje in reševalcev predpiše minister, pristojen za zdravje.

14. člen (reševalci na smučišču)

(1) Upravljavec smučišča zagotovi na smučišču naslednje minimalno število usposobljenih reševalcev:

- na smučišču z zmogljivostjo do 500 smučarjev enega reševalca,
- na smučišču z zmogljivostjo do 2000 smučarjev dva reševalca in
- na vsakih nadaljnjih 1000 smučarjev enega reševalca.

(2) Če je to potrebno zaradi razgibanosti ali neenotnosti smučišča (npr. več vstopov in izstopov s smučišča), se lahko v dovoljenju za obratovanje iz prvega odstavka 4. člena tega zakona določi večje število reševalcev, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(3) Upravljavec smučišča lahko ob upoštevanju prvega in drugega odstavka tega člena prilagodi število prisotnih reševalcev na smučišču glede na dejansko število smučarjev na smučišču. Če so v dovoljenju za obratovanje smučišča določeni sektorji na smučišču, pa glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav v posameznih sektorjih na smučišču.

(4) Upravljavec smučišča sme za največ 30 odstotkov zmanjšati minimalno število prisotnih reševalcev na smučišču iz tretje alineje prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, če manjkajočo razliko usposobljenih reševalcev zagotovi s prisotnimi nadzorniki, ki so usposobljeni tudi za reševanje.

(5) Upravljavec majhnega smučišča ne glede na določbe prejšnjih odstavkov zagotavlja naloge reševanja z najmanj eno osebo, ki je:

1. reševalec na smučišču,
2. nadzornik na smučišču, ki ima potrdilo iz prvega odstavka 15. člena tega zakona za reševalca na smučišču in hkrati opravlja obe nalogi,
3. oseba pri upravljavcu smučišča, ki opravlja druge naloge za upravljavca majhnega smučišča, pod pogojem, da ima potrdilo iz prvega odstavka 15. člena tega zakona za reševalca na smučišču, ali
4. sklenila dogovor z upravljavcem smučišča in izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču, pri čemer zagotavlja odzivni čas v skladu z veljavnimi predpisi s področja zdravstva.

15. člen (pogoji za imenovanje reševalca)

(1) Reševalec je lahko oseba, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena in je pridobila potrdilo ministrstva, pristojnega za zdravje. Reševalec ima pravico opravljati naloge po tem zakonu z dnem vročitve potrdila.

(2) Reševalec je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je stara najmanj 18 let,
2. je splošno zdravstveno sposobna,
3. ima končan najmanj izobraževalni program za pridobitev srednje oziroma srednje strokovne izobrazbe in
4. izpolnjuje pogoje strokovne usposobljenosti.

(3) Ministrstvo, pristojno za zdravje, osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, izda potrdilo o izpolnjevanju pogojev za reševalca z veljavnostjo štirih let od opravljenega usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja. Reševalec ima pravico opravljati naloge po tem zakonu z dnem izdaje potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca.

(4) Reševalec je strokovno usposobljen, če je usposobljen po programu iz sedmega odstavka tega člena in opravi preizkus znanja.

(5) Reševalec se mora vsaka štiri leta udeležiti obdobjnega izpopolnjevanja in preizkusa znanja. Izvajalec obdobjnega izpopolnjevanja izda reševalcu potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju, na podlagi katerega ministrstvo, pristojno za zdravje, ob izpolnjevanju pogoja iz 2. točke drugega odstavka tega člena izda novo potrdilo o usposobljenosti z veljavnostjo štirih let. Potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju ne sme biti starejše od enega leta.

(6) Reševalec pri svojem delu uporablja slovenski jezik. Znanje slovenskega jezika reševalec dokazuje s spričevalom o končanem najmanj osnovnošolskem izobraževanju v Republiki Sloveniji ali s potrdilom uradno pooblaščenih izobraževalnih ustanov o uspešno opravljenem preizkusu aktivnega znanja slovenskega jezika po javno veljavnem izobraževalnem programu ustrezne stopnje v Republiki Sloveniji.

(7) Program, izvedbo usposabljanja, preizkus znanja in program obdobjnega izpopolnjevanja in preizkusa znanja predpiše minister, pristojen za zdravje.

(8) Pogoj iz 2. točke drugega odstavka tega člena se dokazuje z zdravniškim potrdilom, ki ga izda zdravnik specialist medicine dela in športa in ki ne sme biti starejše od enega leta.

(9) Programa iz sedmega odstavka tega člena izvaja ministrstvo, pristojno za zdravje, ali druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki ji ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi javnega natečaja podeli javno pooblastilo. Za podelitev in odvzem javnega pooblastila, ravnanje z dokumentacijo o izvajanju javnega pooblastila, objavo seznama nosilcev javnega pooblastila ter pisno poročanje nosilca javnega pooblastila se smiselno uporabljajo določbe 21. člena tega zakona.

(10) Minister, pristojen za zdravje, predpiše obrazec vloge za podelitev potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca in obrazec ter vsebino potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca.

IV. VARNOST NA SMUČIŠČU

16. člen (varnost na smučišču)

Za nadzor nad ravnanjem smučarjev in drugih oseb na smučišču so pristojni nadzorniki na smučišču in policisti.

17. člen
(obveznost zagotavljanja nadzora)

(1) Upravljavec smučišča v času obratovanja smučišča zagotovi naslednje minimalno število nadzornikov:

- na smučišču z zmogljivostjo do 500 smučarjev enega nadzornika,
- na smučišču z zmogljivostjo do 2000 smučarjev dva nadzornika in
- na vsakih nadaljnjih 1000 smučarjev enega nadzornika.

(2) Če je to potrebno zaradi razgibanosti ali neenotnosti smučišča (npr. več vstopov in izstopov s smučišča), se lahko v dovoljenju za obratovanje iz prvega odstavka 4. člena tega zakona določi večje število nadzornikov, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(3) Upravljavec smučišča lahko ob upoštevanju prvega in drugega odstavka tega člena prilagodi število prisotnih nadzornikov na smučišču glede na dejansko število smučarjev na smučišču, če so v dovoljenju za obratovanje smučišča določeni sektorji na smučišču, pa glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav v posameznih sektorjih na smučišču.

(4) Upravljavec smučišča sme za največ 30 odstotkov zmanjšati minimalno število prisotnih nadzornikov na smučišču iz tretje alineje prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, če manjkajočo razliko usposobljenih nadzornikov zagotovi s prisotnimi reševalci, ki so usposobljeni tudi za nadzor na smučišču.

(5) Upravljavec majhnega smučišča ne glede na določbe prejšnjih odstavkov zagotavlja naloge nadzora z najmanj eno osebo, ki je lahko:

- nadzornik na smučišču,
- reševalec na smučišču, ki ima veljavno službeno izkaznico nadzornika in hkrati opravlja obe nalogi, ali
- oseba pri upravljavcu smučišča, ki opravlja druge naloge za upravljavca majhnega smučišča, pod pogojem, da ima veljavno službeno izkaznico nadzornika.

18. člen
(pogoji za imenovanje nadzornika)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), osebi, ki izpolnjuje pogoje za nadzornika, podeli službeno izkaznico z veljavnostjo štirih let od opravljenega usposabljanja oziroma obdobjega izpopolnjevanja. Nadzornik ima pravico opravljati naloge po tem zakonu z dnem vročitve službene izkaznice.

(2) Nadzornik je lahko oseba, ki:

1. je stara najmanj 18 let,
2. ima državljanstvo države članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije,
3. je zdravstveno in psihično sposobna glede na vrsto dela, ki ga bo opravljala,

4. ima končan najmanj izobraževalni program za pridobitev srednje poklicne izobrazbe,
5. je usposobljena v skladu s programom iz prvega odstavka 21. člena tega zakona,
6. aktivno obvlada slovenski jezik,
7. ni bila pravnomočno obsojena za naklepno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece,
8. ni bila več kot dvakrat s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorno za prekrške zoper javni red in mir z elementi nasilja ali za prekrške po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, ali za prekrške po tem zakonu in ji je bila izrečena globa.

(3) Nadzornik se mora vsaka štiri leta udeležiti obdobjnega izpopolnjevanja. Pristojni organ nadzorniku, ki je predložil potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju, ki ne sme biti starejše od enega leta, izda novo službeno izkaznico nadzornika, če izpolnjuje pogoje iz 2., 3., 7. in 8. točke prejšnjega odstavka.

(4) Pogoj iz 3. točke drugega odstavka tega člena se dokazuje z zdravniškim potrdilom, ki ga izda zdravnik specialist medicine dela in športa in ki ne sme biti starejše od enega leta.

(5) Pogoj iz 6. točke drugega odstavka tega člena se dokazuje s spričevalom o končanem najmanj osnovnošolskem izobraževanju v Republiki Sloveniji ali s potrdilom uradno pooblaščenega izobraževalne ustanove o uspešno opravljenem preizkusu aktivnega znanja slovenskega jezika po javno veljavnem izobraževalnem programu ustrezne stopnje v Republiki Sloveniji.

(6) Pristojni organ ugotavlja izpolnjevanje pogojev iz tega člena ob podelitvi službene izkaznice ali kadarkoli po uradni dolžnosti, ali če je podan sum, da oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje nalog nadzornika po tem zakonu.

19. člen (službena izkaznica)

(1) Službena izkaznica nadzornika vsebuje naslednje osebne podatke:

- osebno ime nadzornika in
- fotografijo nadzornika.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše obrazec vloge za podelitev službene izkaznice in obrazec ter vsebino službene izkaznice.

20. člen (opremljenost nadzornika)

(1) Pri opravljanju nalog po tem zakonu mora biti nadzornik opremljen z oznakami, opremo in službeno izkaznico nadzornika. Če nadzornik opravlja tudi naloge reševalca, mora biti opremljen tudi z znakom reševalca.

(2) Nadzornik se mora pri izvajanju naloge po tem zakonu na zahtevo posameznika predstaviti z imenom in priimkom ter pokazati službeno izkaznico.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše oznake in opremo nadzornika na smučišču. V primeru hkratnega izvajanja nalog reševalca in nadzornika minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše skupne oznake.

21. člen

(usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje nadzornikov ter podelitev javnega pooblastila)

(1) Program, izvedbo usposabljanja in preizkus znanja iz 5. točke drugega odstavka 18. člena tega zakona ter program in izvedbo obdobjnega izpopolnjevanja iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(2) Programa iz prejšnjega odstavka izvaja pristojni organ ali druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki ji pristojni organ na podlagi javnega natečaja podeli javno pooblastilo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima odgovorno osebo za izvajanje javnega pooblastila, ki ima najmanj visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri in izpolnjuje posebne kadrovske pogoje,
2. ima zagotovljeno zadostno število izvajalcev in drugih strokovnih delavcev, ki izpolnjujejo posebne kadrovske pogoje,
3. ima prostore in opremo za izvajanje javnega pooblastila,
4. ni v postopku likvidacije, prisilne poravnave ali stečaja,
5. ima poravnane obveznosti iz naslova davkov in drugih javnih dajatev,
6. niso podane okoliščine, na podlagi katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da nosilec javnega pooblastila ne bo ustrezno izvajal javnega pooblastila (npr. nelikvidnost, opravljanje dejavnosti, ki je nezdržljiva z izvajanjem javnega pooblastila).

(3) Natančnejšo opredelitev kadrovskih, materialnih in drugih pogojev iz prejšnjega odstavka ter merila za podelitev javnega pooblastila predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Pogoje za izvajanje javnega pooblastila mora nosilec javnega pooblastila izpolnjevati ves čas opravljanja dejavnosti. Javno pooblastilo mora izvajati zakonito, pravočasno in v skladu s predpisanim načinom.

(5) Javno pooblastilo se podeli za pet let.

(6) Pristojni organ javno pooblastilo nosilcu odvzame, če:

- ne izpolnjuje pogojev iz tega člena, ali
- javno pooblastilo izvaja nezakonito, nepravočasno ali v nasprotju s predpisanim načinom in kljub opozorilu nepravilnosti ne odpravi.

(7) Če nosilec javnega pooblastila ne izpolnjuje več pogojev ali javnega pooblastila ne izvaja na način, določen s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, pristojni organ na to opozori nosilca javnega pooblastila, ki mora nepravilnosti odpraviti v določenem roku. Če nosilec javnega pooblastila v roku nepravilnosti ne odpravi, mu pristojni organ javno pooblastilo odvzame.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora v roku 30 dni od prenehanja izvajanja javnega pooblastila pristojnemu organu predati vso dokumentacijo v zvezi z izvajanjem nalog javnega pooblastila.

(9) Nosilci javnega pooblastila morajo o izvajanju javnega pooblastila pisno poročati pristojnemu organu do 31. marca za preteklo koledarsko leto.

(10) Pristojni organ zaradi varstva ljudi in premoženja ter pravnega prometa na svoji spletni strani objavi seznam nosilcev javnega pooblastila, ki vsebuje podatke iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona.

22. člena
(odvzem službene izkaznice)

(1) Pristojni organ nadzorniku odvzame službeno izkaznico:

- če ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka 18. člena tega zakona,
- če mu je opravljanje nalog nadzornika prepovedano s pravnomočno sodno odločbo,
- če je zaradi njegovega nezakonitega ali nestrokovnega ravnanja prišlo do hujše posledice za življenje ali zdravje ljudi, javni red, javno varnost ali premoženje večje vrednosti in javnega interesa ni bilo mogoče drugače zavarovati.

(2) Oseba, ki ji je pristojni organ odvzel službeno izkaznico na podlagi tretje alineje prejšnjega odstavka, ne more ponovno pridobiti službene izkaznice.

(3) Nadzornik mora v osmih dneh od pravnomočne odločitve pristojnega organa temu vrniti službeno izkaznico.

(4) Pristojni organ o odvzemu službene izkaznice nadzornika obvesti upravljavca smučišča, če je ta znan.

(5) Pristojni organ odvzeto službeno izkaznico uniči in v evidenco vpiše zaznamek o uničenju izkaznice ali o nevrnitvi izkaznice, če izkaznice imetnik ne vrne.

V. OBVEZNOSTI SMUČARJA IN DRUGE OSEBE NA SMUČIŠČU

23. člen
(samoodgovorno ravnanje)

(1) Smučar in druga oseba se mora na smučišču seznaniti in ravnati v skladu:

- s pravili FIS,
- z navodili o redu in varnosti ter o ravnanju smučarja in druge osebe na smučišču ter
- z označbami na smučišču.

(2) Smučar, druga oseba in oseba pri upravljavcu smučišča mora na smučišču ravnati v skladu z opozorili in navodili nadzornika, policista in druge uradne osebe, ki opravlja uradne naloge na smučišču. Smučišče uporablja tako, da ne ogroža sebe, drugih prisotnih na smučišču in da ne poškoduje sebe, drugih prisotnih ali naprav na smučišču.

(3) Smučar mora:

1. ravnati tako, da nikogar ne ogroža ali mu škoduje,
2. smučati tako, da se lahko pravočasno ustavi in da svojo hitrost ter način vožnje prilagodi svojemu znanju, terenskim, snežnim in vremenskim razmeram ter gostoti prometa na smučišču,
3. v primeru, ko prihaja od zadaj, smer svoje vožnje izbrati tako, da ne ogroža smučarjev pred seboj,
4. prehitevati od zgoraj in spodaj, z desne in leve, vendar le, če je razdalja dovolj velika in da prehitevanemu smučarju omogoča dovolj prostora za njegovo gibanje,
5. ko želi zapeljati na smučišče ali se po ustavitvi po njem ponovno zapeljati ali se po njem

- vzpenjati, prepričati se navzgor in navzdol, da to lahko stori brez nevarnosti zase in za druge,
6. izogibati se ustavljanju na ozkih ali nepreglednih delih, če to ni nujno potrebno, v primeru padca pa se mora čim hitreje umakniti oziroma opozoriti na svojo navzočnost,
 7. se peš vzpenjati ali spuščati le ob robu smučarske proge, če je to neizogibno,
 8. upoštevati vse znake in signalizacijo,
 9. uporabljati zaščitno smučarsko čelado do vključno 14. leta starosti,
 10. smučati s takšno opremo, ki ne predstavlja nevarnosti za osebe, predmete ali objekte na smučišču,
 11. puščati smučarsko ali drugo opremo takrat, ko je ne uporablja, na mestu, ki ga določi upravljavec smučišča, in
 12. na zahtevo nadzornika dati osebne podatke (osebno ime, datum rojstva, državljanstvo, naslov stalnega prebivališča), če je priča ali udeleženec v nesreči ali če je sam kršil določbe tega zakona.

(4) Smučarju je prepovedano:

1. izvajati nevarno smučanje ali druga nevarna ali škodljiva dejanja, ki vplivajo na varnost na smučišču,
2. postavljati, prestavljati ali odstranjevati označbe in naprave na smučišču,
3. se zadrževati na zoženih ali nepreglednih delih smučarske proge,
4. izvajati skoke na smučarski progi, razen na delih smučišča, kjer je to dovoljeno,
5. smučati po vlečni poti vlečnice ali tako, da ogroža varnost oseb na vlečnici,
6. smučati izven smučarskih prog in neteptanih smučarskih prog,
7. onesnaževati smučišče in njegovo okolico,
8. voditi živali po smučarski progi.

(5) Druga oseba mora:

1. izvajati druge športne aktivnosti in dejavnosti samo na za to določenih površinah v soglasju z upravljavcem smučišča,
2. puščati svojo opremo takrat, ko je ne uporablja, na mestu, ki ga določi upravljavec smučišča, ter
3. na zahtevo nadzornika dati osebne podatke (osebno ime, datum rojstva, državljanstvo, naslov stalnega prebivališča), če je priča ali udeleženec v nesreči ali če je sam kršil določbe tega zakona.

(6) Drugi osebi je prepovedano:

1. hoditi in zadrževati se po smučarski progi,
2. prečkati smučarske proge,
3. se ustavljati na zoženih ali neprilagojenih mestih drugih površin znotraj smučišča,
4. postavljati, prestavljati ali odstranjevati označbe in naprave na smučišču,
5. onesnaževati smučišče in njegovo okolico,
6. voditi živali po smučarski progi,
7. izvajati druga nevarna ali škodljiva dejanja, ki vplivajo na varnost na smučišču, ali
8. na smučišču uporabljati motorne sani in druga vozila na motorni pogon.

(7) Določbe 1., 2., 3., 4., 6. in 8. točke prejšnjega odstavka ne veljajo za uradno osebo, ki na območju smučišča izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov iz svoje pristojnosti.

(8) Določbe 1., 2., 3. in 4. točke šestega odstavka ne veljajo za nadzornika, ki na območju smučišča izvaja ukrepe iz svoje pristojnosti.

(9) Določbe 1., 2., in 3. točke šestega odstavka ne veljajo za reševalca, ki na območju smučišča

izvaja naloge reševanja.

24. člen
(psihofizično stanje osebe)

(1) Smučar, druga oseba in oseba pri upravljavcu smučišča na smučišču ne sme smučati ali izvajati drugih športnih aktivnosti in dejavnosti, če je pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(2) Pri izvajanju smučanja ali drugih športnih aktivnosti in dejavnosti na smučišču velja, da je oseba pod vplivom alkohola, če ima v organizmu več kot 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 miligramama alkohola v litru izdihanega zraka.

(3) Pri izvajanju smučanja ali drugih športnih aktivnosti in dejavnosti velja, da je oseba pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, če se s posebnimi sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom ugotovi prisotnost takih snovi v krvi ali slini.

(4) Postopek preverjanja psihofizičnega stanja poteka na način, določen s predpisi, ki urejajo pravila v cestnem prometu.

VI. UKREPI NADZORNIKA IN POLICISTA

25. člen
(ukrepi in pristojnosti nadzornika)

(1) Pri opravljanju nalog na smučišču sme nadzornik, če so ogroženi življenje, osebna varnost, premoženje ali če je kršen red na smučišču, uporabiti naslednje ukrepe:

1. ustno opozorilo, s katerim nadzornik opozori na okoliščine in ravnanja, ki pomenijo ali bi lahko pomenile kršitve reda ali javnega reda na smučišču,
2. ustno odredbo, s katero nadzornik osebi, ki s svojim ravnanjem krši red ali javni red na smučišču, ogroža premoženje, osebno varnost ali življenje ljudi, izreče ustno navodilo ali zahtevo, da s kršitvijo ali ogrožanjem takoj preneha,
3. ugotavljati identiteto smučarja ali druge osebe na smučišču, če je priča ali udeleženec v nesreči ali je kršil določbe tega zakona, ali
4. odvzeti smučarsko karto in prepovedati smučanje v skladu z drugim odstavkom 26. člena tega zakona.

(2) Nadzornik ima pri izvajanju določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednje pristojnosti:

1. opravlja varnostni pregled smučišča,
2. upravljavcu smučišča predlaga ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti,
3. odpravlja neurejenosti ali pomanjkljivosti, ugotovljene pri pregledu smučišča, in druge naloge, povezane z varnostjo na smučišču,
4. ureja gibanje oseb ob vstopu na smučišče in izstopu z njega ter ureja gibanje smučarjev do vstopnega območja žičniške naprave,
5. opozarja smučarje in druge osebe na smučišču na spoštovanje določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in jim daje navodila,

6. nadzira izvajanje drugih športnih aktivnosti in dejavnosti na smučišču,
7. obvešča policijo o sumu, da je oseba na smučišču pri smučanju ali izvajanju drugih športnih aktivnosti in dejavnosti pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi,
8. obvešča policijo v primerih, ko se smučar ali druga oseba na smučišču proti njemu nedostojno vede, ne upošteva na kraju samem odrejenega zakonitega ukrepa in
9. sodeluje s pristojnimi inšpekcijskimi službami, policijo in službo za reševanje pri zagotavljanju reda, varnosti in reševanja na smučišču.

(3) Nadzornik lahko v imenu upravljavca smučišča v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vloga pisne predloge za uvedbo postopka o prekršku organu, pristojnemu za nadzor nad določbami tega zakona.

26. člen

(prepoved smučanja in odvzem smučarske vozovnice)

(1) Ko policist ugotovi, da ima oseba na smučišču pri izvajanju smučanja ali drugih športnih aktivnostih in dejavnosti v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, ali prisotnost prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali ko ta oseba odkloni sodelovanje pri preverjanju takih snovi v organizmu, mu policist prepove nadaljnje smučanje in odvzame smučarsko vozovnico za isti dan brez povračila stroškov nakupa smučarske vozovnice ter prepove nadaljnje športne aktivnosti in dejavnosti na smučišču. Policist o tem obvesti upravljavca smučišča, ki mora preklicati vozovnico in onemogočiti nakup nove vozovnice za isti dan ter osebi omogočiti vrnitev do vstopa na smučišče, če odvzeta vozovnica to omogoča.

(2) Smučarju, ki ne ravna v skladu s 1. do 10. točko tretjega odstavka 23. člena tega zakona, lahko nadzornik prepove smučanje in mu odvzame vozovnico za isti dan brez povračila stroškov nakupa smučarske vozovnice ter prepove nadaljnje športne aktivnosti in dejavnosti na smučišču. O tem obvesti upravljavca smučišča, ki mora preklicati vozovnico in onemogočiti nakup nove vozovnice za isti dan ter osebi omogočiti vrnitev do vstopa na smučišče, če odvzeta vozovnica to omogoča.

(3) O odvzemu vozovnice se izda potrdilo. Obrazec potrdila predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

VII. NESREČE IN NENADNA OBOLENJA NA SMUČIŠČU

27. člen

(nesreče in nenadna obolenja)

(1) Pri nesreči ali nenadnem obolenju na smučišču udeleženec nesreče ali oseba na smučišču v okviru svojih možnosti glede na dane okoliščine zavaruje kraj nesreče, nudi pomoč poškodovanim ali nenadno obolelim, prepreči ogrožanje oseb na smučišču in obvesti upravljavca smučišča, center za obveščanje ali policijo.

(2) Upravljavec smučišča, ki je bil obveščen o nesreči ali nenadnem obolenju na smučišču, mora takoj organizirati zavarovanje kraja nesreče in reševanje ter zagotoviti varnost oseb na smučišču, če je to potrebno tudi z zaprtjem smučarske proge. Pri tem nudi vso potrebno pomoč preiskovalcem, ki opravljajo ogled nesreče in na podlagi njihove zakonite odredbe izvede tudi druge ukrepe.

(3) Udeleženci nesreče se lahko po nesreči dogovorijo o krivdi in izmenjajo osebne podatke, če to ni

mogoče, pa na kraju nesreče počakajo do prihoda nadzornika ali policista.

(4) Ob nesreči ali nenadnem obolenju na smučišču mora nadzornik, ki je obveščen o dogodku, priti na kraj. Ob prihodu na kraj zagotovi zavarovanje kraja nesreče, nudenje takojšnje pomoči in obveščanje upravljavca smučišča o nesreči. Ob tem zagotovi tudi za zavarovanje in označitev sledi. Pri nesrečah, kjer je nastala materialna škoda ali lahka telesna poškodba, mora opraviti ogled in o ogledu v skladu z ugotovitvami izpolniti zapisnik na predpisanem obrazcu. Prav tako mora kraj fotografirati in izdelati skico nesreče.

(5) Če je pri nesreči na smučišču prišlo do hude ali posebno hude telesne poškodbe ali smrti, upravljavec smučišča o tem takoj obvestiti policijo, ki mora priti na kraj in opraviti ogled kraja.

(6) Nadzornik mora policiji pomagati pri opravljanju ogleda kraja nesreče. Stanje na kraju nesreče se ne sme spreminjati, dokler ni končan ogled. To ne velja, kadar to zahteva reševanje udeležencev nesreče. Sledi nesreče se smejo odstraniti šele po končanem ogledu oziroma ko tako odloči policist ali druga uradna oseba, ki vodi ogled, v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

(7) Zapisnik o ogledu nesreče na smučišču, ki ga izdela nadzornik, shrani upravljavec smučišča. Izvod zapisnika najpozneje v osmih dneh pošlje inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve, ali podatke vnese neposredno v spletni program inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in potrdi vnos z varnim elektronskim podpisom.

(8) Če ogled kraja nesreče opravi policija, mora ta v osmih dneh poslati podatke iz drugega odstavka 35. člena tega zakona inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve, ali podatke vnese neposredno v spletni program iz prejšnjega odstavka in potrdi vnos z varnim elektronskim podpisom.

(9) Nadzornik oziroma policist, ki je obravnaval nesrečo na smučišču, mora v primeru, ko je v nesreči kdo umrl ali bil poškodovan in odpeljan v bolnišnico, zagotoviti, da so najbližji sorodniki obveščeni o nesreči. Prav tako mora poskrbeti za opremo in drugo premoženje udeležene osebe. Predmete, ki so ostali na kraju nesreče, in ki niso potrebni v preiskavi, mora izročiti lastniku ali od njega pooblaščen osebi ali sorodniku in izdati potrdilo, s katerim mu oseba prejem pisno potrdi.

(10) Obliko in vsebino potrdila o prevzemu predmetov predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(11) Reševalec na smučišču o svojem delu izpolni poročilo o izvajanju reševanja poškodovanih in nenadno obolelih oseb na smučišču, ki ga prejmeta poškodovanec oziroma nenadno oboleli in upravljavec smučišča, pa tudi izvajalec zdravstvene dejavnosti, če je bil vključen v reševanje ali če je prevzel poškodovanca ali nenadno obolelega.

(12) Obliko in vsebino zapisnika o ogledu kraja nesreče in poročila o izvajanju reševanja predpišeta minister, pristojen za notranje zadeve, in minister, pristojen za zdravje.

(13) Pogoje za vnos podatkov iz zapisnika o ogledu nesreče na smučišču v spletni program inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

VIII. PRIZNAVANJE POKLICNE KVALIFIKACIJE DRŽAVLJANOM DRŽAV POGODBENIC IN UPRAVIČENIM DRŽAVLJANOM TRETJIH DRŽAV TER OBČASNO OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI

28. člen
(pristojni organ)

(1) Naloge pristojnega organa v skladu s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji, izvaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, za poklic nadzornik in ministrstvo, pristojno za zdravje, za poklic reševalec.

(2) Državljeni držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali držav, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum (v nadaljnjem besedilu: državljani držav pogodbenice), lahko v Republiki Sloveniji opravljajo poklice iz prejšnjega odstavka pod enakimi pogoji kot slovenski državljani.

29. člen

(stalno opravljanje reguliranega poklica za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati poklica iz prejšnjega člena, morajo pri pristojnem organu iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije.

(2) Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije se vložijo v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij. Poleg dokazil, ki jih za postopek priznavanja določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, vloga za priznanje poklicne kvalifikacije po tem zakonu vsebuje tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

(3) Po dokončnosti odločbe o priznanju poklicne kvalifikacije pristojni organ iz prvega odstavka prejšnjega člena vlagatelja vpiše v evidenco imetnikov službene izkaznice nadzornika oziroma v evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalca na smučišču.

30. člen

(občasno opravljanje poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati poklica iz prvega odstavka 28. člena tega zakona, morajo pri pristojnem organu iz prvega odstavka 28. člena tega zakona vložiti pisno prijavo. Poleg dokazil, ki jih za prijavo določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, prijava za občasno opravljanje poklicev iz prvega odstavka 28. člena tega zakona vsebuje tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

(2) Pristojni organ iz prvega odstavka 28. člena tega zakona pred prvim opravljanjem poklica preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka in poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena pristojni organ iz prvega odstavka 28. člena tega zakona vlagatelja iz prvega odstavka tega člena začasno vpiše v evidenco imetnikov službene izkaznice nadzornika oziroma v evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalca na smučišču.

(4) Posameznik, ki storitev opravlja več kot eno leto, svojo prijavo podaljša enkrat v koledarskem letu pri pristojnem organu iz prvega odstavka 28. člena tega zakona in v njej obvesti o morebitni spremembi podatkov.

IX. EVIDENCE

31. člen (evidence)

Pristojni organ, ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, ministrstvo, pristojno za zdravje, inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, nosilec javnega pooblastila in upravljavec smučišča upravljajo evidence, določene s tem zakonom, za namene, kot jih določa ta zakon.

32. člen (evidenca pristojnega organa)

(1) Pristojni organ z namenom spremljanja izpolnjevanja pogojev za opravljanje nalog nadzornikov in odločanje o njihovih pravicah in obveznostih upravlja evidenco imetnikov službene izkaznice nadzornika in evidenco nosilcev javnega pooblastila.

(2) Evidenca imetnikov službene izkaznice nadzornika vsebuje:

1. osebno ime,
2. fotografijo osebe,
3. rojstne podatke osebe (dan, mesec, leto, kraj rojstva) in EMŠO,
4. stalno in začasno prebivališče,
5. državljanstvo,
6. številko službene izkaznice,
7. datum podelitve, veljavnosti, odvzema in status službene izkaznice,
8. datum opravljenega preizkusa usposobljenosti,
9. datum udeležbe na obdobjem izpopolnjevanju,
10. datum odločbe o priznavanju poklicne kvalifikacije in
11. datum izpolnjevanja pogojev za občasno opravljanje poklica iz 30. člena tega zakona.

(3) Evidenca nosilcev javnega pooblastila vsebuje naslednje podatke:

1. naziv firme,
2. sedež firme,
3. matično številko firme in
4. datum podelitve javnih pooblastil.

33. člen (evidenca ministrstva, pristojnega za področje žičniških naprav)

(1) Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, z namenom ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za obratovanje smučišča in zagotavljanje varnosti in reda na smučišču upravlja evidenco izdanih dovoljenj za obratovanje smučišča, ki vsebuje:

1. ime smučišča,
2. ime oziroma firma upravljavca smučišča,
3. naslov oziroma sedež upravljavca smučišča,
4. datum dovoljenja,

5. številko dovoljenja,
6. zmožljivost smučišča in posameznih smučarskih prog s pripadajočimi žičniškimi napravami in
7. razvrstitev smučišča glede na velikost.

(2) Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, po zaključku zimske smučarske sezone, vendar najpozneje do 30. junija tekočega leta, pristojnemu organu sporoči:

- število veljavnih dovoljenj za obratovanje smučišča na dan 30. maj tekočega leta, pri čemer so smučišča razvrščena glede na velikost,
- število novo izdanih dovoljenj za obratovanje v času od 1. junija preteklega leta do 30. maja tekočega leta, pri čemer so smučišča razvrščena glede na velikost,
- število odvzetih dovoljenj za obratovanje smučišč.

34. člen

(evidenca ministrstva, pristojnega za zdravje)

Ministrstvo, pristojno za zdravje, z namenom spremljanja izpolnjevanja pogojev za opravljanje nalog reševalcev in odločanje o njihovih pravicah in obveznostih upravlja evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalca na smučišču, ki vsebuje:

1. osebno ime,
2. rojstne podatke (dan, mesec, leto, kraj rojstva) in EMŠO,
3. stalno in začasno prebivališče,
4. datum in številko potrdila o strokovni usposobljenosti,
5. datum in številko potrdila o obdobjem izpopolnjevanju,
6. datum in številko potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca in datum njegove veljavnosti.

35. člen

(evidenca inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve)

(1) Inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, z namenom spremljanja in zagotavljanja varnosti in reda na smučišču upravlja evidenco nesreč na smučišču in evidenco o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarske vozovnice.

(2) Evidenca nesreč na smučišču vsebuje:

1. ime smučišča,
2. ime upravljavca smučišča,
3. odgovorno osebo upravljavca smučišča,
4. osebna imena udeležencev v nesreči,
5. rojstne podatke udeležencev v nesreči (dan, mesec, leto, kraj rojstva),
6. stalno in začasno prebivališče udeležencev v nesreči,
7. državljanstvo udeležencev v nesreči,
8. spol udeležencev v nesreči,
9. opredelitev vrste udeležencev v nesreči,
10. datum nesreče,
11. čas nesreče,
12. kraj nesreče,
13. podatek o vremenu v času nesreče,
14. podatek o vrsti smučanja ali drugih športnih aktivnosti in dejavnosti na smučišču v času nesreče,

15. podatek o vzroku nesreče,
16. podatek o načinu nastanka poškodbe,
17. opredelitev materialne škode ali poškodbe (materialna škoda, lahka telesna poškodba, huda telesna poškodba, posebno huda telesna poškodba ali smrt),
18. podatek o vrsti poškodbe,
19. podatek o poškodovanem delu telesa,
20. oceno višine premoženjske škode in
21. osebno ime osebe, ki je obravnavala nesrečo.

(3) Evidenca o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarskih vozovnic vsebuje ločeno po smučiščih naslednje podatke:

- ime smučišča,
- število odvzetih smučarskih vozovnic in
- razlog za odvzem smučarske vozovnice.

(4) Upravljavec smučišča in policija morata podatke iz tretjega odstavka tega člena do 15. v mesecu za pretekli mesec poslati inšpektoratu, pristojnem za notranje zadeve.

(5) Inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, po zaključku zimske smučarske sezone, vendar najpozneje do 30. junija tekočega leta, pristojnemu organu pošlje povzetek ugotovitev, ki se nanašajo na podatke iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

36. člen (evidenca upravljavca smučišča)

(1) Upravljavec smučišča z namenom spremljanja in zagotavljanja varnosti in reda na smučišču upravlja evidenco varnostnih pregledov in obratovanja smučišča na posamezni smučarski dan.

(2) Evidenca varnostnih pregledov in obratovanja smučišča na posamezni smučarski dan vsebuje:

1. datum,
2. naprave, ki obratujejo, in čas obratovanja,
3. smučarske proge, ki obratujejo, in čas obratovanja,
4. število obiskovalcev,
5. osebna imena nadzornikov in reševalcev na smučišču,
6. čas varnostnega pregleda z imenom smučarske proge,
7. osebno ime osebe, ki je izvedla pregled smučišča, in njen lastnoročni podpis,
8. ugotovitve in
9. morebitne izvedene ukrepe.

(3) Upravljavec smučišča mora po zaključku zimske smučarske sezone, vendar najpozneje do 30. maja tekočega leta, pristojnemu organu poslati povzetek ugotovitev, ki se nanašajo na podatke iz prejšnjega odstavka.

37. člen (evidenca strokovnega usposabljanja in obdobjnega izpopolnjevanja)

(1) Pristojni organ oziroma nosilec javnega pooblastila za strokovno usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje za nadzornika z namenom spremljanja pogojev za opravljanje nalog nadzornika upravlja evidenco strokovnega usposabljanja in obdobjnega izpopolnjevanja, ki vsebuje:

1. datum usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja,
2. podatke o izvajalcu usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja,
3. osebna imena, rojstne podatke (dan, mesec, leto, kraj rojstva) in EMŠO udeležencev usposabljanja, ki so uspešno opravili preizkus usposobljenosti oziroma osebna imena, rojstne podatke (dan, mesec, leto, kraj rojstva) in EMŠO prisotnih na obdobjnem izpopolnjevanju,
4. datum opravljenega preizkusa usposobljenosti,
5. rezultat preizkusa usposobljenosti,
6. številko potrdila in
7. datum potrdila.

(2) Ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma nosilec javnega pooblastila za strokovno usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje za reševalca z namenom spremljanja pogojev za opravljanje nalog reševalca upravlja evidenco, ki vsebuje:

1. datum usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja,
2. podatke o izvajalcu usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja,
3. osebna imena, rojstne podatke (dan, mesec, leto, kraj rojstva) in EMŠO udeležencev na usposabljanju oziroma obdobjnem izpopolnjevanju, ki so uspešno opravili preizkus usposobljenosti,
4. datum opravljenega preizkusa usposobljenosti oziroma obdobjnega izpopolnjevanja,
5. rezultat preizkusa usposobljenosti oziroma obdobjnega izpopolnjevanja,
6. številko potrdila in
7. datum potrdila.

38. člen (rok hrambe podatkov)

(1) Potrdilo o odvzemu smučarske vozovnice upravljaavec smučišča in policija hranita tri leta po izdaji potrdila.

(2) Podatki iz evidence imetnikov službene izkaznice nadzornika se hranijo tri leta po prenehanju veljavnosti ali odvzemu službene izkaznice.

(3) Podatki iz evidence nosilcev javnega pooblastila se hranijo tri leta po prenehanju veljavnosti ali odvzemu javnega pooblastila.

(4) Podatki iz evidence izdanih dovoljenj za obratovanje smučišč se hranijo tri leta po odvzemu ali ugotovitvi pristojnega organa za izdajo dovoljenja za obratovanje, da je smučišče prenehalo obratovati.

(5) Podatki iz evidence izdanih potrdil o usposobljenosti reševalcev na smučišču se hranijo tri leta po preteku veljavnosti potrdila.

(6) Podatki iz evidence nesreč na smučišču se hranijo deset let od dneva nesreče na smučišču.

(7) Podatki iz evidence o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarskih vozovnic se hranijo pet let od dneva odvzema smučarske vozovnice.

(8) Podatki iz evidence varnostnih pregledov in obratovanja smučišča na posamezni smučarski dan se hranijo pet let od dneva vnosa v evidenco.

(9) Podatki iz evidence o strokovnem usposabljanju in obdobjem izpopolnjevanju za nadzornika se hranijo tri leta od prenehanja veljavnosti službene izkaznice nadzornika.

(10) Podatki iz evidence o strokovnem usposabljanju in obdobjem izpopolnjevanju za reševalca se hranijo tri leta od prenehanja veljavnosti potrdila.

(11) Po preteku rokov iz tega člena se podatki iz evidenc arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

39. člen (ravnanje s podatki)

(1) Organi in subjekti iz 31. člena tega zakona podatke iz evidenc, s katerimi upravljajo na podlagi tega zakona, zbirajo neposredno od pravne ali fizične osebe, na katere se nanašajo, ali jih pridobijo iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov, če jih potrebujejo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(2) Kadar pristojni organ pridobi podatke o drugi osebi javnega prava, pravni osebi zasebnega prava, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov, mu o tem ni treba obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo. Upravljalci zbirk podatkov morajo organom in subjektom iz 31. člena tega zakona na njihovo zaprosilo brezplačno poslati podatke, ki jih ti potrebujejo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Upravljalci evidenc in upravičenci do vpogleda morajo podatke iz evidenc, s katerimi so se seznanili, varovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in jih smejo uporabiti le pri opravljanju nalog iz svoje pristojnosti.

(4) Za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za izdajo in odvzem službene izkaznice nadzornika in podelitev javnega pooblastila za usposabljanje in obdobjo izpopolnjevanje nadzornikov lahko pristojni organ za vodenje in upravljanje zbirk podatkov podatke brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov:

1. centralnega registra prebivalstva (osebno ime, datum rojstva, EMŠO, kraj rojstva, državljanstvo, datum smrti, naslov stalnega in začasnega prebivališča, naslov vročanja ter datumi in podatki o dogodkih, spremembah in popravkih),
2. evidence prekrškov, ki jo vodi policija, za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja iz 8. točke drugega odstavka 18. člena in tretje alineje prvega odstavka 22. člena tega zakona,
3. evidence kaznivih dejanj in evidence prekrškov, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja iz 7. in 8. točke drugega odstavka 18. člena in druge ter tretje alineje prvega odstavka 22. člena tega zakona,
4. poslovnega registra Slovenije in
5. inšpekcijskih organov, ki jih ti vodijo o inšpekcijskih postopkih, ali prekrškovnih organov v postopkih o prekrških in sodnih odločbah zoper pravne in fizične osebe po tem zakonu za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja iz 8. točke drugega odstavka 18. člena in tretje alineje prvega odstavka 22. člena tega zakona.

(5) Za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za izdajo potrdila za reševalca in podelitev javnega pooblastila za usposabljanje in obdobjo izpopolnjevanje reševalcev lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, podatke brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov:

- centralnega registra prebivalstva (osebno ime, datum rojstva, EMŠO, kraj rojstva, državljanstvo, datum smrti, naslov stalnega in začasnega prebivališča, podatki o šolski izobrazbi ter datumi in

- podatki o dogodkih, spremembah in popravkih),
- poslovnega registra Slovenije.

(6) Za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za izdajo službene izkaznice nadzornika se lahko evidenca imetnikov službenih izkaznic v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, povezuje z evidenco iz 1. točke četrtega odstavka tega člena. Za povezovanje evidenc se uporabljata osebno ime in EMŠO.

(7) Za ugotavljanje pogojev za podelitev javnega pooblastila se lahko evidenca nosilcev javnega pooblastila v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, povezuje z evidenco iz 1. in 4. točke četrtega odstavka tega člena. Za povezovanje evidenc se uporablja EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

40. člen (upravičenci do vpogleda v evidence)

(1) Pristojni organ, inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, inšpektorat, pristojen za področje žičniških naprav, zdravstveni inšpektorat in policija imajo pravico do vpogleda v evidence, ki se vodijo na podlagi tega zakona, v okviru pristojnosti, ki jih imajo po tem zakonu.

(2) Upravljalci evidenc morajo upravičencem iz tega člena na njihovo zaprosilo brezplačno sporočiti podatke iz evidenc.

X. NADZOR

41. člen (pristojnost)

Za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona so pristojni policija, inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, inšpektorat, pristojen za žičniške naprave, in zdravstveni inšpektorat, vsak v mejah svojih pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

42. člen (pristojnost policije)

Za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ima policist naslednje pristojnosti:

1. upravljavcu smučišča predlaga ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti,
2. opozarja smučarje in druge osebe na smučišču o spoštovanju določb tega zakona in drugih predpisov,
3. nadzira izvajanje 11. člena tega zakona,
4. ugotavlja prekrške iz prvega do šestega odstavka 23. člena tega zakona,
5. preverja psihofizično stanje v skladu s 24. členom tega zakona,
6. izvede policijski postopek v primerih iz 8. točke drugega odstavka 25. člena tega zakona,
7. izvaja naloge iz prvega odstavka 26. člena tega zakona in
8. nadzira izvajanje nalog iz prvega do četrtega odstavka, šestega in devetega odstavka 27. člena tega zakona in izvaja naloge iz petega in devetega odstavka 27. člena tega zakona.

43. člen

(pristojnost inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve)

Inšpektor inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, ima pri izvajanju določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednje pristojnosti:

1. nadzira izvajanje prvega in tretjega odstavka 18. člena tega zakona,
2. nadzira izvajanje prvega in drugega odstavka 20. člena tega zakona,
3. nadzira izvajanje osmega in devetega odstavka 21. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na poklic nadzornika,
4. nadzira izvajanje tretjega odstavka 22. člena tega zakona,
5. nadzira izvajanje prvega do šestega odstavka 23. člena tega zakona,
6. nadzira izvajanja četrtega in sedmega odstavka 27. člena tega zakona,
7. nadzira izvajanje prvega odstavka 29. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na poklic nadzornika,
8. nadzira izvajanje prvega in četrtega odstavka 30. člena tega zakona,
9. nadzira izvajanje četrtega odstavka 35. člena tega zakona in
10. nadzira izvajanje prvega odstavka 37. člena tega zakona.

44. člen

(pristojnost inšpektorata, pristojnega za žičniške naprave)

Inšpektor inšpektorata, pristojnega za žičniške naprave, ima pri izvajanju določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednje pristojnosti:

1. nadzira izvajanje 3. člena tega zakona,
2. ugotavlja izpolnjevanje pogoja iz prvega in tretjega odstavka 4. člena tega zakona,
3. nadzira izvajanje prvega in drugega odstavka 5. člena tega zakona,
4. nadzira izvajanje prvega in drugega odstavka 6. člena tega zakona,
5. nadzira izvajanje 8. člena tega zakona,
6. nadzira izvajanje prvega odstavka 9. člena tega zakona,
7. nadzira izvajanje prvega, drugega in tretjega odstavka 10. člena tega zakona,
8. nadzira izvajanje 12. člena tega zakona,
9. nadzira izvajanje 14. člena tega zakona,
10. nadzira izvajanje 17. člena tega zakona in
11. nadzira izvajanje prvega in tretjega odstavka 36. člena tega zakona.

45. člen

(pristojnost zdravstvenega inšpektorata)

Inšpektor zdravstvenega inšpektorata ima pri izvajanju določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednje pristojnosti:

1. nadzira izvajanje tretjega, četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona,
2. nadzira izvajanje 13. člena tega zakona,
3. nadzira izvajanje prvega, četrtega in petega odstavka 15. člena tega zakona,
4. nadzira izvajanje devetega odstavka 15. člena tega zakona v povezavi z osmim in devetim odstavkom 21. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na poklic reševalca,
5. nadzira izvajanje enajstega odstavka 27. člena tega zakona,
6. nadzira izvajanje prvega odstavka 29. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na poklic

- reševalca, in
7. nadzira izvajanje drugega odstavka 37. člena tega zakona.

46. člen
(prepoved obratovanja)

Inšpektor inšpektorata, pristojnega za žičniške naprave, inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in zdravstvenega inšpektorata lahko v okviru svojih pristojnosti iz tega zakona začasno prepove obratovanje smučišča ali posamezne smučarske proge oziroma dela smučišča, če ugotovi, da niso izpolnjene zahteve za varnost na smučišču po tem zakonu in določi rok za odpravo pomanjkljivosti. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v določenem roku, inšpektor predlaga ministrstvu, pristojnemu za področje žičniških naprav, da dovoljenje za obratovanje smučišča odvzame ali ga delno razveljavi ob upoštevanju petega odstavka 4. člena tega zakona.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

47. člen
(hujši prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 3. člena tega zakona,
2. ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom 4. člena tega zakona,
3. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 5. člena tega zakona,
4. ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtim ali petim odstavkom 6. člena tega zakona,
5. ravna v nasprotju z 8. členom tega zakona,
6. ravna v nasprotju z 9. členom tega zakona,
7. ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali petim odstavkom 13. člena tega zakona,
8. ravna v nasprotju s prvim, tretjim, četrtim ali petim odstavkom 14. člena tega zakona,
9. ravna v nasprotju s prvim, tretjim, četrtim ali petim odstavkom 17. člena tega zakona,
10. ravna v nasprotju z osmim odstavkom 21. člena tega zakona ali
11. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 27. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.000 do 3.000 evrov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 800 evrov se kaznuje posameznik, če:

1. ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 3. člena tega zakona,
2. v službi za reševanje ravna v nasprotju z drugim odstavkom 13. člena tega zakona,
3. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 15. člena tega zakona,
4. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 18. člena tega zakona,
5. ravna v nasprotju z drugim odstavkom, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. ali 10. točko tretjega odstavka, 1., 2., 3., 4. ali 5. točko četrtega odstavka, 1. ali 3. točko petega odstavka, ali 1., 2., 3., 4., 7. ali 8. točko šestega odstavka 23. člena tega zakona,
6. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 24. člena v povezavi z drugim ali tretjim odstavkom 24. člena tega zakona,

7. ravna v nasprotju s tretjim, četrtem ali šestim odstavkom 27. člena tega zakona,
8. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 29. člena tega zakona ali
9. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 30. člena tega zakona.

48. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 3. člena tega zakona,
2. ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 10. člena tega zakona,
3. ravna v nasprotju z 11. členom tega zakona,
4. ravna v nasprotju z 12. členom tega zakona,
5. ravna v nasprotju z devetim odstavkom 21. člena tega zakona,
6. ravna v nasprotju s petim ali sedmim odstavkom 27. člena tega zakona,
7. ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 35. člena tega zakona,
8. ravna v nasprotju s prvim v povezavi z drugim ali tretjim odstavkom 36. člena tega zakona ali
9. ravna v nasprotju s 37. členom tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 800 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje posameznik, če:

1. ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 3. člena tega zakona,
2. ravna v nasprotju z 11. členom tega zakona,
3. ravna v nasprotju z 12. členom tega zakona,
4. ravna v nasprotju s tretjim ali četrtem odstavkom 13. člena tega zakona,
5. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 20. člena tega zakona,
6. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 22. člena tega zakona,
7. ravna v nasprotju s prvim odstavkom, 11. ali 12. točko tretjega odstavka, 6., 7., ali 8. točko četrtega odstavka, 2. točko petega odstavka ali 5. ali 6. točko šestega odstavka 23. člena tega zakona,
8. ravna v nasprotju s prvim, devetim ali enajstim odstavkom 27. člena tega zakona ali
9. ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 30. člena tega zakona.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

49. člen
(izdaja podzakonskih predpisov)

Predpisi, ki jih je treba izdati na podlagi tega zakona, se izdajo v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

50. člen
(prehodno obdobje)

(1) Upravljavci smučišč, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona izdano obratovalno dovoljenje, so dolžni do 1. septembra 2018 prilagoditi obratovanje smučišč v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. V tem času obratujejo v skladu z izdanim dovoljenjem, razen če ta zakon določa milejše pogoje glede zahtev za varnost na smučišču.

(2) Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, do 1. septembra 2019 po uradni dolžnosti izda novo dovoljenje za obratovanje smučišč v skladu z določbami tega zakona. Če smučišče ne izpolnjuje v celoti zahtev za varnost na smučišču, se izda novo dovoljenje, za tiste površine na katerih upravljavec smučišča izpolnjuje zahteve za varnost na smučišču po tem zakonu. Z izdajo novega dovoljenja za obratovanje se do takrat veljavno dovoljenje razveljavi. Veljavno dovoljenje za obratovanje se odvzame, če smučišče ne izpolnjuje zahtev za varnost na smučišču v skladu z določbami tega zakona ter narava nepravilnosti, njen obseg in okoliščine, ki vplivajo na varnost na smučišču, ne omogočajo izdajo dovoljenja, kot je določeno v drugem stavku tega odstavka.

(3) Nadzornik, ki ima na dan uveljavitve tega zakona veljavno službeno izkaznico in pooblastilo za nadzornika ter izpolnjuje pogoje na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.), sme ne glede na določbe tega zakona še naprej opravljati naloge nadzornika, pod pogojem, da je v zadnjih štirih letih pred uveljavitvijo tega zakona uspešno opravil preizkus usposabljanja oziroma obdobjno izpopolnjevanje za nadzornika. Naloge nadzornika sme opravljati do preteka petih let od dneva zadnjega uspešno opravljenega preizkusa usposabljanja oziroma opravljenega obdobjnega izpopolnjevanja. Za nadaljnje opravljanje nalog nadzornika se mora udeležiti obdobjnega izpopolnjevanja v skladu s tem zakonom. Na podlagi potrdila o udeležbi na obdobjnem izpopolnjevanju mu pristojni organ izda novo službeno izkaznico v skladu s tem zakonom.

(4) Pristojni organ odvzame službeno izkaznico in pooblastilo tistim imetnikom, ki jim je bila izdana pred uveljavitvijo tega zakona in na dan uveljavitve tega zakona ne izpolnjujejo pogoja iz prejšnjega odstavka.

(5) Oseba, ki pred uveljavitvijo tega zakona izpolnjuje pogoje za reševalca v skladu s predpisi, ki veljajo oziroma se uporabljajo ob uveljavitvi tega zakona, in je v obdobju zadnjih štirih let pred uveljavitvijo tega zakona vsaj eno sezono opravljala delo reševalca na smučišču, kar dokazuje s potrdilom upravljavca smučišča, lahko nadaljuje z opravljanjem nalog reševalca na smučišču. Po uveljavitvi programa za usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje reševalcev na smučišču mora najpozneje v enem letu opraviti obdobjno izpopolnjevanje in preizkus znanja v skladu s tem zakonom. Na podlagi potrdila o uspešno opravljenem preizkusu na obdobjnem izpopolnjevanju mu ministrstvo, pristojno za zdravje, izda potrdilo o izpolnjevanju pogojev za reševalca v skladu s tem zakonom.

(6) Izvajalec programa usposabljanja in programa obdobjnega izpopolnjevanja za nadzornika smučišč, ki je bil izbran na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.) nadaljuje z izvajanjem programov še 24 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

51. člen (zaključek postopkov)

Postopki podelitve pooblastil nadzornikom, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona.

52. člen (prenehanje veljavnosti in uporaba podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, izdani na podlagi Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.):

- Pravilnik o obrazcu vloge za podelitev pooblastila, obrazcu službene izkaznice ter oznakah nadzornika smučišča (Uradni list RS, št. 72/10),
- Pravilnik o potrdilu o odvzemu smučarske vozovnice (Uradni list RS, št. 32/09),
- Pravilnik o programu primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja za inšpektorje (Uradni list RS, št. 14/09),
- Pravilnik o tehničnih zahtevah za obratovanje smučišč (Uradni list RS, št. 116/08),
- Pravilnik o znakih in označbah na smučišču (Uradni list RS, št. 116/08),
- Pravilnik o programu in načinu opravljanja preizkusa usposobljenosti nadzornikov smučišč in o primernem teoretičnem ter praktičnem znanju smučanja (Uradni list RS, št. 109/08) in
- Pravilnik o zapisniku o ogledu kraja nesreče na smučišču (Uradni list RS, št. 90/08).

(2) Do uveljavitve predpisov na podlagi tega zakona se razen predpisa iz tretje alineje prejšnjega odstavka uporabljajo predpisi iz prejšnjega odstavka, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona.

53. člen
(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št. 110/02, 98/05, 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.).

54. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. septembra 2016.

III. OBRAZLOŽITEV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

K 1. členu (vsebina zakona)

Navedeni člen določa vsebine, ki so urejene z novim Zakonom o varnosti na smučišču. Ureja temeljna pravila za uporabo smučišč z namenom zagotavljanja varnosti in reda na smučišču, opredeljuje pogoje za površine, ki so namenjene za smučanje, ureditev in obratovanje smučišča, reševanje na smučišču, zagotavljanje varnosti in reda na smučišču, obveznosti subjektov, samoodgovorno ravnanje smučarjev in drugih oseb.

Določbe zakona veljajo samo za smučišča, in ne urejajo površin izven smučišča, ki jih posamezniki ali skupine uporabljajo za športne in druge aktivnosti, kot so npr. turno smučanje, smučanje na ledenikih itd. Upravljavca smučišča tako ni odgovoren za morebitne poškodbe smučarja oziroma nastalo materialno škodo, če smučar kupi smučarsko vozovnico in smuča ali med smučanjem na smučišču namenoma zavije s smučišča ter nadaljuje smučanje izven njega.

Iz zakona so izvzete površine, ki niso namenjene komercialni rabi, ampak se uporabljajo le za zasebno uporabo. To so površine, na katerih je postavljena vlečnica, za katero ni potrebna koncesija za graditev vlečnic, v skladu z zakonom, ki ureja žičniške naprave za prevoz oseb, in ni namenjena pridobitni dejavnosti. Gre za tako imenovana »mikro smučišča«, ki jih želi zakonodajalec izločiti iz zakona. Dodatni pogoj, da je takšno smučišče izvzeto iz zakona, je, da upravljavec oziroma skrbnik takšnega smučišča storitev ne zaračunava oziroma da ta ni namenjena pridobitni dejavnosti oziroma ni dopolnilna dejavnost osnovni dejavnosti (npr. ob gostinskem ali turističnem objektu).

Predlagatelj je pri tej določbi upošteval veljavne določbe tretjega odstavka 20. člena Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (Uradni list RS, št. 126/03, 56/13 in 33/14), ki določa, da koncesija ni potrebna za postavitve vlečnic, ki izpolnjujejo vse od naslednjih pogojev:

- niso postavljene dlje kot 5 mesecev na leto,
- ne obsegajo postavitve stavb,
- niso daljše od 200 m,
- hitrost vožnje ne presega 2,5 m/s in
- njihova zmogljivost ne presega 600 oseb na uro.

K 2. členu (pomen izrazov)

V tem členu so opredeljeni pomeni posameznih izrazov v tem zakonu. Predlagatelj je želel posamezne izraze v zakonu jasno opredeliti, in sicer:

1. »Druga oseba« je oseba, ki se zadržuje na smučišču in ne smuča. Druge osebe so vse osebe, ki ne smučajo, vendar se nahajajo na smučišču (npr. voznik teptalnega stroja, voznik motornih sani, starši otrok, ki ne smučajo, temveč samo gledajo otroke pri njihovih aktivnosti, policist, reševalec na smučišču, inšpektor ipd.).
2. »Druge površine znotraj smučišča« so vstopne in izstopne poti na smučarske proge in smučarske poti, ki povezujejo posamezne proge. V sklopu smučišč so tudi površine, namenjene drugim športnim aktivnostim ali dejavnostim, ter druge urejene in neurejene površine, prav tako neprilagojena mesta in objekti. Določeno je, da mora upravljavec smučišča te poti in površine ustrezno označiti oziroma jih zavarovati, če pomenijo neposredno nevarnost za smučarje in druge osebe na smučišču.
3. Na smučišču se lahko izvajajo tudi »druge športne aktivnosti in dejavnosti«, ki jih nudi upravljavec smučišča oziroma je za njihovo izvajanje izdal pisno soglasje. Zato je treba opredeliti, katere so te športne aktivnosti in dejavnosti. Kot je navedeno, so to zlasti tek na smučeh, hoja, sankanje, drsenje po snegu s pležuhi (poki), napihljivimi sredstvi, prirejenimi kolesi, vleka smučarjev s

- pomočjo vetra in drugi načini drsenja po snegu, vožnja z motornimi sanmi, teptalnimi in drugimi stroji, javna zbiranja ipd. Zakonodajalec ne more predvideti vseh drugih športnih aktivnosti in dejavnosti, saj te nastajajo z napredkom športa in jih je nemogoče predvideti in naštet. Velja pa, da se za športne in druge aktivnosti šteje vse, kar ni opredeljeno kot smučanje.
4. Določeni so pogoji, pod katerimi lahko smučišče obratuje kot »majhno smučišče«. Kot majhno smučišče se šteje smučišče, na katerem sta postavljeni največ dve vlečnici, katerih skupna dolžina ne presega 800 metrov, skupna dolžina smučarskih prog ne presega 2000 metrov in so smučarske proge medsebojno povezane. Na podlagi te opredelitve je zakonodajalec postavil mejo, pri kateri bo lahko upravljavec z milejšimi pogoji zagotavljal optimalno varnost in red na smučišču. Zakonodajalec se je odločil, da bo postavil zgornjo mejo, ki jo mora izpolnjevati smučišče, da se bo štelo kot majhno, in ne minimalnih pogojev oziroma spodnje meje za določitev majhnih smučišč. Spodnja meja je določena že z določbo, ki ureja površine, kjer se izvaja smučanje, in niso namenjene za komercialno rabo. Če takšna površina presega pogoje, se šteje kot majhno smučišče. Poudariti je treba, da se trak za prevoz oseb ne šteje v žičniške naprave, tako da štejejo samo žičniške naprave (vlečnice). Primer: smučišče ima lahko dve žičniški napravi dolžine 790 m ter dolžino povezanih smučarskih prog pod 2000 m in trak dolžine 30 m, pa se še vedno šteje kot majhno smučišče.
 5. »Nadzornik ali nadzornica na smučišču« je oseba, ki skrbi za red in varnost na smučišču v skladu z določbami tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nadzornik). Skrb za varnost pomeni tudi odpravljanje neurejenosti ali pomanjkljivosti, ugotovljene pri pregledu smučišča, in opravljanje drugih nalog, povezanih z varnostjo na smučišču.
 6. »Nenadno obolenje« je tako poslabšanje zdravja, ki osebo posredno ali neposredno življenjsko ogroža, kot so npr. nenadna izguba zavesti, nenadni srčni zastoj, sveža možganska kap, srčni infarkt ipd. To so bolezenska stanja, ki niso posledica nesreče na smučišču, ampak so stanja, na katera posameznik neposredno nima vpliva. Takšna stanja zahtevajo takojšnje strokovno pomoč, ki pa jo zaradi posebnih okoliščin lahko pravočasno izvajajo le usposobljeni reševalci na smučišču.
 7. »Neprilagojena mesta« na smučarski progi so kopnine, prelomnice, prepadi, previsi, globeli, vrtače, nenadne ostre spremembe smeri smučarske proge, deponije snega, skale, podvozi, nadvozi, stalne ali premične naprave za zasneževanje smučišč in deli teh naprav ter vse drugo, kar v času obratovanja smučišča lahko pomeni nevarnost za smučarje in ni posledica obrabe smučarske proge. Pri tem je pomembna obveznost upravljavca, da takšna mesta označi.
 8. »Nesreča na smučišču« je nesreča, v kateri je bila udeležena najmanj ena oseba in je najmanj ena oseba umrla, bila telesno poškodovana ali je nastala materialna škoda. Pogoji, da lahko govorimo o nesreči na smučišču, je, da je nesreča nastala pri smučanju ali drugih športnih aktivnosti in dejavnostih na smučišču. Nesreča je vsak dogodek, v katerem je udeležen smučar, ki smuča, uporablja žičniške naprave, hodi po smučarski progi brez nameščenih smuč, se ustavi na smučarski progi in podobno. Kot nesrečo na smučišču pa se ne šteje obisk gostinskega lokala v okviru smučišča in vsi dogodki povezani s tem (npr. padec po stopnicah v koči ipd.). Nesreča tudi ni poškodba drsne površine smuč, zaradi neustrezne podlage (kamenje) ali nenamerna poškodba smuč, pri čakanju v vrsti pred žičniško napravo.
 9. »Neteptana smučarska proga« je del smučišča, ki ni obdelana s teptalnikom za sneg ali na drug primeren način, je ustrezno označena, zavarovana in ločena od drugih površin ter namenjena smučanju izključno na lastno odgovornost smučarja. Nekatera smučišča v okviru svoje ponudbe omogočajo smučanje po neteptanih smučarskih progah, ki je podobno turnemu smučanju. Takšna proga ni teptana, zaradi česar je smučanje na njej zahtevnejše in nevarnejše. Smučar mora sam realno oceniti svoje sposobnosti in zmogljivosti, da bo varno presmučal takšno progo, upravljavec smučišča pa mora zagotoviti, da je proga primerno označena in zavarovana.
 10. »Nevarno smučanje in druga nevarna ali škodljiva dejanja« pomeni ravnanje smučarja, druge osebe ali osebe pri upravljavcu smučišča, kadar njihovo dejanje oziroma ravnanje zaradi različnih dejavnikov vpliva na varnost njih samim, drugih smučarjev ali drugih oseb. Ti dejavniki so lahko povezani s psihofizičnim stanjem posameznika, npr. utrujenost, alkoholiziranost, zloraba prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, trenutnim zdravstvenim stanjem (slabost, bolečine v mišicah ipd.). Nevarno smučanje so tudi dejanja, ravnanja ali drugi

vzroki, ko smučar ne obvladuje več svojega ravnanja in zaradi tega ogroža varnost sebe, drugih smučarjev ali drugih oseb na smučišču (objestnost, neodgovornost, neprilagojena hitrost, nevarni smučarski skoki, neupoštevanje pravil FIS ipd.).

11. »Oseba pri upravljavcu smučišča« je vsaka oseba, ki pri upravljavcu smučišča ali zanj opravlja naloge za nemoten potek obratovanja smučišča. To je lahko strokovno tehnično osebje pri upravljavcu smučišča, npr. strojniki, vzdrževalci, osebe, odgovorne za obratovanje naprav, vozniki teptalnih in drugih strojev ipd.
12. »Označevanje na smučišču« se lahko opravlja s postavitvijo znakov, opozorilnih tabel, uporabo označevalnih trakov, zaščitnih sredstev, drugih podobnih sredstev, ki omogočajo vidnost tudi v pogojih zmanjšane vidljivosti. Namen označevanja na smučišču je opozarjanje smučarjev in drugih oseb na smučišču na prepovedi, zapovedi in druge nevarnosti na smučišču. Predlog zakona predvideva sprejem podzakonskega akta, ki bo uredil tehnične podrobnosti za tovrstna sredstva.
13. »Pridobitna dejavnost« je raba površine, na kateri je postavljena vlečnica, za katero ni potrebna koncesija za postavitev vlečnic v skladu z zakonom, ki ureja žičniške naprave za prevoz oseb, z namenom ustvarjanja prihodkov ali kot dopolnilna ponudba osnovni dejavnosti, kot so na primer gostinski lokali, turistične kmetije, planinske kočje, turistični objekti itd. Pridobitna dejavnost pomeni vsako nadomestilo za uporabo vlečnice ali ugodnost, povezano s koriščenjem osnovne dejavnosti ponudnika.
14. »Reševalec ali reševalka na smučišču« je strokovno usposobljena oseba, ki izvaja pomoč poškodovanim ali nenadno obolelim osebam na smučišču. Reševalec je usposobljen v skladu s programom, ki ga določi minister, pristojen za zdravje.
15. »Reševanje na smučišču« je aktivnost, ki jo izvaja reševalec v primeru poškodovanih in nenadno obolelih oseb na smučišču.
16. »Samoodgovorno ravnanje« smučarjev pomeni ravnanje smučarjev in drugih oseb na smučišču v skladu z določbami tega zakona, ki temeljijo na mednarodnih vedenjskih pravilih.
17. »Služba za reševanje na smučišču« obsega reševalce na smučišču ter prostor in opremo za reševanje na smučišču.
18. »Smučanje« je drsenje po snegu s smučmi, deskami ali smučem oziroma deskam podobnim športnim rekvizitom z različnimi smučarskimi tehnikami. Predlog zakona jasno opredeljuje, kaj je smučanje, kar je pomembno za razumevanje določb tega predloga zakona. Tek na smučeh ni smučanje v klasičnem pomenu, zato ne spada pod navedeni izraz v tem zakonu, temveč ga zakon v 3. točki tega člena uvršča med druge aktivnosti.
19. »Smučarska proga« je del smučišča, ki je namenjena smučanju in mora biti označena z ustreznimi znaki, zavarovana, urejena glede na namen uporabe in ločena od drugih površin na smučišču. Upravljavec mora zagotoviti, da je smučarska proga pred odprtjem ustrezno pripravljena za varno uporabo. V praksi to pomeni, da jo mora upravljavec smučišča ustrezno obdelati s teptalnikom za sneg ali na drug primeren način. Za označena mesta na progah, ki so namenjena izvajanju drugih športnih aktivnosti in dejavnosti lahko upravljavec uporablja tudi druge primerne načine za pripravo proge.
20. »Smučišče« je po tem zakonu prostor, ki ga sestavljajo smučarske proge in druge površine, na katerih se izvajajo smučanje in druge športne aktivnosti ter je organiziran prevoz smučarjev z žičniškimi napravami.
21. »Upravljavec smučišča« je fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za red, varnost in reševanje na smučišču. Pod fizično osebo se poleg samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja svojo dejavnost, šteje tudi opravljanje dejavnosti turizma na kmetiji ali kakšna druga oblika izvajanja dejavnosti.
22. »Varnostni pregled smučišča« je celovit pregled smučišča, ki zajema pregled celotnega smučišča, namestitvev in brezhibnost znakov, opozorilnih tabel, označevalnih trakov, zaščitnih sredstev in drugih podobnih sredstev ter urejenost smučišča, ki omogočajo varno uporabo smučišča. Varnostni pregled je treba opraviti pred začetkom obratovanja, v času obratovanja in po zaključku obratovanja smučišča. Pregled smučišča poleg smučarskih prog zajema tudi pregled drugih površin, na katerih se izvaja smučanje in je organiziran prevoz smučarjev.
23. »Zaprta smučarska proga« je tista proga na smučišču, ki jo upravljavec na dostopih kot tako

nedvoumno fizično ali z ustreznimi znaki označi, da je zaprta.

24. »Zaščitna sredstva na smučišču« so vsa sredstva na smučišču, s katerimi se zagotavlja varnost smučarjev in drugih oseb na smučišču. To so predvsem blazine, mreže, varovalne ograje in druga sredstva, namenjena varnosti na smučišču (npr. v primeru naleta ublažijo udarec, preprečujejo zdrs ali padec v globino itd).
25. »Zmogljivost smučišča« je največje možno število smučarjev, ki so v določenem času lahko na smučišču, upoštevajoč smučarje na smučarskih progah in žičniških napravah ter smučarje, ki čakajo v vrsti pred žičniškimi napravami.

K 3. členu (aktivnosti na smučišču)

Na smučišču je dovoljeno samo smučanje na zato označenih, zavarovanih in primerno urejenih smučarskih progah (teptane ali neteptane smučarske proge).

Izjemoma so na smučišču dovoljene druge športne aktivnosti in dejavnosti, ki se izvajajo na drugih površinah znotraj smučišča, vendar le s pisnim soglasjem upravljavca. Druge športne aktivnosti in dejavnosti so lahko na primer tek na smučeh, sankanje, drsenje po snegu s pležuhi (poki), napihljivimi sredstvi, prirejenimi kolesi, vleka smučarjev s pomočjo vetra in drugi načini drsenja po snegu, vožnja z motornimi sanmi, teptalnimi in drugimi stroji itd.

Upravljavec smučišča za izvajanje drugih športnih aktivnosti in dejavnosti izda pisno soglasje, vendar samo za površine, ki so predhodno fizično ločene od smučarskih prog, ustrezno označene in zavarovane za varno izvajanje teh aktivnosti. S fizičnim ločevanjem teh površin je zagotovljena najvišji raven varnosti smučarjev in drugih oseb na smučišču, saj lahko druge športne aktivnosti in dejavnosti pomenijo nevarnost za smučarje na smučarskih progah.

Pod druge površine znotraj smučišča spadajo na primer tudi otroški smučarski poligoni, na katerih se običajno dopušča, da starši lahko spremljajo svojega otroka brez smučí, tako imenovani »fun parki« itd.

V času odprtja smučarske proge je dovoljena uporaba te površine le smučarjem, uporaba drugih sredstev in naprav pa le in izključno zaradi reševanja in pomoči osebam na smučišču, če tega ni mogoče opraviti prek drugih površin. Če je za reševanje potrebno uporabiti teptalnik ali motorne sani, mora upravljavec pred uporabo teh zagotoviti varnost obiskovalcev na smučišču, če je to potrebno tudi z zaprtjem smučarske proge.

Določena je prepoved uporabe smučarskih prog, drugih površin znotraj smučišča in žičniških naprav izven obratovalnega časa smučišča, razen če upravljavec smučišča soglaša s tem. Zakonodajalec se je želel s tem izogniti odgovornosti upravljavca smučišča pri morebitnih poškodbah smučarjev, ki bi po zaprtju smučišča iz kakršnih koli razlogov še smučali (npr. ostanejo v kočah na smučiščih in bi smučali po zaprtem smučišču). V takšnih primerih obstaja realna nevarnost, da smučar trči v teptalnike snega, ki urejajo proge, ali v motorne sani upravljavca, snežne topove itd. in se pri tem poškoduje.

Za površine, namenjene drugim športnim aktivnostim ali dejavnostim znotraj smučišča, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, razen če ni s posebnimi predpisi določeno drugače.

K 4. členu (dovoljenje za obratovanje smučišča)

Dovoljenje za obratovanje smučišča izda ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, enako kot doslej.

V dovoljenju za obratovanje smučišča mora biti poleg ukrepov za varnost na smučišču, predpisanih v prvem odstavku 5. člena tega zakona, določena tudi zmogljivost smučišča. Če smučišče izpolnjuje pogoje za obratovanje v nočnem času, mora biti v dovoljenju za obratovanje smučišča določeno tudi obratovanje v nočnem času. Če smučišče izpolnjuje pogoje za majhno smučišče, mora dovoljenje za obratovanje vsebovati tudi vse pogoje, zahtevane za majhna smučišča.

Ob večjih posegih na smučišču, ki spremenijo konfiguracijo smučišča (razširitev obstoječih smučarskih prog, sprememba naklona smučarske proge itd.), ob novo pridobljenih površinah smučišča in v primeru naknadne zahteve za obratovanje v nočnem času mora upravljavec smučišča od ministrstva, pristojnega za področje žičniških naprav, pridobiti novo dovoljenje za obratovanje smučišča.

Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, v tem primeru opravi ugotovitveni postopek samo glede ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev dovoljenja za nove površine, za površine, na katerih je bil opravljen večji poseg, ali za obratovanje v nočnem času, in ne za celotno smučišče.

V takih primerih se ob izdaji novega dovoljenja za obratovanje smučišča do takrat veljavno dovoljenje razveljavi.

Če ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, ugotovi, da upravljavec smučišča ne izpolnjuje več zahtev za varnost na smučišču ali ni odpravil nepravilnosti, ki so mu bile naložene, v roku, določenem za odpravo nepravilnosti, mu dovoljene za obratovanje smučišča odvzame ali delno razveljavi. Ministrstvo pri tem upošteva samo naravo nepravilnosti, njen obseg in okoliščine, ki vplivajo na varnost na smučišču ter možnost izvzetja dela smučišča, ki ne izpolnjuje zahtev za varnost na smučišču, iz dovoljenja za obratovanje.

Minister, pristojen za področje žičniških naprav, predpiše obrazec vloge za izdajo dovoljenja za obratovanje smučišča.

K 5. členu (zahteve za varnost na smučišču)

Določeni so ukrepi, ki jih mora upravljavec zagotavljati za varno uporabo smučišča. Gre predvsem za ukrepe glede zavarovanja smučišča, kot so zavarovanje pred plazovi, zaščita nevarnih mest na smučišču (prepadi, neprilagojena mesta ipd.), zaščita stebrov žičniških naprav ter drugih naprav na smučišču. Prav tako so določeni urejenost in zavarovanje čakalne vrste pred žičniškimi napravami, urejenost odprtih smučarskih prog, označitev, zavarovanje in nadzor smučišča, število nadzornikov in službe za reševanje na smučišču, v primeru majhnega smučišča pa mora upravljavec smučišča namesto službe za reševanje, zagotoviti reševalca in potrebno opremo za reševanje.

Dodana je določba, da mora upravljavec zagotoviti ustrezne zvočne in svetlobne znake na motornih vozilih, ki se uporabljajo v času obratovanja smučišča. Gre za primere reševanja s teptalnikom, motornimi sanmi itd. Zdaj to področje ni urejeno, tako da upravljavci na različne načine označujejo ta tehnična sredstva. Poenotenje označevanja je pomembno zato, da bodo uporabniki smučišča nedvoumno zaznali morebitno nevarnost in pravočasno prilagodili svoja ravnanja nastalim razmeram. Pravočasna reakcija je še kako pomembna zlasti pri tistih smučarjih, ki slabše obvladujejo vožnjo s smučmi oziroma se šele učijo smučati. Tako bo tudi tem skupinam smučarjev pravočasno dana možnost, da ravnajo varno in odgovorno.

Tehnične pogoje za obratovanje smučišč, zaščitna sredstva in opremo za zvočno in svetlobno opozarjanje na motornih vozilih, ki se uporabljajo na smučišču, predpiše minister, pristojen za področje žičniških naprav.

Pogoje, način in obseg reševanja ter usposabljanja reševalcev na smučišču predpiše minister, pristojen za zdravje.

K 6. členu (obveznosti upravljavca smučišča)

Upravljavec smučišča mora zagotavljati varnostni pregled smučišča pred začetkom obratovanja, v času obratovanja in po zaključku obratovanja. Upravljavec smučišča mora pred začetkom obratovanja pregledati smučišče, da ugotovi, ali je smučišče varno za uporabo. Prav tako mora upravljavec smučišča med obratovanjem izvajati varnostne preglede smučišča. Predlagatelj zakona namenoma ni določil intervala oziroma časovnega okvira varnostnih pregledov, ampak je to prepuščeno upravljavcu

smučišča, ki varnostne preglede prilagaja glede na značilnosti smučišča in dinamiko dogajanja. Opravljeni varnostni pregledi morajo biti tudi ustrezno dokumentirani in preverljivi. Upravljavec smučišča mora zagotoviti, da varnostni pregled opravi tudi po zaprtju proge, da preveri, ali so vsi smučarji zapustili smučišče in ugotovi morebitne nevarnosti na smučišču, ki jih nato odpravi do ponovnega odprtja proge. Varnostni pregled je eden izmed načinov, s katerim upravljavec smučišča zagotavlja ukrepe za varnost na smučišču iz 5. člena tega zakona.

Dolžnost upravljavca smučišča je tudi pred odprtjem smučišča zagotoviti njegovo ustrezno pripravljenost, urejenost, označenost in zavarovanje smučarskih prog ter drugih površin znotraj smučišča s poudarkom, da mora pogoje za varno uporabo smučišča zagotavljati ves čas obratovalnega časa.

Upravljavec smučišča mora imeti izdelan načrt reševanja v primeru poškodbe ali nenadnega obolenja na smučišču. Načrt mora vsebovati število reševalcev na smučišču, lokacijo prostorov za reševanje na smučišču, razen na majhnem smučišču in način aktiviranja reševalcev. Na podlagi predpisov s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami so velika smučišča že sedaj pripravljala svoje načrte reševanja na smučiščih, v katerih so bili opredeljeni postopki in načrt reševanja. Če načrt zaščite in reševanja vsebuje vse zahtevane vsebine iz tega zakona in predpisa, ki bo urejal (pravilnik bo izdan na podlagi tega zakona) podrobno vsebino in obliko načrta reševanja, upravljavcu smučišča ne bo naložena dodatna obveznost o izdelavi novega načrta reševanja. Če načrt zaščite in reševanja ne vsebuje vseh zahtevanih vsebin, bo moral upravljavec smučišča dopolniti obstoječi načrt ali izdelati novega v skladu s tem zakonom.

V načrtu reševanja morajo biti jasno opredeljene naloge in odgovornosti posameznih nosilcev dejavnosti v primeru potrebe po reševanju na smučišču. Kot je že navedeno, bo vsebino in obliko načrta reševanja glede na velikost smučišča opredelil podzakonski akt, ki ga bo pripravilo ministrstvo, pristojno za zdravje.

Zakon opredeljuje smučišča in določa izjeme za majhna smučišča, kar je treba upoštevati tudi pri pripravi načrta reševanja.

K 7. členu (obveznosti upravljavca majhnega smučišča)

Majhno smučišče je smučišče, na katerem sta postavljeni največ dve vlečnici, katerih skupna dolžina ne presega 800 metrov, skupna dolžina smučarskih prog ne sme presegati 2000 metrov, smučarske proge pa so medsebojno povezane.

Upravljavec majhnega smučišča mora spoštovati vse določbe predloga tega zakona razen določb, ki se nanašajo na število reševalcev in nadzornikov na smučišču.

Naloge reševalca in nadzornika na majhnem smučišču lahko hkrati opravlja oseba pri upravljavcu majhnega smučišča pod pogojem, da je strokovno usposobljena za delo reševalca in nadzornika na smučišču. V takem primeru mora upravljavec majhnega smučišča po zaznavi nesreče, druge nevarnosti na smučišču ali neprimernega ravnanja smučarja takoj zagotoviti reševanje, če je to potrebno tudi z ustavitvijo žičniških naprav. Gre za primere, ko je reševalec in nadzornik na smučišču tudi strojnik oziroma vodja obratovanja – vse v eni osebi.

Naloge reševalca lahko opravlja tudi ustrezno usposobljeni pogodbeni reševalec ali pogodbeni ustanova (npr. zdravstveni dom), ki izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču in zagotavlja primerno odzivnost. Predlog zakona ne določa, da je takšna oseba (pogodbenik) ves čas prisotna na smučišču, zagotavljati pa mora primeren odzivni čas prihoda na smučišče v skladu s pravili medicinske stroke.

II. OBRATOVANJE SMUČIŠČA

K 8. členu (obratovanje smučišča pod različnimi pogoji)

Smučišče sme obratovati le podnevi in v takšnih vremenskih razmerah, ki zagotavljajo varnost smučarjev. Gre za določbo o zagotavljanju varnosti v primerih poslabšanja vremenskih razmer, v katerih upravljavec ne bi mogel več zagotavljati varnosti smučarjev in drugih oseb na smučišču (npr. nenadno močno sneženje ali nenadna izredno gosta megla na celotnem smučišču, naravne nesreče itd), zaradi česar je varno smučanje onemogočeno.

V zakonu je določena izjema, da lahko smučišče obratuje ponoči, če so zato izpolnjeni ustrezni pogoji in če je to navedeno v dovoljenju za obratovanje smučišča ob zagotavljanju vseh ukrepov za varnost na smučišču, navedenih v prvem odstavku, 5. člena tega zakona.

Upravljavec smučišča mora izven obratovalnega časa zagotoviti, da so smučarske proge označene kot zaprte. Gre za pomembno določbo, ki varuje upravljavca smučišča v primeru, če smučar ali druga oseba samovoljno uporablja smučišče po koncu obratovalnega časa. Marsikje ob smučišču ali celo na smučišču so kot dodatna ponudba razne koče, turistične kmetije itd., kjer se lahko smučarji ustavijo in koristijo ponudbo. Obratovalni čas teh objektov ni povezan z obratovalnim časom smučišča, zato je smiselno, da je smučar, ki zapušča te objekte po končanem obratovanju smučišča, jasno in nedvoumno seznanjen, da je smučišče zaprto.

K 9. členu (okolščine, ko smučišče ne sme obratovati)

Določene so okoliščine, ko smučišče oziroma del smučišča ne sme obratovati. To so nevarnost plazov, poškodovana zaščitna sredstva, ki pomenijo nevarnost za smučarje, poslabšane vremenske razmere (gosta megla, močan veter, intenzivne padavine), pri katerih je smučarju ob uporabi smučišča v skladu s tem zakonom onemogočeno spremljanje oznak in drugih udeležencev na smučišču, ter če ni zagotovljeno reševanje poškodovancev in nenadno obolelih. Prav tako smučišče ne sme obratovati med delom teptalnih strojev in uporabo drugih motornih vozil na smučišču, razen v izrednih primerih reševanja. Smučišče ne sme obratovati, če nista zagotovljena red in varnost na smučišču.

Zaradi prej navedenih okoliščin upravljavec smučišča takoj prekine obratovanje smučišča ali dela smučišča.

Zaradi razlogov, ko smučišče ne sme obratovati, mora upravljavec takoj prekiniti obratovanje smučišča ali dela smučišča. Prekinitev traja, dokler obstajajo razlogi za to. Upravljavec o tem obvesti vse prisotne na smučišču.

Prav tako mora upravljavec smučišča pred ponovnim odprtjem opraviti varnostni pregled smučišča ali dela smučišča, ki je bilo zaprto, s katerim ugotovi, ali so vzpostavljene varne razmere za ponovno obratovanje smučišča ali dela smučišča.

K 10. členu (obveščanje smučarjev)

Določba o obveščanju smučarjev zajema vsa informiranja smučarjev, ki se nanašajo na poslovanje smučišča.

Na informativni tabli ob vstopu na smučišče morajo biti navedeni obratovalni čas, skupni obratovalni čas žičniških naprav, zadnja vožnja z žičniško napravo, skica smučišča z označbo žičniških naprav in njihovih vstopov, smučarske proge in njihove težavnosti, smučarske poti, glavni vstopi in izstopi s smučišča, vremenske in snežne razmere na smučišču, lokacija službe za reševanje ter klicna številka reševalcev na smučišču.

Upravljavec smučišča mora zagotoviti tudi primerno informiranje obiskovalcev smučišča o "internih navodilih", redu in ravnanju smučarjev, ki veljalo na smučišču. Gre za navodila, ki jih je upravljavec sam določil za nemoteno obratovanje in zagotavljanje varnosti. Navodila morajo biti na vidnem mestu ob vstopih na smučišče, spodnjih postajah žičniških naprav in na smučarski progi.

Upravljavec smučišča mora namestiti tudi table z mednarodnimi vedenjskimi pravili Mednarodne smučarske zveze (pravila FIS) v obliki grafičnega prikaza na vidnem mestu ob vstopu na smučišče in spodnjih postajah žičniških naprav.

Minister, pristojen za žičniške naprave, s podzakonskim aktom predpiše vrsto in obliko sredstev za označevanje na smučišču in zaščitnih sredstev na smučišču ter podrobnejši način zagotavljanja informiranja smučarjev.

K 11. členu (javna zbiranja na smučišču)

Na smučiščih se smejo organizirati javna zbiranja v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo javna zbiranja, predlog zakona pa določa tudi dodatni pogoj, to je soglasje upravljavca smučišča.

Kljub temu, da določba tega člena ne določa, da v času javnega zbiranja na smučišču ali delu smučišča oziroma smučarske proge, kjer poteka javno zbiranje, ta del ne sme obratovati in mora biti fizično ločen od drugega dela smučišča, ki normalno obratuje, pa to določajo druge določbe tega predloga zakona (npr. drugi odstavek 3. člena, ki določa, da so druge športne aktivnosti ali dejavnosti na smučišču dovoljene le s soglasjem upravljavca smučišča in na površinah, ki morajo biti predhodno fizično ločene od smučarske proge in posebej označene ter zavarovane).

S takšno ureditvijo se nedvoumno ločujejo površine, ki so namenjene smučanju, od površin, na katerih potekajo javne prireditve, s tem pa je jasno razmejena tudi odgovornost posameznikov, organizatorjev in upravljavca smučišča.

K 12. členu (poučevanje smučanja)

Zakon ureja samo tisto poučevanje smučanja, ki se opravlja proti plačilu (npr. šola smučanja). Za te primere določa, da mora imeti oseba, ki poučuje smučanje, pisno soglasje upravljavca.

Šolski športni dnevi na smučišču se ne štejejo za poučevanje smučanja.

Vsak izvajalec poučevanja smučanja mora pred začetkom izvajanja poučevanja smučanja obvestiti upravljavca smučišča o predvidenih aktivnostih na smučišču.

Del smučišča, kjer izvajalec poučevanja uporablja pripomočke oziroma priprave za poučevanje, mora biti v času njihove uporabe označen in posebej ločen od drugega dela smučišča. Kot fizično ločeni prostor se šteje ograditev s trakom (ali na drug primeren način) vzdolž celotne dolžine in širine.

Prav tako mora izvajalec poučevanja smučanja pred začetkom smučanja opozoriti smučarja ali skupino smučarjev na navodila o redu in varnosti oziroma ravnanju smučarjev na smučišču.

III. REŠEVANJE NA SMUČIŠČU

K 13. členu (dolžnost zagotavljanja reševanja na smučišču)

Upravljavec smučišča mora zagotoviti hitro in strokovno pomoč poškodovancem v primeru nesreče na smučišču ali nenadno obolelim na smučišču. Upravljavec zagotavlja hitro in strokovno pomoč s službo za reševanje, ki jo izvajajo strokovno usposobljeni reševalci.

Določena je izjema zagotavljanja službe za reševanje, saj upravljavec majhnega smučišča zagotavlja reševanje na smučišču z reševalcem, skladno s petim odstavkom 14. člena tega zakona in mu ni potrebno zagotavljati službe za reševanje, kakor to morajo zagotavljati ostala smučišča. Reševanje na majhnem smučišču tako lahko opravlja reševalec ali nadzornik, ki je strokovno usposobljen tudi za delo reševalca ter hkrati opravlja obe nalogi, ali oseba pri upravljavcu smučišča, ki je strokovno usposobljena

za delo reševalca, ali upravljavec majhnega smučišča sklene dogovor z izvajalcem, ki izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču in zagotavlja odzivni čas v skladu z veljavnimi predpisi s področja zdravstva. Upravljavcu majhnega smučišča je omogočeno, da sam odloči na kakšen način bo izvajal reševanje na smučišču.

Naloga službe za reševanje na smučišču je izvajanje reševanja na smučišču, organiziranje prevoza poškodovancev in nenadno obolelih na ustrezno urejen in označen prostor za pomoč ter predajo poškodovanih ali nenadno obolelih izvajalcem zdravstvene dejavnosti, kadar njihovo zdravstveno stanje zahteva nujno medicinsko pomoč, določeno s strokovnimi smernicami urgentne medicine.

Službo za reševanje izvajajo reševalci, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, in so usposobljeni v skladu s programom strokovnega usposabljanja, obdobjnega izpopolnjevanja in preizkusa znanja ter opremljeni s predpisanimi oznakami. Reševalec na smučišču lahko po določbah tega zakona hkrati opravlja tudi naloge nadzornika, če je tudi za to vrsto dela ustrezno usposobljen. Če reševalec na smučišču hkrati opravlja tudi delo nadzornika, mora biti opremljen tudi z oznako nadzornika.

Reševalec na smučišču mora imeti pri opravljanju nalog na smučišču, določenim s tem zakonom, pri sebi potrdilo o izpolnjevanju pogojev za reševalca, ki ga izda ministrstvo, pristojno za zdravje. S tem potrdilom reševalec na smučišču izkazuje svojo usposobljenost ter pravico do opravljanja svojih nalog. Reševalec na smučišču lahko s tem potrdilom dokazuje upravljavcu smučišča in inšpekcijskim organom ob nadzoru, da je ustrezno strokovno usposobljen za delo reševalca na smučišču.

Na smučišču morajo biti prostori službe za reševanje vidno označeni in primerno opremljeni.

Opremljenost in oznake prostorov za reševanje in reševalcev predpiše minister, pristojen za zdravje.

K 14. členu (reševalci na smučišču)

Določeno je minimalno število usposobljenih reševalcev glede na zmogljivost smučišča. V okviru službe za reševanje mora upravljavec smučišča zagotoviti najmanj enega reševalca na smučišču z zmogljivostjo do 500 smučarjev, do 2000 smučarjev dva reševalca in nato na vsakih nadaljnjih 1000 smučarjev enega dodatnega reševalca.

Število reševalcev je poenoteno s številom nadzornikov.

Primer:

Zmogljivost smučišča	Število reševalcev
Do 500 smučarjev	1 reševalec
Od 501 do 2000 smučarjev	2 reševalca
Od 2001 do 3000 smučarjev	3 reševalci
Od 3001 do 4000 smučarjev	4 reševalci

Določeno je, da se lahko v dovoljenju za obratovanje določi večje število reševalcev, če je to potrebno zaradi razgibanosti ali neenakosti (več vstopov in izstopov na smučišče) smučišča. Ta določba je smiselna pri velikih smučiščih, kjer ni samo enega dostopa na smučišče, ampak je mogoč dostop iz več smeri ali pa so smučarske proge razpršene na večjem območju in medsebojno nepovezane oziroma slabo povezane.

Upravljavcu smučišča ima možnost zmanjšanja števila reševalcev na smučišču glede na dejansko število obiskovalcev, vendar pa ne pod določenim minimalnim številom reševalcem. Tako ima lahko na primer smučišče, ki ima zmogljivost 4500 smučarjev in mora po predlogu zakona zagotavljati 5 reševalcev, v dneh, ko je na smučišču manjše število smučarjev (npr. med tednom, v slabšem vremenu, ob začetku ali koncu sezone), manjše število reševalcev na smučišču, vendar pa ne pod zakonsko

določenim minimumom glede na število obiskovalcev (npr. na smučišču, kjer je samo 450 smučarjev, mora upravljavec zagotoviti najmanj enega reševalca na smučišču, če je na smučišču 1000 smučarjev, mora zagotoviti najmanj 2 reševalca na smučišču).

Če ima upravljavec smučišča v dovoljenju za obratovanje določene sektorje (večja smučišča), določi število reševalcev glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav v posameznih sektorjih na smučišču. Upravljavec smučišča namreč ne izvaja štetja obiskovalcev v posameznih sektorjih, zato se število reševalcev v takih primerih določi glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav v posameznem sektorju (npr. sektor B je zaprt, v sektorju A delujejo žičniške naprave, ki imajo skupaj zmogljivost 2500 smučarjev. V takšnem primeru upravljavec smučišča zagotovi najmanj 3 reševalce v sektorju A).

Če je reševalec hkrati usposobljen tudi za nadzornika, lahko upravljavec smučišča za največ 30 odstotkov zmanjša minimalno število prisotnih reševalcev na smučišču iz prvega, drugega in tretjega odstavka predlaganega člena pod pogojem, da je vsaj toliko reševalcev do polnega števila zahtevanih prisotnih oseb usposobljenih za nadzornika

Primer:

Zmogljivost smučišča	Število reševalcev in nadzornikov	– 30 odstotkov
Do 500 smučarjev	1 reševalec + 1 nadzornik	/
Od 501 do 2000 smučarjev	2 reševalca + 2 nadzornika	/
Od 2001 do 3000 smučarjev	3 reševalci + 3 nadzorniki	najmanj 4 osebe s 3 usposobljenostmi za reševalca in 3 usposobljenosti za nadzornika
Od 3001 do 4000 smučarjev	4 reševalci + 4 nadzorniki	najmanj 6 oseb s 4 usposobljenostmi za reševalca in 4 usposobljenosti za nadzornika
Od 4001 do 5000 smučarjev	5 reševalcev + 5 nadzornikov	najmanj 7 oseb s 5 usposobljenostmi za reševalca in 5 usposobljenosti za nadzornika

Če vse osebe niso dvojno usposobljene, ampak so eni usposobljeni samo reševalca, drugi za nadzornika in tretji za oboje usposobljenosti, se šteje število usposobljenosti po posameznem področju, in ne število usposobljenih oseb, vendar pa se skupno število prisotnih oseb ne sme zmanjšati za več kot 30 odstotkov od minimalnega števila predpisanih nadzornikov in reševalcev.

Ključno pri tem je, da mora upravljavec zagotoviti objektivno štetje smučarjev in tudi imeti urejeno dežurstvo, če se nenadoma poveča število smučarjev, zaradi česar je treba zagotoviti večje število reševalcev.

Za majhno smučišče velja, da upravljavec smučišča zagotavlja reševanje na enega izmed predpisanih načinov, pri čemer pa je minimalno število ena ustrezno usposobljena oseba. Reševanje na majhnem smučišču lahko opravlja reševalec ali nadzornik, ki je strokovno usposobljen tudi za delo reševalca ter hkrati opravlja obe nalogi, ali oseba pri upravljavcu smučišča, ki je strokovno usposobljena za delo reševalca, ali upravljavec majhnega smučišča sklene dogovor z izvajalcem, ki izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču in zagotavlja odzivni čas v skladu z veljavnimi predpisi s področja zdravstva. Upravljavcu majhnega smučišča je omogočeno, da sam odloči na kakšen način bo izvajal reševanje na

smučišču.

Naloga reševalca in nadzornika na majhnem smučišču lahko hkrati opravlja oseba pri upravljavcu majhnega smučišča pod pogojem, da je strokovno usposobljena za delo reševalca in nadzornika na smučišču. V takem primeru mora upravljavec majhnega smučišča po zaznavi nesreče, druge nevarnosti na smučišču ali neprimernega ravnanja smučarja takoj zagotoviti ustavitev smučarskih naprav in začeti z reševanjem oziroma odpravo nevarnosti. Gre za primere, ko je reševalec in nadzornik tudi strojnik oziroma vodja obratovanja – vse v eni osebi.

Naloga reševalca lahko opravlja tudi pogodbeni reševalec z ustrezno usposobljenostjo ali pa pogodbeno ustanova (npr. zdravstveni dom), ki izpolnjuje pogoje za reševanje na smučišču in zagotavlja primerno odzivnost. Ni nujno, da je takšna oseba (pogodbenik) ves čas prisoten na smučišču, zagotavljati pa mora primeren odzivni čas prihoda na smučišče v skladu s pravili medicinske stroke.

K 15. členu (pogoji za imenovanje reševalca)

Določeni so pogoji, ki jih mora oseba izpolnjevati, da je lahko reševalec na smučišču. Reševalec je lahko oseba, ki je stara najmanj 18 let, splošno zdravstveno sposobna, ima najmanj srednjo oziroma srednjo strokovno izobrazbo in opravljeno strokovno usposobljenost za reševalca. Pravico do opravljanja nalog po tem zakonu ima reševalec z dnem vročitve potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca.

Potrdilo o izpolnjevanju pogojev za reševalca, s katerim navedeni izkazuje svojo usposobljenost upravljavcu smučišča in ob inšpekcijskih nadzorih, izda ministrstvo, pristojno za zdravje, za štiri leta od opravljenega usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja. Reševalec ima pravico opravljati naloge po tem zakonu z dnem izdaje potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca.

Reševalec je strokovno usposobljen, če je usposobljen po programu, ki ga določi minister, pristojen za zdravje, in opravi preizkus znanja.

Reševalec na smučišču se mora vsaka štiri leta udeležiti obdobjnega izpopolnjevanja po programu, ki ga določi minister, pristojen za zdravje, in opraviti preizkus znanja. Obdobjno izpopolnjevanje in preizkus znanja organizira Ministrstvo za zdravje ali nosilec javnega pooblastila, če obdobjno izpopolnjevanje izvaja nosilec javnega pooblastila. Izvajalec obdobjnega izpopolnjevanja v primeru uspešno opravljenega obdobjnega izpopolnjevanja in preizkusa znanja ter dokazila o splošni zdravstveni sposobnosti izda reševalcu potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju. Potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju velja štiri leta. Reševalec, ki ni opravljal nalog po tem zakonu, vendar pa je pridobil potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju, lahko začne opravljati naloge po tem zakonu, če je od opravljenega obdobjnega izpopolnjevanja poteklo manj kot leto dni.

Določeno je, da upravljavec pri svojem delu na smučišču za sporazumevanje uporablja slovenski jezik. Tujec, ki hoče opravljati naloge reševalca, mora poleg strokovne usposobljenosti in splošne zdravstvene sposobnosti obvladati tudi slovenski jezik. Znanje jezika reševalec dokazuje s spričevalom o končanem najmanj osnovnošolskem izobraževanju v Republiki Sloveniji ali s potrdilom uradno pooblaščenega izobraževalne ustanove o uspešno opravljenem preizkusu aktivnega znanja slovenskega jezika po javno veljavnem izobraževalnem programu ustrezne stopnje v Republiki Sloveniji.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše program, izvedbo usposabljanja in preizkusa znanja ter program, izvedbo obdobjnega izpopolnjevanja in preizkusa znanja s podzakonskim aktom.

Pogoj splošne zdravstvene sposobnosti kandidat za reševalca in reševalec, ki hoče opraviti obdobjno izpopolnjevanje, dokazuje z zdravniškim potrdilom, ki ga izda zdravnik specialist medicine dela in športa in ki ne sme biti starejši od enega leta.

Minister, pristojen za zdravje, lahko za izvajanje usposabljanja in preizkusa usposobljenosti reševalca ter izvajanje obdobjnega izpopolnjevanja in preizkusa znanja podeli javno pooblastila ali pa sam izvaja navedena usposabljanja in izpopolnjevanja. Te naloge lahko na podlagi javnega natečaja in podeljenega javnega pooblastila izvaja zunanji izvajalec. Pri tem se upoštevajo določbe 21. člena predlaganega zakona, ki urejajo postopek podelitve javnega pooblastila za usposabljanje in izpopolnjevanje nadzornikov na smučišču.

Obrazec vloge za podelitev potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca in obrazec ter vsebino potrdila o izpolnjevanju pogojev za reševalca predpiše minister, pristojen za zdravje.

IV. VARNOST NA SMUČIŠČU

K 16. členu (varnost na smučišču)

Upravljavec smučišča mora zagotoviti na smučišču tak red in varnost, da je omogočeno varno smučanje.

Določena je pristojnost za nadzor nad spoštovanjem reda in zagotavljanjem varnosti na smučišču in nadzor, ki ga izvajajo nadzorniki in policisti.

Nadzornik izvaja nadzor nad ravnanjem smučarja in druge osebe na smučišču (npr. ravnanjem v skladu s pravili FIS, navodili o redu in varnosti na smučišču oziroma ravnanjem smučarja in druge osebe na smučišču v skladu z označbami na smučišču), obravnava lažje nesreče in v primerih iz predloga zakona prepove smučanje in odvzame smučarsko vozovnico.

Policist izvaja nadzor nad psihofizičnim stanjem smučarja (alkohol, droga, psihoaktivna zdravila ipd.) in obravnava nesreče na smučišču, katerih posledica je huda telesna poškodba, posebno huda telesna poškodba ali smrt, v primerih iz predloga zakona pa lahko prepove smučanje in odvzame smučarsko vozovnico itd.

K 17. členu (obveznost zagotavljanja nadzora)

Upravljavec smučišča mora zagotavljati ustrezno število nadzornikov. Kako to zagotovi, je prepuščeno upravljavcu smučišča, saj zakon ne določa, kakšen mora biti pogodbeni odnos med njima oziroma njimi. Nadzornik lahko opravlja delo na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali drugega pogodbenega razmerja oziroma volontersko. Predloga zakona le določa, da mora biti nadzornik ustrezno usposobljen in da upravljavec smučišča zagotavlja določeno število nadzornikov.

Določeno je minimalno število usposobljenih nadzornikov glede na zmogljivost smučišča. V okviru zagotavljanja nadzora mora upravljavec smučišča zagotoviti najmanj enega nadzornika z zmogljivostjo do 500 smučarjev, do 2000 smučarjev dva nadzornika in nato na vsakih nadaljnjih 1000 smučarjev enega dodatnega nadzornika.

Število nadzornikov je poenoteno s številom reševalcev.

Primer:

Zmogljivost smučišča	Število nadzornikov
Do 500 smučarjev	1 nadzornik
Od 501 do 2000 smučarjev	2 nadzornika
Od 2001 do 3000 smučarjev	3 nadzorniki
Od 3001 do 4000 smučarjev	4 nadzorniki

Določeno je, da se lahko v dovoljenju za obratovanje smučišča določi večje število nadzornikov, če je

to potrebno zaradi razgibanosti ali neenotnosti (več vstopov na smučišče in izstopov z njega) smučišča. Ta določba je smiselna pri velikih smučiščih, kjer ni samo enega dostopa na smučišče, ampak je mogoč dostop iz več smeri ali pa so smučarske proge razpršene na večjem območju in medsebojno nepovezane oziroma slabo povezane.

Upravljavec smučišča ima možnost zmanjšanja števila nadzornikov glede na dejansko število obiskovalcev, vendar pa ne pod določenim minimalnim številom nadzornikov. Tako lahko na primer smučišče, ki ima zmogljivost 4500 smučarjev in mora po predlogu zakonu zagotavljati 5 nadzornikov, v dneh, ko je na smučišču manjše število smučarjev (npr. med tednom, v slabšem vremenu, ob začetku ali koncu sezone), manj nadzornikov, vendar pa ne pod zakonsko določenim minimumom glede na število obiskovalcev (npr. na smučišču, kjer je samo 450 smučarjev, mora upravljavec zagotoviti najmanj enega nadzornika, če je na smučišču 1000 smučarjev, mora zagotoviti najmanj 2 nadzornika).

Če ima upravljavec smučišča v dovoljenju za obratovanje določene sektorje (večja smučišča), določi število nadzornikov glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav v posameznih sektorjih na smučišču. Upravljavec smučišča namreč ne izvaja štetja obiskovalcev v posameznih sektorjih, zato se število nadzornikov v takih primerih določi glede na zmogljivost delujočih žičniških naprav v posameznem sektorju (npr. sektor B je zaprt, v sektorju A delujejo žičniške naprave, ki imajo skupaj zmogljivost 2500 smučarjev. V takšnem primeru upravljavec smučišča zagotovi najmanj 3 nadzornike v sektorju A).

Če je nadzornik hkrati usposobljen tudi za reševalca, lahko upravljavec smučišča za največ 30 odstotkov zmanjša minimalno število prisotnih nadzornikov na smučišču iz prvega, drugega in tretjega odstavka predlaganega člena pod pogojem, da je vsaj toliko nadzornikov do polnega števila zahtevanih prisotnih oseb usposobljenih za reševalca.

Primer:

Zmogljivost smučišča	Število nadzornikov in reševalcev	– 30 odstotkov
Do 500 smučarjev	1 nadzornik + 1 reševalec	/
Od 501 do 2000 smučarjev	2 nadzornika + 2 reševalca	/
Od 2001 do 3000 smučarjev	3 nadzorniki + 3 reševalci	najmanj 4 osebe s 3 usposobljenostmi za nadzornike in 3 usposobljenosti za reševalce
Od 3001 do 4000 smučarjev	4 nadzorniki + 4 reševalci	najmanj 6 oseb s 4 usposobljenostmi za nadzornike in 4 usposobljenosti za reševalce
Od 4001 do 5000 smučarjev	5 nadzornikov + 5 reševalcev	najmanj 7 oseb s 5 usposobljenostmi za nadzornike in 5 usposobljenosti za reševalce

če vse osebe niso dvojno usposobljene, ampak so eni usposobljeni samo za reševalca, drugi za nadzornika in tretji za oboje, se šteje število usposobljenosti po posameznem področju, in ne število usposobljenih oseb, vendar pa se skupno število prisotnih oseb ne sme zmanjšati za več kot 30 odstotkov od minimalnega števila predpisanih nadzornikov in reševalcev.

Ključno pri tem je, da mora upravljavec smučišča zagotoviti objektivno štetje smučarjev in tudi imeti urejeno »dežurstvo«, če se nenadoma poveča število smučarjev, zaradi česar je treba zagotoviti večje število nadzornikov.

Za majhno smučišče velja, da upravljavec smučišča zagotavlja nadzor na enega izmed predpisanih načinov, pri čemer pa je minimalno število ena ustrezno usposobljena oseba. Naloga nadzornika na majhnem smučišču lahko opravlja nadzornik ali reševalec, ki je strokovno usposobljen tudi za delo nadzornika ter hkrati opravlja obe nalogi, ali oseba pri upravljavcu smučišča, ki je strokovno usposobljena za delo nadzornika. Upravljavcu majhnega smučišča je omogočeno, da sam odloči, na kakšen način bo zagotavljal nadzor na smučišču.

Naloga nadzornika na majhnem smučišču lahko hkrati opravlja oseba pri upravljavcu majhnega smučišča pod pogojem, da je strokovno usposobljena za delo nadzornika. V takem primeru mora upravljavec majhnega smučišča po zaznavi nesreče, druge nevarnosti na smučišču ali neprimerne ravnanja smučarja takoj zagotoviti ustavitev smučarskih naprav in zagotoviti nadzor na smučišču, obravnavo nesreče na smučišču oziroma odpravo nevarnosti.

K 18. členu (pogoji za imenovanje nadzornika)

Nadzornik lahko opravlja delo, če je pridobil službeno izkaznico ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, za delo nadzornika. Službena izkaznica je izdana z veljavnostjo štirih let od opravljenega usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja. Nadzornik sme opravljati naloge, določene s predlogom tega zakona, z dnem vročitve službene izkaznice. Po poteku veljavnosti službene izkaznice nadzornik ne sme več opravljati nalog nadzora na smučišču.

Delo nadzornika lahko opravlja oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- starost najmanj 18 let (zagotavlja se polnoletnost in s tem kazenska in materialna odgovornost),
- državljanstvo države članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije. Prosti pretok oseb je poleg prostega pretoka blaga, kapitala in storitev ena od štirih temeljnih svoboščin na notranjem trgu Evropske unije. Načelo prostega gibanja oseb se nanaša na zmanjšanje upravnih ovir z namenom omogočiti državljanom držav članic EU in njihovim družinskim članom ne glede na državljanstvo, da se prosto gibljejo med državami članicami z namenom, da tam živijo, delajo, študirajo ali se upokojijo. Z izjemo Republike Hrvaške ima Republika Slovenija z vsemi drugimi državami članicami tudi v praksi uveljavljeno pravico do prostega pretoka delavcev, kar pomeni, da so državljani drugih držav članic in njihovi ožji družinski člani na slovenskem trgu dela izenačeni s slovenskimi državljani (in seveda nasprotno) ter se lahko zaposlijo in samozaposlijo brez delovnih dovoljenj. Poleg držav članic EU velja načelo prostega pretoka delavcev tudi z državami Evropskega gospodarskega prostora (Norveška, Lihtenštajn, Islandija) in Švicarsko konfederacijo. (MDDSZ, 1 . 4 . 2 0 1 5 http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/trg_dela_in_zaposlovanje/delovne_migracije/prost_pretok/),
- je zdravstvena in psihična sposobnost glede na vrsto dela, ki ga bo oseba opravljala. Izpolnjevanje pogoja se dokazuje z zdravniškim potrdilom, ki ga izda zdravnik specialist medicine dela in športa in ki ne sme biti starejše od enega leta,
- usposobljenost v skladu s predpisanim programom usposabljanja in preizkusa znanja ter obdobjnega izpopolnjevanja,
- aktivno obvladovanje slovenskega jezika. Zahteva se osnovna raven znanja, ki jo tujec pridobi pri ustrezni pooblaščen organizaciji v RS oziroma jo dokazuje s spričevalom o končanem najmanj osnovnošolskem izobraževanju v Republiki Sloveniji ali s potrdilom uradno pooblaščen izobraževalne ustanove o uspešno opravljenem preizkusu aktivnega znanja slovenskega jezika po javno veljavnem izobraževalnem programu ustrezne stopnje v Republiki Sloveniji,
- ni bila pravnomočno obsojena za naklepno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno trajanje zavora več kot tri mesece,
- ni bila več kot dvakrat s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorno za prekrške zoper javni red in mir z elementi nasilja ali prekrške po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, ali za prekrške po tem zakonu in ji je bila izrečena globa.

Predlog zakona nekoliko zmanjšuje tako imenovane "varnostne pogoje" za pridobitev izkaznice nadzornika. Zdaj predpisani pogoji so zelo strogi, celo strožji kot npr. za pridobitev službene izkaznice za varnostno osebje, ki pa ima neprimerno več pooblastil, s katerimi lahko posegajo v temeljne človekove pravice in svoboščine. Po veljavnem zakonu mora prosilec izpolnjevati pogoj, da ni bil pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali za prekršek zoper javni red in mir z elementi nasilja, kar pa je primerljivo s pogojem za poklic policist.

Nadzornik se mora vsaka štiri leta udeležiti obdobjnega izpopolnjevanja, ki ga organizira pristojni organ ali nosilec javnega pooblastila v skladu z veljavnim programom, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, in sicer samo v teoretičnem delu. S tem se zagotavlja strokovno in zakonito delo, nadzornik pa je seznanjen z vsemi novostmi in spremembami na tem področju.

Določeno je, da lahko pristojni organ ugotavlja izpolnjevanje pogojev za pridobitev službene izkaznice ob njeni podelitvi ali kadarkoli po uradni dolžnosti, ali če je podan sum, da oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje nalog nadzornika po tem zakonu.

K 19. členu (službena izkaznica)

Službena izkaznica nadzornika mora vsebovati osebno ime nadzornika ter njegovo fotografijo.

Podrobnejša oblika in vsebina službene izkaznice ter obrazec vloge za podelitev službene izkaznice bo predpisana v podzakonskem aktu, ki ga izda minister, pristojen za notranje zadeve.

K 20. členu (opremljenost nadzornika)

Določena je opremljenost nadzornika. Nadzornik mora biti med opravljanjem dela na smučišču jasno viden in prepoznaven, saj že s svojo prisotnostjo na smučišču zagotavlja določeno stopnjo nadzora. Pomembno je tudi, da smučarji oziroma druge osebe že na pogled prepoznajo nadzornika in da se v primeru potrebe za pomoč tudi obrnejo nanj.

Če nadzornik opravlja tudi naloge reševalca, mora biti opremljen tudi z oznako reševalca.

Nadzornik se mora v postopku s stranko na njeno zahtevo izkazati z imenom in priimkom ter pokazati službeno izkaznico. S tem je zagotovljena preglednost dela nadzornika, ki omogoča, da se državljan seznaní, s katerim nadzornikom je bil v stiku.

Oznake, opremo in označenost nadzornika s podzakonskim aktom predpiše minister, pristojen za notranje zadeve. V primeru hkratnega izvajanja nalog nadzornika in reševalca, minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše skupne oznake v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

K 21. členu (usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje nadzornikov ter podelitev javnega pooblastila)

Nadzornik se mora usposobiti za delo nadzornika na smučišču. Program, način izvedbe usposabljanja, preizkusa znanja in obdobjnega izpopolnjevanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve. Po izvedbi programa osnovnega usposabljanja za nadzornika se izvede preizkus znanja, katerega mora nadzornik uspešno opraviti, da lahko pristojni organ zaprosi za pridobitev službene izkaznice. Izvedba obdobjnega izpopolnjevanja preizkusa znanja ne vsebuje.

Program osnovnega usposabljanja in preizkusa znanja ter program obdobjnega izpopolnjevanja lahko izvaja pristojni organ ali druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik (v nadaljevanju: nosilec javnega pooblastila). Nosilcu javnega pooblastila pristojni organ na podlagi javnega natečaja podeli javno pooblastilo. Določeni so pogoji, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, ki mu bo na podlagi javnega natečaja podeljeno javno pooblastilo. Natančnejša opredelitev kadrovskih, materialnih in drugih pogojev ter meril za podelitev javnega

pooblastila se določi z razpisno dokumentacijo, vse navedeno predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, s podzakonskim aktom. Zahtevane pogoje mora nosilec javnega pooblastila izpolnjevati ves čas opravljanja dejavnosti. Javno pooblastilo mora izvajati zakonito, pravočasno in v skladu z veljavno zakonodajo.

Javno pooblastilo se podeli za pet let. S tem se zagotavlja preglednost in zakonitost delovanja nosilca javnega pooblastila, hkrati pa je poudarjena skrb za kakovost izvajanja javnega pooblastila.

Pristojni organ javno pooblastilo nosilcu odvzame, če ni dejanskih potreb za izvajanje javnega pooblastila, če ne izpolnjuje pogojev, predpisanih v tem zakonu, če javno pooblastilo izvaja nezakonito, nepravočasno ali v nasprotju s predpisanim načinom in kljub opozorilu pristojnega organa nepravilnosti ne odpravi.

Nosilec javnega pooblastila mora v roku 30 dni od prenehanja izvajanja javnega pooblastila pristojnemu organu predati vso dokumentacijo v zvezi z izvajanjem nalog javnega pooblastila.

Nosilci javnega pooblastila morajo o izvajanju javnega pooblastila pisno poročati pristojnemu organu do 31. marca za preteklo koledarsko leto. Vsebina poročanja je razvidna iz 37. člena tega zakona.

Pristojni organ bo na svoji spletni strani javno objavil seznam nosilcev javnega pooblastila za izvajanje usposabljanj in izpopolnjevanj, s čimer bo zagotovljeno varstvo ljudi in premoženja ter pravnega prometa.

K 22. členu (odvzem službene izkaznice)

Določeni so pogoji za odvzem službene izkaznice nadzornika. Službena izkaznica se odvzame iz več razlogov:

- če imetnik ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje nadzornika. To so pogoji iz drugega odstavka 18. člena (starost, državljanstvo, zdravstvena sposobnost, stopnja izobrazbe, usposobljenost, aktivno znanje slovenskega jezika in nekaznovanost),
- če mu je opravljanje nalog nadzornika prepovedano s pravnomočno sodno odločbo (iz izreka pravnomočne sodbe mora biti razvidno, da ima prepoved opravljanja naloge nadzornika),
- če je zaradi njegovega nezakonitega ali nestrokovnega ravnanja prišlo do hujše posledice za življenje ali zdravje ljudi, javni red, javno varnost ali premoženje večje vrednosti, pa javnega interesa ni bilo mogoče drugače zavarovati. Tu je določena pristojnost pristojnega organa, da lahko odvzame službeno izkaznico tudi v primerih drugih kršitev, ki niso opredeljene v tem zakonu (npr. razkazovanje spolnih organov v javnosti, ponavljajoče kršitve ali kazniva dejanja ipd.). Pristojni organ mora imeti možnost, da v primerih, ko nadzornik opravlja svoje delo nezakonito in nestrokovno, pa predhodno še ni pravnomočnih odločitev, dejanja pa so takšna, da je treba nemudoma zavarovati javni interes. To velja zlasti v primerih kazenskih postopkov, ki so na sodiščih dolgotrajni, pristojni organ pa nima možnosti predčasnega odvzema, ker je vezan na pravnomočno sodno odločitev, ugotovljeno pa je bilo, da je nadzornik opravljal delo nestrokovno ali nezakonito (npr. povzročitev več nesreč na smučišču zaradi malomarnosti ali objestnosti nadzornika). Pristojni organ v takšnih primerih upošteva javni interes in zagotovitev javne varnosti.

Oseba, ki ji je pristojni organ odvzel službeno izkaznico zaradi njenega nezakonitega ali nestrokovnega ravnanja, zaradi katerega je prišlo do hujše posledice za življenje in zdravje ljudi, javni red, javno varnost ali premoženje večje vrednosti, pa javnega interesa ni bilo mogoče drugače zavarovati, ne more ponovno pridobiti službene izkaznice.

Imetnik službene izkaznice, ki mu je bila odvzeta, mora vrniti službeno izkaznico pristojnemu organu v roku 8 dni od pravnomočnosti odločitve. Pristojni organ službeno izkaznico uniči in vpiše zaznamek o

uničenju izkaznice v evidenco. Če imetnik ne vrne izkaznice, pristojni organ vpiše v evidenco, da je izkaznica neveljavna in da ni vrnjena organu.

Pristojni organ o odvzemu službene izkaznice obvesti upravljavca smučišča, kjer je nadzornik zaposlen oziroma kjer opravlja naloge nadzornika na smučišču, če je ta znan.

V. DOLŽNOSTI SMUČARJA IN DRUGE OSEBE NA SMUČIŠČU

K 23. členu (samoodgovorno ravnanje)

Smučar in druga oseba na smučišču mora ravnati v skladu z mednarodnimi vedenjskimi pravili FIS, navodili o redu in varnosti na smučišču oziroma pravili o ravnanju smučarja na smučišču v skladu z označbami na smučišču ter v skladu z opozorili in navodili nadzornika, policista in druge uradne osebe, ki opravlja uradno nalogo na smučišču.

Določeno je tudi, da morata smučar in druga oseba ravnati po načelu vzajemnega spoštovanja in razumevanja. Smučišče morajo osebe uporabljati tako, da ne ogrožajo sebe in drugih oseb na smučišču ter da ne poškodujejo sebe, druge oseb ali naprave na smučišču.

Predlog zakona določa tudi prepovedi oziroma prepovedana ravnanja smučarja, med katerimi so nekatera strožje sankcionirana. Gre za tista dejanja, ki pomenijo hujšo obliko ogrožanja varnosti na smučišču.

Določeno je, da za uradne osebe, ki izvajajo nadzor nad izvajanjem predpisov iz svoje pristojnosti (inšpektorji inšpekcijskih služb, policisti itd.), ne veljajo določbe 1., 2., 3., 4., 6. in 8. točke šestega odstavka tega člena, in sicer: hoja in zadrževanje po smučarski progi, prečkanje smučarske proge, ustavljanje na zoženih ali neprilagojenih mestih drugih površin znotraj smučišča, postavljanje, prestavljanje ali odstranjevanje označbe in naprave na smučišču, voditi živali po smučišču ali uporabljati motorne sani in druga vozila na motorni pogon na smučišču. Te osebe se lahko v okviru nadzora gibljejo po smučišču tako, da ne ogrožajo obiskovalcev smučišča.

Določeno je, da za nadzornika na smučišču, ki izvaja naloge in ukrepe iz svoje pristojnosti, na območju smučišča ne veljajo določbe 1., 2., 3. in 4. točke šestega odstavka, in sicer: hoja in zadrževanje po smučarski progi, prečkanje smučarske proge, ustavljanje na zoženih ali neprilagojenih mestih drugih površin znotraj smučišča, postavljanje, prestavljanje ali odstranjevanje označbe in naprave na smučišču.

Določeno je, da za reševalca na smučišču, ki izvaja naloge reševanja na območju smučišča, ne veljajo določbe 1., 2., in 3. točke šestega odstavka, in sicer: hoja in zadrževanje po smučarski progi, prečkanje smučarske proge, ustavljanje na zoženih ali neprilagojenih mestih drugih površin znotraj smučišča.

K 24. členu (psihofizično stanje osebe)

Določeno je, da smučar, druga oseba in oseba pri upravljavcu smučišča ne sme na smučišču smučati ali izvajati drugih športnih aktivnosti ali dejavnosti, če je pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Postopek ugotavljanja teh snovi se opravlja na način in v skladu z določili, ki veljajo za pravila v cestnem prometu.

Ugotavljanje psihofizičnega stanja zgoraj navedenih oseb je v izključni pristojnosti policije.

VI. UKREPI NADZORNIKA IN POLICISTA

K 25. členu (ukrepi in pristojnosti nadzornika)

Določeno je, da lahko nadzornik pri opravljanju nalog na smučišču, če so ogrožena življenja, osebna

varnost ali premoženje ali če je kršen red na smučišču, uporabi ukrepe, kot so ustno opozorilo, ustna odredba, ugotavljanje identitete smučarja ali druge osebe na smučišču, odvzem smučarske vozovnice in prepoved smučanja.

Z ustnim opozorilom nadzornik osebo na smučišču opozarja na okoliščine in ravnanja, ki pomenijo ali bi lahko pomenile kršitve reda ali javnega reda na smučišču, vendar pa niso tako ogrožajoča, da bi zato nadzornik moral takoj uporabiti strožje ukrepe. Ustno opozorilo nadzornik izrazi kratko, jasno in nedvoumno.

Z ustno odredbo nadzornik osebi na smučišču, ki s svojim ravnanjem krši red ali javni red na smučišču, ogroža premoženje, osebno varnost ali življenje ljudi, izreče ustno navodilo ali zahtevo, da s kršitvijo ali ogrožanjem takoj preneha. Ustno odredbo nadzornik izrazi kratko, jasno in nedvoumno.

Nadzornik lahko ugotavlja identiteto smučarja ali druge osebe na smučišču, če je ta priča ali udeleženec v nesreči ali če je kršila določbe tega zakona. Če taka oseba ne sodeluje pri ugotavljanju identitete, nadzornik nima potrebnih nadaljnjih pooblastil, zato v takih primerih zaprosi za pomoč policista.

Nadzornik lahko smučarju v določenih primerih ob neupoštevanju določil tretjega odstavka 23. člena odvzame smučarsko vozovnico za isti dan brez povračila in prepove nadaljnjo smučanje ali nadaljnje športne aktivnosti na smučišču.

O odvzemu smučarske vozovnice nadzornik osebi izda potrdilo in o ukrepu obvesti upravljavca smučišča.

V drugem odstavku so določene pristojnosti nadzornika. Pomembna novost je, da lahko nadzornik odpravlja neurejenosti ali pomanjkljivosti, ugotovljene pri pregledu smučišča, in opravlja druge naloge, povezane z varnostjo na smučišču. Nadzornik torej lahko pri pregledu smučišča oziroma smučarske proge sam takoj odpravi manjše nepravilnosti, v primeru zaznanih večjih nepravilnosti ali večjega obsega del pa o tem obvesti upravljavca smučišča, ki z vzdrževalci odpravi pomanjkljivosti.

Nadzornik ima pooblastilo, da lahko v imenu upravljavca smučišča v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vlaga pisne predloge za uvedbo postopka o prekršku pristojnemu organu. Takšno pristojnost ima nadzornik že v zdaj veljavnem zakonu.

K 26. členu (prepoved smučanja in odvzem smučarske vozovnice)

Določeni so primeri prepovedi smučanja in odvzema smučarske vozovnice. Ta dva ukrepa veljata za smučanje in izvajanje drugih športnih aktivnosti in dejavnosti na smučišču pod vplivom alkohola, prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali ob odklonitvi sodelovanja osebe s policistom pri preverjanju teh snovi v organizmu.

V takih primerih ima policist pooblastilo, da smučarju prepove nadaljnjo smučanje, izvajanje drugi športnih aktivnosti in dejavnosti na smučišču in mu odvzame smučarsko vozovnico za isti dan brez povračila. O odvzemu smučarske vozovnice izda potrdilo in o tem obvesti upravljavca smučišča. Obveznost upravljavca smučišča je, da opravi preklic vozovnice in onemogoči osebi nakup nove vozovnice za isti dan, hkrati pa mora osebi omogočiti vrnitev do vstopa na smučišče, pod pogojem, da je odvzeta vozovnica to omogočala.

Tudi nadzornik lahko smučarju v določenih primerih ob neupoštevanju določil predlaganega tretjega odstavka 23. člena odvzame smučarsko vozovnico za isti dan brez povračila in prepove nadaljnjo smučanje ali nadaljnje športne aktivnosti na smučišču. O odvzemu smučarske vozovnice izda potrdilo in o tem obvesti upravljavca smučišča

Obrazec potrdila o odvzemu smučarske vozovnice predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, v podzakonskem aktu.

VII. NESREČA IN NENADNO OBOLENJE NA SMUČIŠČU

K 27. členu (nesreče in nenadno obolenje)

Udeleženec nesreče ali oseba na smučišču v okviru svojih možnosti glede na dane okoliščine zagotovi zavarovanje kraja nesreče (označitev kraja nesreče s priročnimi sredstvi, npr. smučmi), nudenje pomoči poškodovanim ali nenadno obolelim, preprečevanje ogrožanja oseb na smučišču in obveščanje pristojnih oseb ali služb (upravljavca smučišča, nadzornika na smučišču, službo reševanje na smučišču, center za obveščanje ali policijo).

Ko o je upravljavec smučišča obveščen o nesreči ali nenadnem obolenju na smučišču, mora takoj zagotoviti zavarovanje kraja nesreče in reševanje ter tudi varnost vseh obiskovalcev na smučišču, če je potrebno tudi z zaprtjem smučarske proge. Upravljavec sam oceni, kateri ukrepi so potrebni za zagotovitev varnosti obiskovalcev. Pri obravnavi nesreče upravljavec nudi vso potrebno pomoč preiskovalcem, ki opravljajo ogled nesreče, in na podlagi njihove zakonite odredbe izvede tudi druge ukrepe, npr. uporabo infrastrukture (vlečnice, žičnice, uporabo teptalnih strojev, motornih sani ipd.), zaprtje smučarske proge itd.

V prvem odstavku 3. člena Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb je določeno, da se določbe zakona uporabljajo za žičniške naprave, ki so namenjen za prevoz oseb, ne glede na to, ali gre za napravo, ki je namenjena za prevoz nedoločenega kroga oseb (javni prevoz) ali določene skupine uporabnikov. Iz tega je mogoče sklepati, da gre za javni prevoz. Iz petega odstavka 50. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije izhaja, da imajo policisti pri opravljanju policijskih nalog na javnih prevoznih sredstvih pravico do brezplačnega prevoza. Iz navedenega izhaja, da mora upravljavec smučišča policistom zagotoviti prevoz z žičniškimi napravami oziroma kako drugače do mesta nesreče, pa tudi za izvajanje drugih nalog na smučišču.

Zakon omogoča udeležencem nesreče na smučišču, da se lahko po nesreči sami dogovorijo o krivdi, si izmenjajo osebne podatke in dogovorijo na primer o povračilu materialne škode. Če to ni mogoče, na kraju nesreče počakajo do prihoda nadzornika ali policista.

Določena je obveznost nadzornika, da obravnava nesrečo na smučišču tako, da opravi ogled nesreče z materialno škodo in lahkimi telesnimi poškodbami. Nadzornik mora kraj fotografirati in izdelati skico nesreče ter o tem sestaviti zapisnik. Obveznost nadzornika je, da pride na kraj nesreče, če je o njej obveščen ali če jo sam zazna. Nadzornik ob prihodu na kraj zagotovi zavarovanje kraja nesreče, nudi takojšnjo pomoč ponesrečenim ali nenadno obolelim in o nesreči obvesti upravljavca smučišča. Prav tako zagotovi zavarovanje in označitev sledi in opravi ogled ter o ogledu v skladu z ugotovitvami pripravi zapisnik o ogledu kraja nesreče na smučišču, fotografira kraj in izdelava skico nesreče.

V primeru hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe ali smrti mora nadzornika o tem obvestiti policijo, ki v teh primerih prevzame ogled kraja nesreče. Ob prihodu na kraj takšne nesreče mora nadzornik zavarovati kraj nesreče in nuditi prvo pomoč. Nadzornik se ob sprejetju obvestila o nesreči ali ob prihodu na kraj nesreče seveda ne more opredeliti do stopnje poškodbe, saj to lahko opravi samo zdravnik. Lahko pa na podlagi prvih zbranih obvestil, okoliščin nesreče in fizičnega stanja ponesrečenca oziroma zunanjih vidnih poškodb predvideva, da gre za hujšo poškodbo (npr. zlom roke, noge, prelom lobanjskega dna, obojestranska podplutba vek, obrazne kosti, kar se šteje po klasifikatorju telesnih poškodb za hudo telesno poškodbo) ter o tem obvesti policijo, ki prevzame ogled. Policija mora v takšnih primerih priti na kraj nesreče in jo obravnavati v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek. Policija pri določanju stopnje telesne poškodbe uporablja klasifikator telesnih poškodb, ki je bil izdelan na podlagi pravne klasifikacije telesnih poškodb po Kazenskem zakoniku Republike Slovenije

iz leta 1994, ki deli telesne poškodbe v tri skupine oziroma kategorije, in sicer lahke, hude in posebno hude telesne poškodbe. Klasifikator ne posega na področje pravne kvalifikacije kaznivih dejanj, ampak gre le za čim večje poenotenje ocenjevanja telesnih poškodb. Telesne poškodbe so tako razvrščene topografsko glede na posamezne dele človeškega telesa na šest delov, in sicer glava, vrat in hrbtenica, prsni koš, trebuh in medenica, spodnji ud ter zgornji ud. Poleg tega sta dodana še dela, ki obsegata telesne poškodbe, ki jih ni bilo mogoče razvrstiti v prej navedena področja, to so opekline in zastrupitve. Telesne poškodbe se morajo ocenjevati individualno ob upoštevanju posebnosti poškodovančevega organizma in okoliščin ob dogodku. Postopek ocenjevanja telesne poškodbe opravi zdravnik, ki na posebnem obrazcu "Obvestilo o telesni poškodbi" opiše poškodbe in diagnozo, ki pa se nanašata le na že znane ugotovitve zdravnika v času izpolnjevanja obrazca in vključujeta kratek opis stanja in delovno oziroma končno diagnozo.

Nadzornik tako obravnava nesreče brez telesnih poškodb in nesreče, kjer udeleženci dobijo lahke telesne poškodbe, kot so odrgnine, otekline, udarnina, obtolčenina in podplutbe telesa, manjša površinska rana, ki ne povzroča skaženosti, itd.

Ko policija obravnava nesrečo, mora nadzornik policiji pomagati pri opravljanju ogleda kraja nesreče. Nadzornik ne sme spreminjati stanja na kraju nesreče, dokler ni končan ogled, razen če je to potrebno zaradi reševanja udeležencev nesreče. Prav tako se lahko sledi nesreče odstranijo šele po končanem ogledu oziroma ko tako odloči policist ali druga uradna oseba, ki vodi ogled v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

Nadzornik, ki opravi ogled kraja nesreče na smučišču, izdela zapisnik o ogledu kraja nesreče in ga izroči upravljavcu smučišča, ki ga shrani, en izvod zapisnika pa v 8 dneh pošlje inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve, ki v skladu s 35. členom predloga tega zakona vodi evidenco nesreč na smučišču. Tudi policija mora v 8 dneh sporočiti podatke iz drugega odstavka 35. člena predloga tega zakona inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve, če je obravnavala nesrečo na smučišču.

Nadzornik ali policist, ki je obravnaval nesrečo na smučišču, mora v primeru, če je nekdo umrl ali se poškodoval ali bil odpeljan v bolnišnico, obvestiti najbližje sorodnike ponesrečenega. Prav tako mora poskrbeti za predmete (oprema in drugo premoženje) ponesrečenca, ki jih začasno shrani v primernem prostoru oziroma jih izroči svojcem, od ponesrečenega pooblaščenim osebam oziroma sorodnikom, če predmeti niso potrebni v preiskavi. Oseba, ki so ji bili izročeni predmeti ponesrečenega, prejem predmetov potrdi pisno.

Obrazec potrdila o prevzemu predmetov na kraju nesreče predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, s podzakonskim aktom.

Prav tako izpolni obrazec poročila o izvajanju reševanja poškodovanih in nenadno obolelih na smučišču reševalec, ki izvod poročila izroči ali pošlje poškodovanemu, upravljavcu smučišča in izvajalcu zdravstvene dejavnosti (zdravstveni dom, bolnišnica ipd.), če je bil kakorkoli vključen v reševanje.

Obrazec in vsebino zapisnika o ogledu kraja nesreče in poročila o izvajanju reševanja predpišeta minister, pristojen za notranje zadeve, in minister, pristojen za zdravje, s podzakonskim aktom.

VIII. PRIZNAVANJE POKLICNE KVALIFIKACIJE DRŽAVLJANOM DRŽAV POGODBENIC IN UPRAVIČENIM DRŽAVLJANOM TRETJIH DRŽAV TER OBČASNO OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI

K 28. členu (pristojni organ)

V skladu s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji, izvaja naloge za poklic nadzornika

ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, kot pristojni organ, za poklic reševalca pa ministrstvo, pristojno za zdravje.

Določeno je, da lahko državljani držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali držav, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum, v Republiki Sloveniji opravljajo regulirane poklice po tem zakonu pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

K 29. členu (stalno opravljanje reguliranega poklica za državljane držav pogodbenic)

Odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije morajo državljani držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali držav, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum za poklic nadzornika, pridobiti pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, za poklic reševalca pa pri ministrstvu, pristojnem za zdravje.

Določeno je, da prosilec vloži vlogo za priznanje poklicne kvalifikacije v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij. Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije po tem zakonu mora poleg dokazil, ki jih za postopek priznavanja določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, za poklic nadzornik in ministrstvo, pristojno za zdravje, za poklic reševalec po dokončnosti odločbe o priznanju poklicne kvalifikacije ponudnika storitev vpišeta v evidenco imetnikov službene izkaznice nadzornika oziroma v evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalca na smučišču.

Zoper odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije za nadzornika ali reševalca ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.

K 30. členu (občasno opravljanje poklicev za državljane držav pogodbenic)

Državljanin držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali držav, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum, ki želijo občasno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, za poklic nadzornik ali pri ministrstvu za zdravje za poklic reševalec vložiti pisno prijavo. Prijava za občasno opravljanje reguliranih poklicev po tem zakonu mora poleg dokazil, ki jih za prijavo določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

Pred prvim opravljanjem storitev ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, za poklic nadzornik ali ministrstvo, pristojno za zdravje, za poklic reševalec preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka in poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ali ministrstvo, pristojno za zdravje, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena ponudnika storitev začasno vpiše v evidenco imetnikov službene izkaznice nadzornika na smučišču oziroma v evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalca na smučišču.

Posameznik, ki storitev opravlja več kot eno leto, svojo prijavo podaljša enkrat v koledarskem letu pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, za poklic nadzornik ali pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, za poklic reševalec, in v prijavi obvesti o morebitni spremembi podatkov.

IX. EVIDENCE

K 31. členu (evidence)

Določene so evidence, ki se vodijo na podlagi zakona, in organi, ki jih vodijo, ter vsebina evidenc. Določene so evidence ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, kot pristojnega organa, Inšpektorata Republike Slovenije za notranje zadeve, ministrstva, pristojnega za žičniške naprave, ministrstva, pristojnega za zdravje, upravljavca smučišča, policije in evidenca nosilca javnega pooblastila.

Namen upravljanja evidence je spremljanje izpolnjevanja zakonskih pogojev za obratovanje smučišča in zagotavljanje varnosti in reda na smučišču, pogojev za opravljanje nalog nadzornika in reševalca ter za odločanje o njihovih pravicah in obveznostih.

Na podlagi predpisanih podatkov iz evidenc, ki jih morajo voditi organi, določeni s tem zakonom, se bo letno izdelala analiza stanja varnosti na smučišču, ki bo omogočala spremljanje varnostnih razmer na smučišču in bo podlaga za izvedbo dodatnih ukrepov ter morebitnih dopolnitev pravne ureditve.

K 32. členu (evidenca pristojnega organa)

Določeni sta evidenci pristojnega organa – ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, in sicer evidenca imetnikov službene izkaznice in evidenca nosilcev javnega pooblastila. Evidenci vsebujeta podatke, ki so pomembni za izdajo izkaznice.

Evidenca imetnikov službene izkaznice nadzornika je pomembna zaradi zagotavljanja ažurnosti pri usposabljanju in izpopolnjevanju nadzornika, izpolnjevanju pogojev za nadzornika in statusu njihovih izkaznic (veljavna, neveljavna).

Evidenca nosilcev javnega pooblastila, ki izvajajo usposabljanje in izpopolnjevanje nadzornikov, je pomembna za seznanitev širše javnosti in zainteresiranih posameznikov s subjektom, ki mu je bilo podeljeno javno pooblastilo za izvedbo programa usposabljanja in preizkusa znanja ter programa obdobjnega izpopolnjevanja za nadzornika.

K 33. členu (evidenca ministrstva, pristojnega za področje žičniških naprav)

Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, vodi evidenco izdanih dovoljenj za obratovanje smučišča. Evidenca se vodi zaradi ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za obratovanje smučišča in zagotavljanja varnosti na smučišču in vsebuje podatke, ki so pomembni za določitev števila nadzornikov in reševalcev na smučišču.

Določeno je tudi, da ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, po zaključku zimske smučarske sezone, vendar najpozneje do 30. junija tekočega leta, pristojnemu organu (ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve), sporoči število veljavnih dovoljenj za obratovanje smučišča na dan 30. maj tekočega leta, pri čemer so smučišča razvrščena glede na velikost, število novo izdanih dovoljenj za obratovanje v času od 1. junija preteklega leta do 30. maja tekočega leta, pri čemer so smučišča razvrščena glede na velikost in število odvzetih dovoljenj za obratovanje smučišča.

K 34. členu (evidenca ministrstva, pristojnega za zdravje)

Ministrstvo, pristojno za zdravje, upravlja evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti reševalcev na smučišču. Evidenca se vodi z namenom spremljanja izpolnjevanja pogojev za opravljanje nalog reševalca in odločanje o njihovih pravicah in obveznostih.

K 35. členu (evidenca inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve)

Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve vodi evidenco nesreč na smučišču ter evidenco o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarske vozovnice po posameznih smučiščih. Evidenci se vodita z namenom spremljanja in zagotavljanja varnosti in reda na smučišču.

Evidenca nesreč na smučišču vsebuje več podatkov, ki so pomembni za spremljanje varnosti na smučišču in analiziranje dejanskega stanja na smučišču glede nesreč, vrste poškodb in drugih dejavnikov, ki vplivajo na varnost na smučišču.

Evidenca o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarske vozovnice vsebuje ločeno po posameznem smučišču ime smučišča, kjer je bil izveden ukrep, število odvzetih smučarskih vozovnic in razlog za odvzem smučarske vozovnice.

Glede na to, da nesreče na smučišču obravnavata tako policija kot nadzornik na smučišču, morata oba podatke o nesreči sporočiti do 15. v mesecu za pretekli mesec Inšpektoratu Republike Slovenije za notranje zadeve, ki vodi evidenco nesreč.

Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve mora po zaključku zimske smučarske sezone, vendar najpozneje do 30. junija tekočega leta, ministrstvu za notranje zadeve poslati povzetek ugotovitev, ki se nanašajo na podatke o nesrečah na smučišču, in podatke o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarskih vozovnic in prepoved smučanja.

K 36. členu (evidenca upravljavca smučišča)

Upravljavec smučišča vodi evidenco varnostnih pregledov in obratovanja smučišča na posamezni smučarski dan. Evidenca se vodi z namenom spremljanja in zagotavljanja varnosti in reda na smučišču.

Evidenca varnostnih pregledov vsebuje pomembne podatke in jo mora upravljavec voditi vsakodnevno. V 6. členu zakona je določeno, da mora upravljavec opravljati varnostne preglede smučišča pred začetkom obratovanja, v času obratovanja in po zaključku obratovanja, s tem pa zagotavlja tudi varnost na smučišču. V praksi to pomeni, da upravljavec z rednimi pregledi sproti odpravlja nepravilnosti, ki nastanejo na smučišču (npr. manjše poškodbe zaščitnih sredstev, podrt znak itd.), evidenca pa tudi dokazuje, da je upravljavec storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da pravočasno odpravi nevarnosti, kar se bo ugotavljalo v inšpekcijskem nadzoru ali v drugih, povezanih z obravnavo nesreč na smučišču.

Upravljavec smučišča mora po zaključku zimske smučarske sezone, vendar najpozneje do 30. maja tekočega leta, ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, poslati povzetek ugotovitev, ki se nanašajo na podatke iz evidence varnostnih pregledov in obratovanja smučišča na posamezni smučarski dan.

K 37. členu (evidenca strokovnega usposabljanja in obdobjnega izpopolnjevanja)

Evidenco strokovnega usposabljanja in obdobjnega izpopolnjevanja za nadzornika vodi pristojni organ oziroma nosilec javnega pooblastila, odvisno od tega, ali bo podeljeno javno pooblastila ali pa bo pristojni organ sam izvajal strokovno usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje za nadzornika. Evidenca se vodi z namenom spremljanja pogojev za opravljanje nalog nadzornika.

Evidenco strokovnega usposabljanja in obdobjnega izpopolnjevanja za reševalca vodi ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma nosilec javnega pooblastila, odvisno od tega, ali bo podeljeno javno pooblastila ali pa bo ministrstvo, pristojno za zdravje, samo izvajalo strokovno usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje za reševalca.

K 38. členu (rok hrambe podatkov)

Določeni so roki hrambe podatkov glede na pomembnost podatkov.

Policija in upravljavec smučišča hranita potrdilo o odvzemu smučarske vozovnice tri leta po izdaji potrdila.

Podatki iz evidence nosilcev javnega pooblastila se hranijo tri leta po prenehanju veljavnosti ali odvzemu javnega pooblastila.

Podatki iz evidence izdanih dovoljenj za obratovanje smučišč se hranijo tri leta po odvzemu ali ugotovitvi ministrstva, pristojnega za področje žičniških naprav, za izdajo dovoljenja za obratovanje, da je smučišče prenehalo obratovati.

Podatki iz evidence izdanih potrdil o usposobljenosti reševalcev na smučišču se hranijo tri leta po preteku veljavnosti potrdila.

Podatki iz evidence nesreč na smučišču se hranijo deset let od dneva nesreče na smučišču. Daljši rok je določen zaradi dolgotrajnosti postopkov na sodišču v primeru ugotavljanja odgovornosti za nesrečo na smučišču.

Podatki iz evidence o izrečenih ukrepih in razlogih za odvzem smučarskih vozovnic se hranijo pet let od dneva odvzema.

Podatki iz evidence varnostnih pregledov in obratovanja smučišča na posamezni smučarski dan se hranijo pet let od dneva vnosa v evidenco.

Podatki iz evidence o strokovnem usposabljanju in obdobjem izpopolnjevanju za nadzornika se hranijo tri leta od prenehanja veljavnosti službene izkaznice za nadzornika.

Podatki iz evidence o strokovnem usposabljanju in obdobjem izpopolnjevanju za reševalca se hranijo tri leta od prenehanja veljavnosti potrdila.

Po preteku rokov iz tega člena se podatki iz evidenc arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

K 39. členu (ravnanje s podatki)

Pristojni organ, ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, ministrstvo, pristojno za zdravje, inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, nosilec javnega pooblastila in upravljavec smučišča podatke iz evidenc, s katerimi upravljajo na podlagi tega zakona, zbirajo neposredno od pravne ali fizične osebe, na katero se nanašajo, ali jih pridobijo že iz obstoječih zbirk osebnih podatkov, če jih potrebujejo za izvajanje nalog po tem zakonu.

Pristojnemu organu ni treba obvestiti tistega, za katerega pridobiva podatke iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov, če pridobiva podatke o drugi osebi javnega prava, pravni osebi zasebnega prava, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost. Določeno je, da morajo upravljavci zbirk podatkov pristojnemu organu, ministrstvu, pristojnemu za področje žičniških naprav, ministrstvu, pristojnemu za zdravje, inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve, nosilcu javnega pooblastila in upravljavcu smučišča na njihovo zaprosilo brezplačno sporočiti podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje nalog iz tega zakona.

Upravljavci evidenc in upravičenci do vpogleda v podatke iz evidenc, s katerimi so se seznanili, morajo te varovati v skladu z zakonom, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, in jih uporabiti le pri opravljanju nalog iz svoje pristojnosti.

Z namenom ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za izdajo in odvzem službene izkaznice nadzornika in podelitve javnega pooblastila za strokovno usposabljanje in obdobjem izpopolnjevanje nadzornika lahko pristojni organ za vodenje in upravljanje zbirk podatkov podatke brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje, vključno z osebnimi podatki, iz predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblašteni organi. Zbir podatkov lahko pristojni organ tako pridobiva, uporablja in obdeluje iz centralnega registra prebivalstva, evidence prekrškov, ki jo vodi policija, evidence kaznivih dejanj in evidence prekrškov, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, iz poslovnega registra Slovenije, zbirk podatkov, ki jih vodijo inšpekcijski organi o inšpekcijskih postopkih ali prekrškovni organi v postopkih o prekrških in sodnih odločbah zoper pravne in fizične osebe po tem zakonu, ter iz zbirk podatkov o pravnomočnih sodnih odločbah, s katerimi je bilo posameznemu nadzorniku prepovedano opravljanje njegovih nalog.

Z namenom ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za izdajo potrdila za reševalca in podelitve javnega pooblastila za usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje reševalcev lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, za vodenje in upravljanje zbirk podatkov podatke brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje, vključno z osebnimi podatki, iz centralnega registra prebivalstva in poslovnega registra Slovenije.

Določeno je, da se za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za izdajo službene izkaznice nadzornika evidenca imetnikov službenih izkaznic v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, povezuje z evidenco centralnega registra prebivalstva. Za povezovanje evidenc se za osebne podatke uporabljata osebno ime in EMŠO.

Za ugotavljanje pogojev za podelitev javnega pooblastila se lahko evidenca nosilcev javnega pooblastila v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, povezuje z evidenco centralnega registra prebivalstva in poslovnega registra Slovenije. Za povezovanje evidenc se za osebne podatke uporablja EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

K 40. členu (upravičenci do vpogleda v evidence)

Določeni so upravičenci do vpogleda v evidenco. Pristojni organ – ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ima pravico vpogleda v evidence, ki se vodijo po tem zakonu, v okviru pristojnosti, ki jih ima po tem zakonu. Pravico do vpogleda v evidence, ki se vodijo na podlagi tega zakona, v okviru njihovih pristojnosti po tem zakonu imajo tudi inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, inšpektorat, pristojen za žičniške naprave, zdravstveni inšpektorat in policija.

Upravljavci evidenc morajo pristojnemu organu, inšpektoratu, pristojnemu za notranje zadeve, inšpektoratu, pristojnemu za žičniške naprave, zdravstvenemu inšpektoratu in policiji na njihovo zaprosilo poslati podatke brezplačno.

X. NADZOR

K 41. členu (pristojnost)

Določene so pristojnosti policije, inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, inšpektorata, pristojnega za žičniške naprave, in zdravstvenega inšpektorata, vsakega v mejah njihovih pristojnosti pri izvrševanju določb tega zakona ali drugega zakona.

K 42. členu (pristojnost policije)

Določene so pristojnosti policije na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. Policija nadzira javna zbiranja na smučišču ter opozarja smučarje in druge osebe na smučišču na spoštovanje določb tega zakona, upravljavcu smučišča pa predlaga ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti. Policija tudi ugotavlja prekrške smučarjev in drugih oseb na smučišču, če kršijo določbe 23. člena tega zakona. V pristojnosti policije ostane tudi preverjanje psihofizičnega stanja oseb na smučišču, prepoved smučanja in odvzem smučarske vozovnice, obravnavanje nesreč s hudimi telesnimi poškodbami ali smrtjo ter nudenje pomoči nadzorniku pri opravljanju njegovih pristojnosti.

K 43. členu (pristojnost inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve)

Določene so pristojnosti inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, na podlagi tega zakona.

K 44. členu (pristojnost inšpektorata, pristojnega za žičniške naprave)

Določene so pristojnosti inšpektorata, pristojnega za infrastrukturo, na podlagi tega zakona.

K 45. členu (pristojnost zdravstvenega inšpektorata)

Določene so pristojnosti inšpektorata, pristojnega za zdravje, na podlagi tega zakona.

K 46. členu (prepoved obratovanja)

Inšpektor inšpektorata, pristojnega za žičniške naprave, inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in zdravstvenega inšpektorata lahko začasno prepove obratovanje smučišča ali posamezne smučarske proge oziroma dela smučišča, če ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji za obratovanje po tem zakonu in smučanje zaradi tega ni varno, ter določi rok za odpravo pomanjkljivosti.

Če pomanjkljivosti niso odpravljene v določenem roku, inšpektor predlaga ministrstvu, pristojnemu za področje žičniških naprav, da dovoljenje za obratovanje smučišča odvzame ali ga delno razveljavi ob upoštevanju petega odstavka 4. člena tega zakona.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

K 47. členu (hujši prekrški)

Opredeljeni so hujši prekrški, ki pomenijo hujše ogrožanje varnosti na smučišču, zaradi česar so predpisane tudi višje globe. Posamezno so navedeni prekrški in višina globe zoper pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, prekrški in višina globe zoper odgovorno osebo pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državni organ ali samoupravno skupnost in prekrški ter višina globe za posameznika.

K 48. členu (prekrški)

Opredeljeni so milejši prekrški in s tem nižje globe. Posamezno so navedeni prekrški in višina globe zoper pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika ki samostojno opravlja dejavnost, prekrški in višina globe zoper odgovorno osebo pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državni organ ali samoupravno lokalno skupnost in prekrški ter višina globe za posameznika.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 49. členu (izdaja podzakonskih predpisov)

Določen je rok, v katerem morajo biti usklajeni in izdani podzakonski akti na podlagi novega zakona o varnosti na smučišču. Predlagatelj meni, da je eno leto po uveljavitvi tega zakona dovolj časa za izdajo vseh podzakonskih aktov. Gre za vse pravilnike, ki jih morajo izdati ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ministrstvo, pristojno za žičniške naprave, in ministrstvo, pristojno za zdravje.

Do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo zdaj veljavni predpisi, ki so bili izdani na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.), če niso v nasprotju z določbami tega zakona.

K 50. členu (prehodno obdobje)

Določeno je, da morajo upravljavci smučišč, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona izdano obratovalno dovoljenje do 1. septembra 2018 prilagoditi obratovanje smučišča v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. V tem času upravljavci smučišč obratujejo v skladu z veljavnim dovoljenjem, razen če ta zakon določa milejše pogoje glede zahtev za varnost na smučišču.

Člen določa prehodno obdobje za prilagoditev obratovanja smučišč in izdajo novih obratovalnih dovoljenj. Pri tem je z vidika pravne varnosti pomembno, da stara dovoljenja v celoti ostanejo v veljavi do izdaje novih dovoljenj, ki bodo stara razveljavila. Tako so upravljavci smučišč dolžni prilagoditi obratovanje do 1. septembra 2018 v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi

podlagi. Pri tem je potrebno upoštevati tudi rok, ki ga imajo državni organi za izdajo podzakonskih aktov, ki je določen do 1. 9. 2017. V nasprotnem primeru namreč upravljavci ne bi mogli pravno korektno izpeljati prilagoditve.

Ministrstvo, pristojno za področje žičniških naprav, do 1. septembra 2019 po uradni dolžnosti izda novo dovoljenje za obratovanje smučišč v skladu z določbami tega zakona. Z izdajo novega dovoljenja za obratovanje ali z odločbo, s katero se v skladu s tem zakonom dovoljenje za obratovanje ne izda, se do takrat veljavno dovoljenje razveljavi. Če smučišče ne izpolnjuje v celoti zahtev za varnost na smučišču, se izda novo dovoljenje za tiste površine na katerih upravljavec smučišča izpolnjuje zahteve za varnost na smučišču po tem zakonu. Veljavno dovoljenje za obratovanje se odvzame, če smučišče ne izpolnjuje zahtev za varnost na smučišču v skladu z določbami tega zakona ter narava nepravilnosti, njen obseg in okoliščine, ki vplivajo na varnost na smučišču ne omogočajo izdajo dovoljenja za tiste površine na smučišču, ki izpolnjujejo zahteve za varnost na smučišču po tem zakonu.

Seveda bo upravljavec lahko predhodno obvestil ministrstvo, pristojno za žičniške naprave, da je prilagodil poslovanje skladno z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, kar bo podlaga za izdajo novega dovoljenja, pred roki določenimi v zakonu.

Predlagatelj ne predvideva spremembe obrazca službene izkaznice in s tem dodatnih stroškov nadzornikom na smučiščih, zato službene izkaznice, ki so bile izdane na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.) ostanejo v veljavi še naprej in jih ni treba zamenjati ob uveljavitvi novega zakona, nadzornik pa lahko opravlja svoje naloge pod pogojem, da je v zadnjih štirih letih pred uveljavitvijo tega zakona uspešno opravil preizkus usposabljanja oziroma obdobjno izpopolnjevanje za nadzornika. Naloge nadzornika sme opravljati do preteka petih let od dneva zadnjega uspešno opravljenega preizkusa usposabljanja oziroma opravljenega obdobjnega izpopolnjevanja. Za nadaljnje opravljanje nalog nadzornika se mora udeležiti obdobjnega izpopolnjevanja v skladu s tem zakonom. Na podlagi potrdila o udeležbi na obdobjnem izpopolnjevanju mu pristojni organ izda novo službeno izkaznico v skladu s tem zakonom. Po novem zakonu se bo nadzorniku izdala službeno izkaznica z veljavnostjo štirih let od opravljenega usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja, po poteku tega časa bo službeno izkaznica neveljavna. Nadzorniku bo tako vsake štiri leta izdana nova izkaznica, pod pogojem, da je opravil obdobjno izpopolnjevanje, ki pa ne sme biti starejše od enega leta. Če je nadzornik dostavil potrdilo o opravljenem obdobjnem izpopolnjevanju, ki je starejše od enega leta, se mu službeno izkaznica ne izda, nadzornik pa mora opraviti novo obdobjno izpopolnjevanje.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odvzame službeno izkaznico in pooblastilo nadzorniku, ki mu je bila službeno izkaznica izdana pred uveljavitvijo tega zakona, vendar na dan uveljavitve tega zakona ne izpolnjuje pogoja, da je v zadnjih štirih letih pred uveljavitvijo tega zakona uspešno opravil preizkus usposabljanja oziroma obdobjno izpopolnjevanje za nadzornika.

Oseba, ki pred začetkom uporabe tega zakona izpolnjuje pogoje za reševalca v skladu s predpisi, ki veljajo oziroma so se uporabljali ob uveljavitvi tega zakona, in je v obdobju zadnjih štirih let pred uveljavitvijo tega zakona vsaj eno sezono opravljala delo reševalca na smučišču, kar dokazuje s potrdilom upravljavca smučišča, lahko nadaljuje z opravljanjem nalog reševalca na smučišču. Po sprejetju programa za usposabljanje in obdobjno izpopolnjevanje reševalcev na smučišču mora ta oseba najpozneje v enem letu opraviti obdobjno izpopolnjevanje in preizkus znanja na podlagi sprejetega programa. Na podlagi potrdila o uspešno opravljenem preizkusu na obdobjnem izpopolnjevanju ministrstvo, pristojno za zdravje, tej osebi izda potrdilo o izpolnjevanju pogojev za reševalca v skladu s tem zakonom.

Odločba o podelitvi javnega pooblastila za izvajanje programa usposabljanja, izdana na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.), ostane v veljavi do izbire nosilca javnega pooblastila na podlagi javnega razpisa po tem zakonu,

vendar najdlje 24 mesecev po uveljavitvi tega zakona. V tem času mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pripraviti nov razpis za izbiro nosilca ali nosilcev javnega pooblastila, ki bo izvajal oziroma bodo izvajali usposabljanja in izpopolnjevanja nadzornikov na smučišču ali pa sam organizirati in izvajati strokovno usposabljanje ali obdobjno izpopolnjevanje.

K 51. členu (zaključek postopkov)

Postopki podelitve pooblastila in izdaje službene izkaznice, ki so bili začeti po Zakonu o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.), se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona (zakona, ki je veljal ob sprejemu vloge za izdajo službene izkaznice).

K 52. členu (prenehanje veljavnosti predpisov in uporaba podzakonskih predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati podzakonski akti oziroma predpisi, izdani na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.).

Do uveljavitve podzakonskih aktov, ki morajo biti pripravljene v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona, se uporabljajo še podzakonski akti, ki so bili izdani na podlagi Zakona o varnosti na smučišču (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.), razen Pravilnika o programu primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja za inšpektorje (Uradni list RS, št. 14/09), ki preneha veljati z dnem uveljavitve tega zakona, saj novi zakon ne predvideva posebej usposabljanja za inšpektorje.

K 53. členu (prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št. 110/02, 98/05, 3/06 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 52/08 – popr.).

K 54. členu (začetek veljavnosti)

Določeno je, da zakon začne veljati 1. septembra 2016.

OSNUTKI PODZAKONSKIH PREDPISOV, KI BODO SPREJETI NA PODLAGI PREDLOGA ZAKONA:

Na podlagi drugega odstavka 19. člena, tretjega odstavka 20. člena, prvega in tretjega odstavka 21. člena in tretjega odstavka 26. člena Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št.) izdaja ministrica za notranje zadeve

PRAVILNIK

o izvajanju Zakona o varnosti na smučiščih

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik podrobneje ureja izvajanje Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št. v nadaljnjem besedilu: zakon), in sicer:

- obliko in vsebino obrazca vloge za podelitev pooblastila nadzornika smučišča,
- obliko, vsebino in ceno službene izkaznice nadzornika smučišča,
- program in način usposabljanja nadzornikov smučišč, preizkus usposobljenosti za nadzornika smučišč ter program obdobjnega usposabljanja,
- program primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja nadzornikov smučišč,
- oznake nadzornika smučišča in
- obrazec potrdila o odvzemu smučarske vozovnice.

(2) Ta pravilnik ureja tudi postopek prijave k usposabljanju in preizkusu usposobljenosti, opravljanje preizkusa usposobljenosti in preizkusa primerne teoretičnega in praktičnega znanja

smučanja, sestavo in oblikovanje komisij, potek in ocenjevanje preizkusa usposobljenosti.

II. PODELITEV SLUŽBENE IZKAZNICE

2. člen (vloga)

(1) Vloga za podelitev pooblastila nadzorniku smučišča (v nadaljnjem besedilu: nadzornik) se vloži na obrazcu iz priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika in je objavljena skupaj z njim.

(2) Prosilec vloge za podelitev pooblastila vloži pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

(3) K vlogi iz prvega odstavka tega člena mora prosilec poleg dokazil, navedenih v vlogi, predložiti še fotografijo, ki kaže njegovo pravo podobo in ni retuširana. Fotografija mora biti izdelana na belem tankem sijajnem fotografskem papirju, velikosti 3,5 x 4,5 cm v barvni tehniki. Fotografija ne sme biti izdelana z napravo za samopostrežno fotografiranje.

(4) Prosilec mora biti fotografiran od spredaj, z odkritim čelom in obrazom, brez klobuka, čepice ali rute.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka smejo pripadnice oziroma pripadniki verskih skupnosti ter druge osebe, ki po svoji ljudski navadi kot sestavni del svojega oblačila oziroma kot sestavni del oblačila verske skupnosti nosijo čepico, ruto ali drugo pokrivalo, priložiti fotografijo, na kateri so fotografirani s čepico, ruto ali drugim pokrivalom, če imajo odkrito čelo in obraz.

3. člen (izdaja službene izkaznice)

(1) Službena izkaznica se izda prosilcu, ki pridobi pooblastilo in izpolnjuje pogoje v skladu z drugim odstavkom 18. člena Zakona o varnosti na smučiščih (v nadaljnjem besedilu: zakon).

(2) S službeno izkaznico se izkazuje pooblaščenost za opravljanje nalog za vzdrževanje reda in varnosti na smučiščih v skladu s 25. členom zakona.

(3) Službeno izkaznico izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na prosilčeve stroške, določene s tem pravilnikom.

(4) Pri opravljanju nalog mora imeti nadzornik službeno izkaznico vedno pri sebi in jo na zahtevo policista ali inšpektorja izročiti na vpogled.

(5) Nadzornik mora osebi, zoper katero izvaja postopek, na njeno zahtevo na kraju pokazati službeno izkaznico.

4. člen (oblika službene izkaznice)

(1) Službena izkaznica nadzornika se izda na obrazcu iz posebnega papirja z zaščitnimi elementi v velikosti 8,5 × 5,5 cm.

(2) Na prednji strani službene izkaznice je v levem zgornjem kotu fotografija nadzornika.

Desno od fotografije je napis »SLUŽBENA IZKAZNICA« in izpisano osebno ime nadzornika. Pod fotografijo je izpisan datum izdaje, številka službene izkaznice in datum veljavnosti službene izkaznice. V spodnjem desnem delu je podpis pristojne osebe Ministrstva za notranje zadeve. Med številko službene izkaznice in podpisom je žig Ministrstva za notranje zadeve.

(3) Sprednja stran službene izkaznice je rumena, hrbtna (zadnja) pa bela. Napis »NADZORNIK SMUČIŠČA« je v temno modri barvi, drugi napisi so črni. Grafična oblika in podoba službene izkaznice iz prvega odstavka tega člena je vsebovana v prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika in je objavljena skupaj z njim.

(4) Službena izkaznica vsebuje na hrbtni strani naslednje besedilo: »Imetnik te izkaznice zagotavlja varnost in spoštovanje reda na smučišču oziroma nadzira ravnanje smučarjev in drugih oseb na smučišču v okviru dolžnosti in pooblastil na podlagi Zakona o varnosti na smučiščih.« Na hrbtni strani službene izkaznice je spodaj napis: »Izdajatelj: Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije«, in je črne barve.

5. člen **(menjava službene izkaznice)**

(1) Službena izkaznica se zamenja:

- če je poškodovana, tako da ni uporabna;
- če je imetnik spremenil osebno ime;
- če so se spremenili drugi podatki iz službene izkaznice.

(2) V primeru pogrešitve, izgube ali tatvine službene izkaznice se izda nova izkaznica.

(3) Nadzornik mora v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena tako dejstvo nemudoma naznaniti pristojnemu organu iz 18. člena zakona, ki izda imetniku službene izkaznice začasno potrdilo do pridobitve nove izkaznice.

(4) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena se na podlagi vloge in po plačilu cene izkaznice, določene v tem pravilniku, izda nova izkaznica. K vlogi za izdajo nove izkaznice ni treba prilagati dokazil.

6. člen **(veljavnost službene izkaznice)**

(1) Službena izkaznica je izdana z veljavnostjo štirih let od opravljenega usposabljanja oziroma obdobjnega izpopolnjevanja.

(2) Službene izkaznice ni dovoljeno posojati, odtujiti, zastavljati ali uporabljati po tem, ko je imetniku pooblastilo odvzeto.

(3) Če je nadzorniku pooblastilo odvzeto zaradi katerega od razlogov iz prvega odstavka 22. člena zakona, mora imetnik službeno izkaznico takoj vrniti ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve.

7. člen **(cena službene izkaznice)**

Cena službene izkaznice za nadzornika znaša XXX eurov.

III. OPREMA IN OZNAKE NADZORNIKA

8. člen (oznake nadzornika)

(1) Nadzornik je med opravljanjem nalog na smučišču oblečen v oblačilo fluorescenčne rumene barve, kot je razvidno iz priloge 3, ki je sestavni del tega pravilnika in je objavljena skupaj z njim. Oblačila vsebujejo oznake, iz katerih je razvidno, da gre za nadzornika smučišča.

(2) V prsni in pasni višini oblačil spredaj in zadaj sta našita dva horizontalna odsevna trakova srebrne barve. Od zgornjega odsevnega traku, na sprednjem delu oblačila, ki je našit v prsni višini, se dvigata na levi in desni strani poševno proti ramenom našita odsevna trakova v srebrni barvi, ki se od ramena navzdol nadaljujeta navpično in zaključita v hrbtnem delu horizontalnega traku, ki je našit v prsni višini.

(3) Na sprednjem levem delu oblačila je v spodnji rob prsnega horizontalnega odsevnega traku našit napis »NADZORNIK SMUČIŠČA« črne barve. Višina črk je 5 cm. Napis je našit 6 cm od roba sprednjega dela. Na sprednjem desnem delu oblačila je pod spodnjim robom prsnega horizontalnega odsevnega traku našit ježek, na katerega se pritrdi ime in priimek nadzornika smučišča.

(4) Na hrbtnem delu, nad zgornjim robom prsnega odsevnega traku, je na sredini napis »NADZORNIK SMUČIŠČA« črne barve. Višina črk je 15 cm. Poleg napisa v slovenskem jeziku je lahko tudi mednarodna oznaka za nadzornika smučišča »SKI PATROL«.

9. člen (skupne oznake nadzornika in reševalca)

(1) V primeru, da nadzornik hkrati opravlja tudi naloge reševalca na smučišču, mora biti tudi opremljen z znakom reševalca.

IV. PROGRAM, NAČIN USPOSABLJANJA IN PREIZKUS ZNANJA

10. člen (vsebina programa usposabljanja)

(1) Program usposabljanja obsega splošni in posebni del.

(2) Splošni del programa obsega vsebine:

- osnove prekrškovnega prava,
- organi za odločanje o prekrških,
- predlog za uvedbo postopka o prekršku.

(3) Posebni del programa obsega vsebine:

Zakon o varnosti na smučiščih:

- ukrepi za varnost na smučišču,
- določbe o ravnanju smučarjev in drugih oseb na smučišču,
- dolžnosti nadzornikov,
- posebna pooblastila nadzornika in policista,
- nesreča na smučišču,

evidence in
kazenske določbe.

Metodika in tehnika dela nadzornika na smučišču:

osnove metodike in tehnike dela nadzornika na smučišču,
postopek opravljanja ogleda kraja nesreče na smučišču in izdelava zapisnika o ogledu nesreče,
ugotavljanje identitete,
obveščanje policije,
varnostni pregled smučišča,
odvzem smučarske vozovnice,
zavarovanje nevarnih mest na smučišču, zaščitna sredstva in oznake na smučišču.

(4) Program usposabljanja traja skupno XXX ur. Splošni del programa iz drugega odstavka tega člena in posebni del programa iz 1. točke prejšnjega odstavka trajata XXX ur. Posebni del programa iz 2. točke prejšnjega odstavka traja XXX ur in se izvede na smučišču.

V. PRIJAVA NA USPOSABLJANJE IN NA PREIZKUS USPOSABLJENOSTI

11. člen

(prijava na usposabljanje)

(1) Druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki jo na podlagi javnega razpisa izbere pristojni organ (v nadaljnjem besedilu: izvajalec), in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, objavita termine usposabljanja na svojih spletnih straneh najmanj 30 dni pred datumom začetka usposabljanja. Izvajalec ima pravico predstaviti datum usposabljanja glede na vremenske razmere, vendar mora o tem obvestiti kandidate vsaj en teden pred začetkom usposabljanja.

(2) Izvajalec objavi obrazec prijavnice na usposabljanje na svoji spletni strani, zagotoviti pa mora možnost sprejemanja prijave na usposabljanje tudi po elektronski pošti. Kandidati se prijavijo na usposabljanje pri izvajalcu najmanj 14 dni pred začetkom usposabljanja. O kraju in trajanju usposabljanja izvajalec obvesti kandidate en teden pred začetkom usposabljanja.

12. člen

(prijava na preizkus znanja)

Datum opravljanja preizkusa znanja določi izvajalec. Termine preizkusov in obrazec prijavnice za preizkus usposobljenosti objavi izvajalec na svoji spletni strani. Kandidati se za preizkus usposobljenosti prijavijo pri izvajalcu, ki zagotovi možnost sprejemanja prijave za preizkus usposobljenosti tudi po elektronski pošti.

13. člen

(preizkus usposobljenosti)

(1) Preizkus usposobljenosti obsega pisni in ustni del. Pisni del traja največ dve, ustni pa največ eno pedagoško uro.

(2) Pisni del preizkusa obsega reševanje pisne naloge iz vsebin, določenih v 10. členu tega pravilnika. Obvezni del pisne naloge je preizkus znanja, ki se nanaša na zapisnik o ogledu kraja nesreče na smučišču in predlog za uvedbo postopka o prekršku.

(3) Pisno nalogo, ki jo sestavi predsednik komisije za preizkus, kandidati rešujejo pod

nadzorom odgovorne osebe izvajalca. Predsednik komisije za preizkus je dolžan izvajalcu dostaviti pisno nalogo najmanj tri dni pred dnevom izvedbe pisnega dela preizkusa.

(4) Ustni del opravlja kandidat po opravljenem pisnem delu preizkusa in obsega odgovarjanje na vprašanja iz vsebin, določenih v 10. členu tega pravilnika, ki jih postavljajo člani in predsednik komisije.

(5) O poteku preizkusa se za vsakega kandidata vodi zapisnik, iz katerega morajo biti razvidne ocene posameznega člana komisije in skupna ocena. Pisna naloga je priloga zapisnika. Zapisnik podpišejo predsednik, člani komisije in zapisnikar.

(6) Kandidat je lahko ocenjen z oceno "uspešno" ali "neuspešno". Po uspešno opravljenem preizkusu se izda potrdilo o usposobljenosti za nadzornika smučišč.

(7) Kandidat, ki ne opravi preizkusa usposobljenosti, lahko ponavlja preizkus.

VI. PROGRAM PRIMERNEGA TEORETIČNEGA IN PRAKTIČNEGA ZNANJA SMUČANJA

14. člen

(vsebina programa primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja)

(1) Program primerne teoretičnega znanja smučanja obsega vsebine:

- smučarska oprema,
- oblike in tehnike smučanja (alpsko smučanje, deskanje na snegu, telemark ...),
- priprava smučarskih prog,
- analiza gibanja smučarjev na smučišču.

(2) Program primerne teoretičnega znanja smučanja traja XXX ure.

(3) Program primerne praktičnega znanja smučanja traja XXX ure in se izvede na smučišču, obsega pa sprotno odpravljanje pomanjkljivosti smučanja kandidatov po kriteriju terenskega vijuganja, ki je opredeljeno v veljavnem programu Smučarske zveze Slovenije.

VII. PRIJAVA NA PROGRAM IN PREIZKUS PRIMERNEGA TEORETIČNEGA IN PRAKTIČNEGA ZNANJA SMUČANJA

15. člen

(prijava na program in preizkus znanja smučanja)

Termine programov in preizkusov primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja na svoji spletni strani objavi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, kjer se navede tudi način prijave in izvedbe programov in preizkusov.

VIII. PREIZKUS TEORETIČNEGA IN PRAKTIČNEGA ZNANJA SMUČANJA

16. člen

(preizkus znanja smučanja)

(1) Preizkus teoretičnega znanja smučanja kandidati opravijo po opravljenem programu iz prvega odstavka 14 člena tega pravilnika, in sicer obsega izpolnjevanje pisne naloge.

(2) Preizkus praktičnega znanja smučanja kandidati opravijo po opravljenem programu iz tretjega odstavka 14. člena tega pravilnika.

(3) Po uspešno opravljenem preizkusu iz teoretičnega in praktičnega znanja smučanja se izda potrdilo o primernem teoretičnem in praktičnem znanju smučanja.

(4) Kandidati, ki preizkusa teoretičnega in praktičnega znanja smučanja ne opravijo uspešno, lahko ponovno opravljajo preizkus.

IX. KOMISIJE

17. člen (komisija za preizkus usposobljenosti)

(1) Za preizkus usposobljenosti je pristojna tričlanska komisija, ki jo sestavljajo predsednik in dva člana.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, imenuje listo predsednikov in članov komisij ter zapisnikarjev.

(3) Predsedniki, člani komisij in zapisnikarji so imenovani do preklica.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, za vsak preizkus usposobljenosti posebej imenuje komisijo.

(5) Predsedniki in člani komisije morajo imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj, biti morajo strokovnjaki na področjih, določenih v programu iz 10. člena tega pravilnika.

(6) Zapisnikar mora imeti najmanj srednjo strokovno izobrazbo.

18. člen (komisija za preverjanje primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja)

(1) Za preizkus primerne teoretičnega in praktičnega znanja smučanja je pristojna tričlanska komisija.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, imenuje na predlog nacionalne panožne športne zveze predsednika in člana komisije do preklica.

(3) Predsednik in člana komisije morajo imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in morajo biti iz vrst Državne izpitne komisije pri nacionalni panožni športni zvezi.

X. OBDOBNO USPOSABLJANJE

19. člen (obdobno izpopolnjevanje)

(1) Izvajalec izvaja tudi obdobjno izpopolnjevanje, ki traja XXX ur in se ga nadzorniki morajo udeležiti.

(2) Namen obdobnega izpopolnjevanja nadzornikov na smučiščih je osvežitev znanj in seznanitev z novostmi na delovnem področju nadzornika na smučiščih.

(3) Program obdobnega izpopolnjevanja obsega naslednje vsebine:

- predlog za uvedbo postopka o prekršku,
- dolžnosti nadzornikov,
- posebna pooblastila nadzornika in policista,
- nesreča na smučišču,
- postopek opravljanja ogleda kraja nesreče na smučišču in izdelava zapisnika o ogledu nesreče.

XI. POTRDILO O ODVZEMU SMUČARSKÉ VOZOVNICE

20. člen (obrazec potrdila)

(1) Ta pravilnik določa obrazec potrdila o odvzemu smučarske vozovnice.

2) Obrazec potrdila o odvzemu smučarske vozovnice je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen (prehodne določbe)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, službene izkaznice, ki so bile izdane na podlagi Pravilnika o obrazcu vloge za podelitev pooblastila, obrazcu službene izkaznice ter oznakah nadzornika smučišča (Uradni list RS, št. 72/10), zamenja z izkaznicami, določenimi s tem pravilnikom, ob podaljšanju pooblastila.

(2) Službene izkaznice, izdane na podlagi pravilnika iz prejšnjega odstavka, ostanejo do zamenjave v veljavi.

(3) Osebam, ki imajo opravljen preizkus usposobljenosti v skladu s Pravilnikom o programu in načinu opravljanja preizkusa usposobljenosti nadzornikov smučišč in o primernem teoretičnem ter praktičnem znanju smučanja (Uradni list RS, št. 109/08), se prizna preizkus usposobljenosti po tem pravilniku.

22. člen (prenehanje uporabe)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, se preneha uporabljati Pravilnik o programu in načinu opravljanja preizkusa usposobljenosti nadzornikov smučišč in o primernem teoretičnem ter praktičnem znanju smučanja (Uradni list RS, št. 109/08).

(2) Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, se preneha uporabljati Pravilnik o obrazcu vloge za podelitev pooblastila, obrazcu službene izkaznice ter oznakah nadzornika smučišča (Uradni list RS, št. 72/10)

(3) Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, se preneha uporabljati Pravilnik o potrdilu o odvzemu smučarske vozovnice (Uradni list RS, št. 32/09).

23. člen (uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

mag. Vesna Györkös Žnidar l.r.
Ministrica
za notranje zadeve

Priloga 1: Vloga za podelitev/podaljšanje pooblastila nadzornika smučišča

Priloga 2: Grafični prikaz službene izkaznice nadzornika smučišča

Priloga 3: Grafični prikaz smučarskega površnika za nadzornika smučišča

Priloga 4: Obrazec Potrdila o odvzemu smučarske vozovnice

Na podlagi desetega, dvanajstega in trinajstega odstavka 27. člena Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št.) izdaja ministrica za notranje zadeve

PRAVILNIK

o zapisniku o ogledu kraja nesreče na smučišču in potrdilu o prevzemu predmetov

1. člen

Ta pravilnik določa obliko in vsebino zapisnika o ogledu kraja nesreče na smučišču ter obliko in vsebino potrdila o prevzemu predmetov na kraju nesreče na smučišču.

2. člen

Obrazec zapisnika in potrdila je skupaj z navodilom za izpolnjevanje kot priloga sestavni del tega pravilnika.

3. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, se preneha uporabljati Pravilnik o zapisniku o ogledu kraja nesreče na smučišču (Uradni list RS, št. **90/08**).

4. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

mag. Vesna Györkös Žnidar l.r
ministrica za notranje zadeve

Priloga 1: Zapisnik o nesreči na smučišču

Priloga 2: Potrdilo o prevzemu predmetov

1. Na podlagi šestega odstavka 4. člena in drugega odstavka 5. člena Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št.) izdaja minister za infrastrukturo

PRAVILNIK
o tehničnih zahtevah za obratovanje smučišč

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen
(zagotavljanje varnosti)

Ta pravilnik določa minimalne tehnične pogoje za obratovanje smučišča in zaščitna sredstva z namenom zagotavljanja varnosti smučarjev in drugih oseb na smučišču.

II. SMUČIŠČE

2. člen
(obratovanje smučišča)

(1) Za obratovanje smučišč morajo biti zagotovljeni tehnični pogoji in nameščena zaščitna sredstva, ki jih določa ta pravilnik in pravilnik, ki določa znake na smučišču.

(2) Tehnični ukrepi za zavarovanje smučarskih prog se določijo ob upoštevanju hitrosti samoodgovornega smučarja, ki ne smuča hitreje kot 25 km/h. Samoodgovorni smučar je tisti, ki hitrost smučanja prilagodi terenu, vremenskim razmeram, svojemu smučarskemu znanju in svojim psihofizičnim sposobnostim.

(3) Vstop na smučarsko progo, na kateri je obratovanje prekinjeno, mora biti označen tako, da je jasno vidno, da proga ne obratuje. Takšno mesto mora biti označeno z obvestilnim znakom, da je proga zaprta.

3. člen
(hoja in tek na smučeh)

Če naravne danosti smučišča dopuščajo, se lahko znotraj smučišča uredi tudi proga za hojo in tek na smučeh. V tem primeru je treba to progo označiti, jo zavarovati in ločiti od drugih smučarskih prog.

4. člen **(druge športne aktivnosti na smučišču)**

(1) Površine, ki so namenjene drugim športnim aktivnostim ali drugim dejavnostim na smučišču, ter druge urejene površine znotraj smučišča, morajo biti aktivnostim in dejavnostim ustrezno prilagojene in ločene od smučarskih prog.

(2) Na mestih, kjer obstaja možnost medsebojnih vplivov med uporabniki smučarskih prog in površin iz prejšnjega odstavka (dostopi, vstopi, izstopi itd.), mora upravljavec zagotoviti ustrezne površine, ki smučarjem omogočajo varno izogibanje, ustavljanje, prehitevanje ali križanje.

III. SMUČARSKÉ POTI, PROGE IN VPLIVNO OBMOČJE

5. člen **(smučarske poti)**

(1) Smučarske poti so: dostopne poti na smučarske proge in žičnice ter izstopne poti z njih, smučarske poti, ki povezujejo posamezne smučarske proge, smučarske poti v dolino, ki jih mora upravljavec označiti in zavarovati.

(2) Vzdolžni nagib smučarskih poti, ki povezujejo posamezne smučarske proge, ne sme presegati 10 odstotkov, široke pa morajo biti najmanj 5 m. Na mestih, kjer je vzdolžni nagib večji, je treba zagotoviti ustrezen prostor za ustavljanje. Smučarske poti praviloma ne smejo imeti prečnih nagibov, ki so večji od 5 odstotkov.

(3) Smučarske poti ne smejo voditi po terenu, na katerem bi bila lahko ogrožena varnost smučarjev. Če vodi smučarska pot skozi naravne ali umetne prehode, podhode, čez mostove in druge podobne naprave, jih je treba opremiti z ustreznimi ograjami, ki nudijo učinkovito varnost smučarjem tudi pri višji snežni odeji.

(4) Smučarske poti so po potrebi ustrezno označene.

(5) Smučarske poti se ne označujejo glede na težavnostno stopnjo.

6. člen **(smučarske proge in vplivno območje)**

(1) Smučarske proge morajo biti urejene in označene glede na težavnostno stopnjo.

(2) Smučarska proga ima vplivno območje, ki je pas ob smučarski progi, v katerem morajo biti zaščiteni vsi objekti in naprave ter naravne danosti, ki lahko ogrožajo varnost smučarjev in njih samoodgovoren smučar ne more predvideti (npr: štori, skalovje, umetne in naravne ovire, ki niso v vidnem območju smučarja). Vplivno območje smučarske proge se določi glede na naravne danosti in je 2 m od roba smučarske proge v območju, kjer rob smučarske proge poteka paralelno z vpadnico in do 5 m od roba smučarske proge, kjer rob smučarske proge ni paralelen z vpadnico. Vpadnica je navidezna

linija, ki poteka v smeri največjega padca terena in seka plastnice pravokotno.

(3) Smučarske proge je treba označiti tako, da lahko smučar najde varno pot tudi ob slabši vidljivosti.

(4) Če so smučarske proge oštevilčene, oštevilčenje poteka zaporedno, praviloma od spodaj navzgor.

7. člen **(težavnost smučarskih prog)**

Smučarske proge so označene in razdeljene po naslednjih težavnostnih stopnjah:

1. lahke proge (modra barva): prečni in vzdolžni nagib ne sme presegati 25 odstotkov, razen krajših odsekov na odprtem terenu;
2. srednje težke proge (rdeča barva): prečni in vzdolžni nagib ne sme presegati 40 odstotkov, razen krajših odsekov na odprtem terenu;
3. težke proge (črna barva): največji nagib presega vrednosti za srednje težavne proge.

8. člen **(širina smučarske proge)**

(1) Smučarske proge na smučišču morajo biti široke najmanj 40 m.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so lahko zaradi ohranjanja naravnih in krajinskih danosti okolja ali drugih objektivnih ovir smučarske proge tudi ožje od 40 m. V tem primeru jih mora upravljavec dodatno označiti z ustreznimi opozorilnimi znaki in po potrebi z ustreznimi zaščitnimi sredstvi.

9. člen **(rob smučarske proge)**

(1) Robovi smučarske proge morajo biti vidni in v naravi lahko predstavljajo naravno danost kot je gozd, neteptan sneg (npr. mejo med teptanim in neteptanim delom smučišča), skalovje in drugo. Če robovi smučarske proge niso vidni, jih mora upravljavec smučišča označiti z jasno vidnimi znaki.

(2) Obojestransko označevanje smučarske proge označuje robova smučarske proge tako, da lahko smučar nedvoumno loči levi in desni rob proge tudi ob slabši vidljivosti. Za označevanje se uporabljajo označbe v barvi težavnosti proge in druge ustrezne oznake. S tem je smučarska proga stransko omejena.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko smučarska proga označena sredinsko, kjer je rob smučarske proge določen z mejo mehanskega urejanja ali naravnimi danostmi, tako da lahko smučar nedvoumno loči levi in desni rob proge tudi ob slabši vidljivosti.

10. člen **(prepustnost smučarskih prog)**

(1) Prepustnost smučišča (smučarske proge) je največje možno število smučarjev, ki pod prevladujočimi pogoji v časovnem intervalu lahko presmuča določen prerez smučarske proge.

(2) Prepustnost smučarskih prog in zmogljivost žičniških naprav za prevoz smučarjev in

drugih oseb morata biti usklajeni.

(3) Prepustnost smučarskih prog se opredeli v dovoljenju za obratovanje.

(4) Močno obremenjeni deli smučarskih prog in druga mesta, kjer prihaja do zgostitev in počasne vožnje smučarjev, se označijo z napisom »POČASI«.

11. člen **(obratovanje smučarske proge med zasneževanjem)**

(1) Med delovanjem sistema za zasneževanje obratovanje smučarske proge ni dovoljeno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je obratovanje smučarske proge dovoljeno, če:

4. je območje zasneževanja ograjeno z zaščitno ograjo v smeri možnega naleta smučarja, je omogočen nemoten prehod smučarjev mimo naprav za zasneževanje, je proga oziroma del smučišča, kjer se zasnežuje, pred samim vstopom nanj označen z opozorilnim znakom.

IV. ZAŠČITA NEPRILAGOJENIH MEST NA SMUČIŠČU, NAPRAV IN OBJEKTOV

12. člen **(vrste zaščite neprilagojenih mest na smučišču)**

Neprilagojena mesta na smučišču morajo biti glede na nevarnost, ki jo predstavljajo za smučarja, zavarovana in zaščitena z blazinami, mrežami ali varovalnimi ograjami in drugimi sredstvi, namenjenimi varnosti na smučišču.

13. člen **(zavarovanje stebrov žičniških naprav, drugih objektov, naravnih ovir in prepadov)**

(1) Nosilni stebri žičniških naprav za prevoz smučarjev in drugih oseb, drugi objekti, naravne ovire in strma pobočja znotraj smučišča ali znotraj smučarske proge morajo biti v širini vplivnega območja od roba smučišča ali smučarske proge zavarovani z ustreznimi ograjami, blazinami ali mrežami, ki varujejo smučarja pred poškodbami.

(2) Zaščitna sredstva stebrov žičniških naprav za prevoz smučarjev in drugih oseb ter drugih objektov in naravnih ovir morajo segati najmanj 2 m nad višino teptanega snega.

(3) Če se snežne razmere spreminjajo, mora upravljavec sproti prilagajati lego zaščitnih blazin na posameznih stebrih žičniških naprav, drugih objektih in naravnih ovirah.

(4) Prepade in prehode čez območja, kjer obstaja možnost zdrsa ali padca v globino, je treba posebej označiti in zavarovati z ustreznimi ograjami in podobnimi zanesljivimi zaščitnimi sredstvi.

V. NEVARNOST SNEŽNIH PLAZOV

14. člen **(zavarovanje smučišča)**

Upravljavec smučišča mora smučišče zavarovati pred vsemi izjemnimi nevarnostmi, posebej

pred nevarnostjo snežnih plazov. Če smučarski proggi, smučarski poti ali smučarski poti v dolino grozi nevarnost snežnih plazov, jo je treba nemudoma zapreti.

15. člen **(ukrepi za zavarovanje pred plazovi)**

Na smučišču je treba upoštevati naslednje ukrepe:

- na območju, kjer se trgajo plazovi, se je treba izogibati gradnji smučišč in pripadajočih naprav;
- če se gradnji iz prejšnje alineje ni mogoče izogniti, mora upravljavec s protiplaznimi zgradbami za daljše obdobje preprečiti trganje plazov in pogoje za njihov nastanek ali pa jih preusmeriti na območja, kjer njihovo gibanje nikogar ne ogroža. V skladu s tehničnimi standardi na tem področju je dopustno tudi umetno proženje snežnih plazov;
- upravljavec smučišča mora skrbeti za redni nadzor nad snežnimi plazovi svojega območja in ga dopolnjevati s sistematičnim opazovanjem;
- upravljavec smučišča mora spremljati vremenske napovedi in opozorila pred plazovi ter tudi sam ocenjevati vremenske, snežne in varnostne razmere na svojem območju. O svojih spoznanjih mora opozarjati smučarje in druge osebe na smučišču in po potrebi ukrepati;
- v primeru potencialne ogroženosti pred snežnimi plazovi na smučišču mora upravljavec smučišča razpolagati s primerno izšolanimi kadri, ki so pooblaščenih minerji snežnih plazov, so večji gibanja v zimskem gorskem svetu ter obvladajo tehnike varovanja in reševanja v zimskem gorskem svetu. Upravljavec smučišča mora skrbeti za obvezno osebno, zaščitno in tehnično opremo minerjev ter za tehnično in izvedbeno pripravljenost varnostnih služb na svojem vplivnem območju;
- namerno proženje plazov se izvaja samo tedaj, ko na plazinah ni ljudi in plaz ne more povzročiti dodatne škode;
- z občasnimi zaporami, preusmeritvijo prometa smučarjev ter drugimi ukrepi je treba preprečiti morebitne nesreče in škodo na smučiščih in pri tem poskrbeti, da so oznake za zaporo nameščene le tedaj, ko je to resnično potrebno;
- uporabnike smučišča je treba o zapori določene smučarske proge, smučarske poti ali poti v dolino opozoriti že na samem odcepu povezovalne smučarske poti ali na njenem izhodišču. Nevarnost snežnih plazov mora biti prikazana na informativni tabli smučišča in na vsaki izhodni postaji žičniške naprave, ki vodi na ogroženo območje;
- zaprte smučarske proge, smučarske poti in poti v dolino se označijo z ustreznim opozorilnim znakom za zaprtje proge in znakom za nevarnost »POZOR, PLAZOVI!« v slovenskem in drugih jezikih glede na zemljepisno lego smučišča;
- če je treba zaradi nevarnosti snežnih plazov zapreti vse pripadajoče smučarske proge, smučarske poti in poti v dolino ob določeni žičniški napravi, je treba zapreti tudi žičniško napravo. Upravljavec žičniške naprave mora v tem primeru poskrbeti za varnost potnikov.

VI. KRIŽANJE MED SMUČARSKIMI PROGAMI IN POTMI

16. člen **(prednost v križišču)**

(1) Smučarji na smučarskih progah imajo prednost pred smučarji na smučarskih poteh.

(2) Upravljavec mora križanje med smučarskimi progami in potmi (v nadaljnjem besedilu: križišče) opremiti z opozorilnimi znaki, ga primerno zavarovati in postaviti zaščitne ograje ali mreže, tako da se smučar po potrebi lahko zaustavi ob robu proge oziroma poti ali pa je voden v skupno smer.

17. člen

(označevanje križišč)

(1) Križišča smučarskih prog morajo biti označena z opozorilnimi znaki ustrezno konfiguraciji terena.

(2) Če je smučarska proga širša od 60 m, morajo biti opozorilni znaki nameščeni na obeh robovih smučarskih prog.

(3) Upravljavec mora na progi, ki se priključuje, po potrebi postaviti zaščitne ograje, mreže in trakove, tako da se smučar zaustavi ali pa je voden v skupno smer.

18. člen (križišče smučarske poti z vlečno potjo vlečnice)

Le izjemoma smučarska pot lahko prečka vlečno pot vlečnice (traso vlečnice). Pogoji prečkanja smučarske poti z vlečno potjo vlečnice se določijo v obratovalnem dovoljenju.

VII. ZAŠČITNA SREDSTVA

19. člen (uporaba zaščitnih sredstev)

(1) Zaščitna sredstva morajo ustrezati stopnji nevarnosti, ki izhaja iz danosti in težavnosti proge, ki jo je treba zaščititi.

(2) Prepade in prehode čez območja, kjer obstaja nevarnost padca v globino, in druga območja, na katerih zaradi naravnih okoliščin obstaja nevarnost padca v globino, je treba jasno označiti. V tem primeru je treba smučarja s ustreznimi ograjami, lovilnimi mrežami in podobnimi zaščitnimi sredstvi dodatno zaščititi pred padcem v globino.

(3) Zaščitna sredstva morajo biti nameščena tako, da je zgornji del oziroma rob zaščitnega sredstva najmanj 1 m nad teptanim snegom, oziroma tako, da varujejo smučarja pred poškodbo.

VIII. NOČNO SMUČANJE

20. člen (obratovanje v nočnem času)

(1) Smučarske proge se lahko uporabljajo tudi v nočnem času, če oprema smučišča zagotavlja ustrezno osvetljenost, pri čemer je treba ob pogojih normalne uporabe smučišča za rekreacijsko smučanje zagotoviti ustrezno vidljivost, to je vidnost topografije terena in grbin ter realno oceno razdalj.

(2) Pokritost s svetlobo mora biti enakomerna. Na smučarski progi ne sme biti temnih lis.

(3) Osvetljenost je ustrezna, kadar je srednja osvetljenost smučišča najmanj 30 lux, razmerje med minimalno osvetljenostjo na smučišču in srednjo osvetljenostjo smučišča pa najmanj 0,2.

(4) Žarometi ne smejo metati smučarjeve sence v smeri smučanja in smučarja ne smejo slepiti.

IX. STROJNA OBDELAVA IN TEPTANJE SNEGA

21. člen (uporaba strojev za urejanje smučišča)

(1) Teptalni stroji, pripeti z vitlom, lahko opravljajo delo ali so pripeti z vitlom, samo na zaprtih smučarskih progah ali izven časa obratovanja smučišča.

(2) Stroji za teptanje in obdelavo snega morajo imeti med delom v času obratovanja smučišča vključeno rumeno utripajočo opozorilno luč.

(3) Službena prevozna sredstva morajo imeti med vožnjo na smučišču med obratovalnim časom smučišča vključeno rumeno utripajočo opozorilno luč.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen (prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o tehničnih zahtevah za obratovanje smučišč (Uradni list RS, št. 116/08).

23. člen (uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

dr. Peter Gašperšič l.r.
minister za promet

Na podlagi četrtega odstavka 10. člena Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št.) izdaja minister za infrastrukturo

PRAVILNIK
o znakih in označbah na smučišču

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa vrsto in obliko opozorilnih in obvestilnih znakov, znakov za prepoved in znakov za obveznost na smučišču, brez katerih smučišče ne sme obratovati.

2. člen

(1) Upravljavec smučišča mora zagotoviti, da je smučišče opremljeno z znaki, določenimi s tem pravilnikom.

(2) Namen znakov na smučišču je opozarjanje smučarjev in drugih oseb na smučišču na prepovedi, nevarna mesta na smučarskih progah in poteh in na druge nevarnosti ter zapovedi znotraj smučišča.

II. ZNAKI NA SMUČIŠČU

3. člen

(1) Znaki na smučišču so opozorilni in obvestilni, znaki za prepovedi in znaki za obveznost.

(2) Znaki na smučišču se uporabljajo le v obliki, velikosti in v namene, ki jih določa ta pravilnik.

(3) Znaki se lahko namestijo samo na lesene količke (ne smejo biti struženi) debeline do 40 mm oziroma na količke iz umetnih snovi debeline do 50 mm.

(4) Upravljavec smučišča lahko postavi dodatne znake ali označbe, skladno z obliko, velikostjo in barvo, določeno v tem pravilniku, tako da ne ogroža varnosti smučarjev.

(5) Barve znakov na smučišču morajo biti v skladu z določili tabele 1. Pri izvedbi je treba upoštevati slovenske nacionalne standarde SIST EN ISO 12944-5: Barve in laki.

Tabela 1

Barva	RAL	Samolepljiva mat folija
ZELENA	RAL 6001, 6010, 6018	MACal 7748-02
MODRA	RAL 5005, 5010, 5015	MACal 7938-00
RDEČA	RAL 2002, 3000, 3001, 3020	MACal 9758-00
ČRNA	RAL 9005, 9011	
ORANŽNA	RAL 2003, 3026	
ORANŽNA – fluorescenčna	RAL 2007, 2008	
BELA	RAL 9001, 9003, 9010	MACal 9828-00
RUMENA	RAL 1003, 1016, 1021, 1023	MACal 9708-01

4. člen

(1) Na znakih in v njihovi neposredni bližini ne sme biti reklamnih napisov ali znakov.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko na znake C 3.1, C 3.2 in C 3.3 namestijo drugi napisi in oznake, ki ne smejo presežati 25% površine celotnega znaka.

(3) Znaki, ki se postavljajo začasno, se morajo odstraniti takoj, ko preneha razlog, zaradi katerega so bili postavljeni.

(4) Znaki in označbe na smučišču in smučarskih progah morajo biti nameščeni na vidnih mestih. Vzdrževati jih je treba tako, da ustrezajo namenu postavitve.

III. OPOZORILNI ZNAKI

5. člen

Opozorilni znaki (A in panoji Ap) so glede na vrsto, stopnjo in trajanje nevarnosti lahko stalni ali začasni.

6. člen

Opozorilni znaki (A in Ap) smučarje in druge osebe opozarjajo na nevarna mesta na progah oziroma na nevarnost na določenem delu smučišča in obveščajo o vrsti nevarnosti.

7. člen

(1) Opozorilni znaki tipa A imajo obliko enakostraničnega trikotnika s stranico najmanj 35 cm.

(2) Osnovna barva znakov je rumena, stranice trikotnika in simboli so črni.

(3) V sredini je vrisan simbol v črni barvi, ki označuje nevarnost.

Številka znaka	Ime, pomen znaka	Dodatna opozorila
A1	 Splošna nevarnost	V spodnji predel znaka se namestijo oz. dodajo besedila ali simboli, ki na tovrsten način opozarjajo na preteče nevarnosti
A2	 Zoženje smučarske proge	V spodnji predel znaka se namestijo oz. dodajo besedila ali simboli, ki natančneje določajo nevarnost.
A3	 Križišče	V spodnji predel znaka se namestijo oz. dodajo besedila ali simboli, ki natančneje določajo nevarnost.
A3.1	 Križišče z vlečnico	
A4	 Teptalec snega na delu	
A5	 Teptalec snega z vitlom na delu	Opozorilo na delo teptalca snega z vitlom znotraj smučarske proge.

A6

Snežni topovi v delu

A7

Nevarnost zdrsa (padcev)

A8

Značilne nevarnosti v gorah

Na samem znaku se lahko še dodatno navede opis preteče nevarnosti.

V primeru zapustitve označenega in zavarovanega smučarskega področja grozijo značilne nevarnosti v gorskem okolju.

8. člen

(1) Opozorilni znaki morajo biti nameščeni najmanj 30 m pred nevarnim mestom, tako da jih smučar lahko pravočasno opazi.

(2) Opozorilni znaki so pritrjeni na palicah iz umetnih snovi rdeče barve premera najmanj 3,0 cm.

(3) Opozorilni znaki tipa A morajo biti nameščeni na vidno mesto ob progi ali na progi v višini 2 m nad teptano površino snega.

9. člen

(1) Opozorilni znaki tipa Ap imajo obliko kvadrata s stranicami najmanj 72 cm in so izdelani iz tkanine iz umetne snovi, ki je prepustna za veter, na kateri so vsebinsko in barvno enake oznake kot na opozorilnih znakih tipa A.

(2) Opozorilni znaki tipa Ap so nameščeni na delu proge, na katerega se nanašajo.

IV. ZNAKI ZA PREPOVED

10. člen

Znaki za prepoved prepovedujejo določeno ravnanje smučarja ali druge osebe na smučišču, kot je prepovedan dostop brez smuči ali druga ravnanja, ki nasprotujejo določbam zakona, ki ureja

varnost na smučiščih.

11. člen

(1) Znaki za prepoved imajo obliko kroga s premerom najmanj 40 cm.

(2) Osnovna barva je bela, rob kroga je rdeče barve.

(3) V sredini znaka je vrisan simbol v črni barvi, prečrtan z rdečo barvo.

(4) Znaki za prepoved morajo biti nameščeni na vidno mesto ob progi v višini 2 m nad teptano površino snega.

Številka znaka	Ime, pomen znaka	Dodatna opozorila	
B1		Hoja prepovedana	
B2		Sankanje prepovedano Vožnja s sanmi je prepovedana	
B3		Prepoved vožnje s snežnim bobom Vožnja s snežnim bobom je prepovedana.	
B4		Deskanje prepovedano Vožnja z desko je prepovedana.	

B5

Smučanje v gozdu prepovedano

Smučanje po gozdnih površinah je prepovedano.

V. OBVESTILNI ZNAKI

12. člen

Obvestilni znaki obveščajo smučarje o smeri in težavnosti smučarske proge, vstopu na smučarsko progo in izstopu z nje, informacijah, ki se nanašajo na parkirne prostore, vrsti žičniških naprav, prostorih za nujno medicinsko pomoč in mestu za klic v sili (SOS) ter nevarnosti snežnih plazov in vsebujejo obvestila, ki so pomembna za varnost na smučišču.

13. člen

(1) Obvestilni znaki imajo obliko kvadrata s stranicami najmanj 37 cm.

(2) Osnovna barva je modra z vrisanim simbolom v beli barvi.

14. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena imajo obvestilni znaki: prva pomoč in klic za prvo pomoč obliko kvadrata s stranicami najmanj 37 cm v zeleni osnovni barvi z vrisanim simbolom v beli barvi

C1

Prva pomoč

Osnova je zelene barve (izjema)

Opozorilo o infrastrukturi, ki se lahko uporabi v primeru nesreče.

C2

Klic za prvo pomoč

Osnova je zelene barve (izjema)

Opozorilo, da je na tem mestu moč poklicati reševalno ekipo na pomoč.

smer in stopnja težavnosti smučarske proge obliko kroga premera najmanj 40 cm z oznako in so v barvi, ki določa težavnost

C3.1 modra = lahka smučarska proga

C3.2 rdeča = srednje težavna smučarska proga

C3.3 črna = težavna smučarska proga

nevarnost snežnih plazov obliko pravokotnika 50x70 cm

C4

Nevarnost plazov

Del rdeče barve na znaku mora biti fluorescentno rdeče barve.

obvestilo, da je proga zaprta, obliko pravokotnika 50x70 cm

C5

Zaprto

Prepoved uporabe smučarskih površin.

Besedila ali simboli, ki na tovrsten način opozarjajo na preteče nevarnosti, predstavljajo neposreden dodatek, ki se namesti oz. doda v spodnji predel znaka.

C6

Zaprto

Prepoved uporabe smučarskih površin

obvestilo, da se je potrebno zaustaviti (znak »STOP«), obliko kvadrata s stranicami najmanj 37 cm, lahko na pravokotniku s stranicami 50x70 cm

C7

STOP

15. člen

Obvestilni znaki morajo biti nameščeni na vidno mesto pred vstopom na mesta, za katera so namenjeni, in v višini 2 m od tal oziroma nad teptano površino snega.

16. člen

(1) Za obvestilne znake se štejejo tudi označevalni količki, s katerimi se označuje smer in širina smučarske proge v primeru slabe vidljivosti ali kadar ni razviden rob smučišča ter območja nevarnosti snežnih plazov in drugih nevarnosti.

(2) Z označevalnimi količki se označuje meja smučišča, kadar niso podane naravne danosti.

(3) Označevalni količki imajo lahko premer do 50 mm in morajo biti višine najmanj 2,30 m.

(4) Označevalni količki so v barvah glede na stopnjo zahtevnosti smučarske proge (modra, rdeča in črna).

Številka znaka	C8.1	C8.2	C8.3
			
Pomen znaka	Označevalni količek modre barve označuje rob lahke smučarske proge	Označevalni količek rdeče barve označuje rob srednje težavne smučarske proge	Označevalni količek črne barve označuje rob težavne smučarske proge

(5) Označevalni količki za označitev območja nevarnosti snežnih plazov in drugih nevarnosti so v črni barvi z rumenimi trakovi širine najmanj 30 cm.

Številka znaka	C9	C9.1
----------------	----	------

Pomen
znaka

Označevalni količek za
označevanje področja
nevarnosti snežnih plazov in
drugih nevarnosti

Označevalni količki za
označevanje področja
nevarnosti snežnih plazov in
drugih nevarnosti v obliki križa

VI. ZNAKI ZA OBVEZNOST

17. člen

Znaki za obveznost zapovedujejo smučarju ali drugi osebi na smučišču dolžnosti pri uporabi proge, smučišča ali drugih naprav na smučišču.

18. člen

- (1) Znaki za obveznost imajo obliko kroga s premerom najmanj 42 cm.
- (2) Osnovna barva je modra.
- (3) V sredini znaka je vrisan simbol v beli barvi.

D1

Obvezna smer smučanja – levo.

D2

Obvezna smer smučanja – desno.

D3

Obvezna smer smučanja – naravnost.

19. člen

Znaki za obveznost morajo biti nameščeni na vidno mesto ob vstopih in izstopih, na mestih, za katera so namenjeni, in v višini 2 m nad teptano površino snega.

20. člen

(1) Za znake za obveznost se štejejo tudi označevalne vrvice in trakovi, s katerimi se označuje smer in širina smučarske proge v primeru slabe vidljivosti ali kadar ni razviden rob smučišča.

(2) Z označevalnimi vrvicami in trakovi se označuje meja smučišča, kadar niso podane naravne danosti.

(3) Označevalne vrvice morajo imeti premer najmanj 8 mm.

(4) Označevalni trakovi morajo imeti širino traku najmanj 35 mm.

(5) Označevalne vrvice in trakovi morajo biti v takih barvah, da so vidni tudi ob slabši vidljivosti na smučišču.

(6) Označevalni trakovi za označitev območja nevarnosti snežnih plazov so v črni barvi z rumenimi trakovi.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

Upravljalci smučišč so dolžni uskladiti obstoječe znake na smučiščih z določbami tega pravilnika v roku petih let od uveljavitve tega pravilnika.

22. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o znakih in označbah na smučišču (Uradni list RS, št. 116/08).

23. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-
Ljubljana, dne
EVA

dr. Peter Gašperšič l.r.
Minister
za promet

Na podlagi tretjega odstavka 5. člena, šestega odstavka 6. člena, šestega odstavka 13. člena, šestega in desetega odstavka 15. člena in dvanajstega odstavka 27. člena Zakona o varnosti na smučiščih (Uradni list RS, št.) izdaja minister za zdravje

PRAVILNIK

O IZVAJANJU NUJNE MEDICINSKE POMOČI NA SMUČIŠČIH

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen (vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik podrobneje ureja:

- pogoje in obseg izvajanja nujne medicinske pomoči na smučiščih,
- usposobljenost reševalcev na smučiščih (v nadaljnjem besedilu: reševalec) in
- opremljenost in oznake reševalcev.

(2) Izvajanje nujne medicinske pomoči na smučišču (v nadaljnjem besedilu: NMP na smučišču) je izvajanje nujnih ukrepov reševalca pri osebi, ki zaradi poškodbe ali nenadne bolezni na smučišču (v nadaljnjem besedilu: poškodovanec) potrebuje zdravstveno oskrbo.

(3) NMP na smučišču obsega tudi organiziranje in izvajanje prevoza poškodovanca na smučišču. Reševalec preda poškodovanca ekipi službe nujne medicinske pomoči (v nadaljnjem besedilu: ekipa službe NMP), kadar njegovo zdravstveno stanje zahteva nadaljnjo zdravstveno oskrbo.

(4) Službo nujne medicinske pomoči v skladu s pravilnikom, ki ureja službo nujne medicinske pomoči, izvajajo le ekipe nujne medicinske pomoči.

II. POGOJI IN OBSEG IZVAJANJA NMP NA SMUČIŠČIH

2. člen (obveznosti upravljavca smučišča)

(1) Upravljavec smučišča poleg obveznosti, ki jih določa Zakon o varnosti na smučiščih, na smučišču zagotovi:

1. opremo in sredstva za izvajanje NMP na smučišču, določena v Prilogi 1 tega pravilnika,
2. sredstva za prevoz poškodovancev po smučišču v skladu z 9. členom tega pravilnika,
3. najmanj en prostor za izvajanje NMP na smučišču, kjer se:

- izvaja oskrba poškodovanca,
 - shranjuje oprema in sredstva,
 - zadržujejo reševalci,
4. primerno označenost prostorov za izvajanje NMP na smučišču in reševalcev,
 5. nemoteno delovanje reševalcev, izpolnjevanje pogojev o usposobljenosti reševalcev, ustreznost oznak reševalcev ter ustreznost prostorov, opreme in sredstev.

(2) Upravljavec smučišča z namenom opredelitve načina delovanja reševalcev na smučišču izdelava Načrt za izvajanje NMP na smučišču, ki vsebuje:

- podatke o osebah, odgovornih za izvajanje NMP na smučišču,
- seznam opreme in prevoznih sredstev za izvajanje NMP na smučišču ter sredstev za prevoz poškodovancev po smučišču,
- lokacijo prostora za izvajanje NMP na smučišču,
- predvideno dostopno mesto za prevozno sredstvo ekipe službe NMP in/ali helikopterske nujne medicinske pomoči (v nadaljnjem besedilu: HNMP) ali helikopterske službe Gorske reševalne zveze Slovenije (v nadaljnjem besedilu: GRZS) ter postopke za varen dostop teh služb,
- predvideno shemo oziroma opis poteka izvajanja NMP na smučišču od trenutka dogodka do predaje poškodovanca ekipi službe NMP in/ali HNMP ali helikopterske službe GRZS,
- predviden način komunikacij in sodelovanja med osebjem na smučišču in z ekipami službe NMP in/ali HNMP in Gorsko reševalno službo (v nadaljnjem besedilu: GRS) glede na težo poškodb,
- skica smučišča z označenimi lokacijami prevoznih sredstev za izvajanje NMP na smučišču in prostora za reševalce ter lokacije dostopnih mest za prevozno sredstvo ekipe službe NMP in/ali HNMP ali helikopterske službe GRZS in
- postopek primopredaje opreme in sredstev za izvajanje NMP na smučišču ter pregledu opreme.

(3) Upravljavec smučišča smučarje in druge osebe na smučišču seznaniti s postopkom obveščanja reševalcev v primeru nesreče na dostopih na smučišče oziroma na vidnem prostoru na smučišču (blagajnah ali na oglasni deski).

3. člen **(pogoji za pridobitev naziva reševalec)**

(1) Kandidat za reševalca je oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. starost najmanj 18 let,
2. splošna zdravstvena sposobnost,
3. najmanj srednja strokovna izobrazba,
4. potrdilo o opravljenem usposabljanju iz:
 - NMP na smučišču,
 - reševanja in prevoza poškodovancev po smučišču, vključno z znanjem smučanja,
5. potrdilo o opravljenem preizkusu usposobljenosti.

(2) Pogoj iz 2. točke prejšnjega odstavka se dokazuje z zdravniškim spričevalom, ki ga izda specialist medicine dela, prometa in športa in ne sme biti starejši od enega leta.

(3) Pogoj iz 3. točke prvega odstavka tega člena se dokazuje s spričevalom o končani šoli ali s potrdilom pooblaščenega izobraževalnega zavoda.

(4) Potrdilo iz prve in druge alineje 4. točke ter 5. točke prvega odstavka tega člena ne sme biti starejše od dveh let.

(5) Osebi iz prvega odstavka tega člena minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister) izda potrdilo, ki je Priloga 2 tega pravilnika.

(6) Potrdilo iz prejšnjega odstavka velja za obdobje štirih let.

4. člen **(pogoji za ponovno pridobitev potrdila za naziv reševalec)**

(1) Za ponovno izdajo potrdila za reševalca je treba izpolnjevati naslednje pogoje:

1. splošna zdravstvena sposobnost,
2. potrdilo o opravljenem obnovitvenem usposabljanju iz:
 - NMP na smučišču,
 - reševanja in prevoza poškodovancev po smučišču,
3. potrdilo o opravljenem obnovitvenem preizkusu usposobljenosti.

(2) Pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka se dokazuje z zdravniškim spričevalom, ki ga izda specialist medicine dela, prometa in športa in ne sme biti starejše od enega leta.

(3) Potrdilo iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena ne sme biti starejše od dveh let.

(4) Osebi iz prvega odstavka tega člena minister izda potrdilo, ki je Priloga 2 tega pravilnika.

(5) Potrdilo iz prejšnjega odstavka tega člena velja za obdobje štirih let.

III. USPOSOBLJENOST REŠEVALCEV NA SMUČIŠČU

5. člen **(usposabljanje kandidatov za reševalca)**

(1) Usposabljanje kandidatov za reševalca se izvaja po Programu usposabljanja za reševalca na smučišču (v nadaljnjem besedilu: program usposabljanja), ki določa vsebine za usposabljanje in njihov obseg in je Priloga 3 tega pravilnika.

(2) Obnovitveno usposabljanje kandidatov za reševalca se izvaja po Programu obnovitvenega usposabljanja za reševalca na smučišču (v nadaljnjem besedilu: program obnovitvenega usposabljanja), ki določa vsebine za usposabljanje in njihov obseg in je Priloga 4 tega pravilnika.

(3) Usposabljanje izvaja ministrstvo, pristojno za zdravje ali druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki ji ministrstvo pristojno za zdravje na podlagi javnega natečaja podeli javno pooblastilo.

(4) Za organizacijo in izvedbo usposabljanja je odgovorno ministrstvo, pristojno za zdravje ali druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki ji ministrstvo pristojno za zdravje na podlagi javnega natečaja podeli javno pooblastilo, ki objavi na svoji spletni strani:

- pogoje za prijavo kandidata na usposabljanje,
- program usposabljanja,
- datum, kraj in uro usposabljanja ter
- literaturo.

(5) Ministrstvo, pristojno za zdravje kandidatu, ki se je udeležil usposabljanja, izda potrdilo o izpolnjevanju pogojev za reševalca.

(6) Šteje se, da oseba izpolnjuje pogoje iz 2. in 4. točke prvega odstavka 3. člena ter 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega pravilnika, če ima veljavno potrdilo o usposobljenosti GRZS in ustrezno zdravniško spričevalo.

(7) Šteje se, da oseba izpolnjuje pogoj iz 2. točke in iz prve alineje 4. točke prvega odstavka 3. člena ter iz 1. točke in iz prve alineje 2. točke prvega odstavka 4. člena tega pravilnika, če opravlja zdravstvene storitve v okviru ekipe službe NMP, v skladu s pravilnikom, ki ureja službo nujne medicinske pomoči, kar dokazuje s potrdilom delodajalca in ustreznim zdravniškim spričevalom.

(8) Tujim reševalcem na smučišču, ki so pridobili kvalifikacije v državah članicah Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije in želijo stalno opravljati poklic v Republiki Sloveniji, se prizna poklicna kvalifikacija v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij. Poleg dokazil, ki jih za priznavanje poklicne kvalifikacije določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij, morajo osebe predložiti še potrdilo o ustreznem zdravniškem pregledu in usposobljenosti za nudenje nujne medicinske pomoči na smučišču.

(9) Tuja pravna ali fizična oseba iz države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije lahko občasno opravlja reguliran poklic reševalca na smučišču v Republiki Sloveniji, če izkaže, da v državi, v kateri ima svoj sedež, izpolnjuje pogoje za opravljanje poklica reševalca na smučišču. Pred prvim opravljanjem poklica tuja oseba storitev priglasijo pri Ministrstvu za zdravje pisno ali po elektronski poti na predpisanem obrazcu, ki ga na spletni strani objavi ministrstvo, pristojno za delo, družino in socialne zadeve in enake možnosti. Poleg dokazil, ki jih za prijavo določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij, mora prijava za občasno opravljanje reguliranih poklicev po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o opravljenem ustreznem zdravniškem pregledu in usposobljenosti za nudenje nujne medicinske pomoči na smučišču.

(10) Ministrstvo za zdravje opravlja v zvezi s tem členom vse naloge in obveznosti, ki jih določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

6. člen

(komisija za opravljanje preizkusa usposobljenosti)

(1) Kandidat za reševalca opravlja pred komisijo, ki jo s sklepom imenuje minister (v nadaljnjem besedilu: komisija) preizkus usposobljenosti, ki obsega pisni in praktični del iz vsebin NMP na smučišču ter reševanja in prevoza poškodovancev po smučišču, vključno s preverjanjem znanja smučanja.

(2) Komisijo sestavljajo:

- strokovnjak s področja NMP,
- predstavnik nosilca javnega pooblastila ali ministrstva, pristojnega za zdravje in
- predstavnik nacionalne panožne športne zveze.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek komisijo v primeru obnovitvenega preizkusa usposobljenosti sestavljata:

- strokovnjak s področja NMP in
- predstavnik nosilca javnega pooblastila ali ministrstva, pristojnega za zdravje.

(4) Komisija pripravi vprašanja za pisni in praktični del preizkusa ter izvede preizkus usposobljenosti kandidata za reševalca.

7. člen **(način opravljanja preizkusa usposobljenosti)**

(1) Kandidat za reševalca, ki izpolnjuje pogoje od 1. do 4. točke prvega odstavka 3. člena ter iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega pravilnika, vloži prijavo za preizkus usposobljenosti.

(2) Za organizacijo in izvedbo preizkusa usposobljenosti je odgovorno ministrstvo, pristojno za zdravje ali druga oseba javnega prava, pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki ji ministrstvo pristojno za zdravje na podlagi javnega natečaja podeli javno pooblastilo, ki objavi na svoji spletni strani:

- pogoje za prijavo kandidata na preizkus usposobljenosti,
- potek preizkusa,
- datum, kraj in uro preizkusa.

(3) Pred začetkom preizkusa usposobljenosti član komisije ugotovi istovetnost kandidata za reševalca.

(4) Pisni del preizkusa usposobljenosti se opravlja pod nadzorom člana komisije in traja 45 minut. Praktični preizkus usposobljenosti kandidata za reševalca, ki traja 90 minut, se opravi pred člani komisije na terenu.

(5) Če je kandidat za reševalca v pisnem delu dosegel najmanj 75 odstotni uspeh, opravlja še praktični del preizkusa, v katerem mora prav tako doseči najmanj 75 odstotni uspeh. Če kandidat v pisnem delu preizkusa ne doseže 75 odstotnega uspeha, se šteje, da celotnega preizkusa ni opravil.

(6) Komisija o vsakem kandidatu za reševalca izpolni zapisnik, ki vsebuje:

- podatek o doseženem rezultatu na pisnem delu preizkusa,
- nabor vprašanj in podatek o doseženem rezultatu na praktičnem delu preizkusa in
- podatek o opravljenem ali neopravljenem preizkusu usposobljenosti.

(7) Kandidatu za reševalca, ki je uspešno opravil preizkus usposobljenosti oziroma opravil obnovitveni preizkus usposobljenosti, predsednik komisije izda potrdilo o preizkusu usposobljenosti iz 5. točke prvega odstavka 3. člena oziroma 3. točke prvega odstavka 4. člena tega pravilnika.

8. člen **(stroški usposabljanja in preizkusa usposobljenosti ter stroški komisije)**

(1) Stroški usposabljanja in stroški preizkusa usposobljenosti bremenijo kandidata za reševalca oziroma tistega, ki ga je na usposabljanje ali preizkus usposobljenosti napotil.

(2) Predsedniku in članom komisije pripada povračilo stroškov v zvezi z delom v komisiji, kadar gre za opravljanje dela izven rednega delovnega časa.

(3) Višino stroškov iz prvega in drugega odstavka določi minister s sklepom, ki se objavi na spletni strani Ministrstva za zdravje.

IV. OPREMLJENOST IN OZNAKE REŠEVALCEV NA SMUČIŠČU

9. člen (prevozna sredstva)

(1) Za prevoz poškodovancev po smučišču se uporabljajo prevozna sredstva, ki zagotavljajo hiter in varen prevoz poškodovancev glede na stopnjo njihovih poškodb oziroma splošno zdravstveno stanje.

(2) Prevozno sredstvo je opremljeno z vakuumsko blazino za celo telo, reševalno vrečo ali drugim ustreznim pripomočkom za zaščito poškodovanca proti mrazu.

(3) Smučišče ima najmanj eno prevozno sredstvo namenjeno izključno za reševanje.

(4) Smučišče ima za predajo poškodovanca zagotovljeno dostopno mesto za prevozno sredstvo ekipe službe NMP in/ali HNMP ali helikopterske službe GRZS.

10. člen (prostor za izvajanje NMP na smučišču, kjer se izvaja oskrba poškodovanca)

Prostor, kjer se izvaja NMP na smučišču izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ogrevan in razsvetljen,
2. zagotovljeni sta mrzla in topla voda,
3. sanitarije so v bližini,
4. dostop do telefona oziroma drugih telekomunikacijskih sredstev,
5. najmanj eno ležišče za poškodovanca,
6. miza in najmanj dva stola,
7. omara za hrambo opreme in sredstev za izvajanje NMP na smučišču,
8. tla, prevlečena z materialom, ki se lahko čisti.

11. člen (poročilo o izvajanju NMP na smučišču)

Reševalec na smučišču z namenom spremljanja preglednosti postopkov izvajanja NMP na smučišču oziroma z namenom zagotavljanja celovite nadaljnje zdravstvene oskrbe pripravi Poročilo o izvajanju

NMP na smučišču (v nadaljnjem besedilu: poročilo), ki je Priloga 5 tega pravilnika in vsebuje naslednje podatke o:

1. datumu, uri in kraju dogodka,
2. imenu in priimku, datumu rojstva, naslovu in GSM poškodovanca,
3. opisu poškodbe oziroma stanja,
4. izvedenih ukrepih reševalca,
5. nadaljnjih aktivnostih,
6. seznanitvi poškodovanca s poročilom,
7. prejemnikih poročila.

12. člen **(oznake reševalcev)**

(1) Za označevanje reševalcev se uporablja znak, ki je določen v Prilogi 6 tega pravilnika.

(2) Reševalec na majhnem smučišču ima poleg oznak, določenih v pravilniku, ki določa obrazec vloge za podelitev pooblastila, obrazec službene izkaznice ter oznake nadzornika smučišča, na vidnem mestu tudi znak iz prejšnjega odstavka.

V. PREHODNI DOLOČBI

13. člen **(uskladitev zahtev glede pogojev za pridobitev naziva reševalec)**

(1) Osebi, ki je pred uveljavitvijo tega pravilnika opravljala delo reševalca najmanj eno leto, kar dokazuje s potrdilom upravljavca smučišča, se ne glede na določbe tega Pravilnika podeli naziv reševalec, če izpolnjuje pogoje 1. in 2. točke prvega odstavka 3. člena in opravi preizkus usposobljenosti za reševalca v skladu s tem pravilnikom najkasneje v treh letih od dneva uveljavitve tega pravilnika.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka lahko do preteka prehodnega obdobja iz prejšnjega odstavka opravlja nalogo reševalca.

14. člen **(uskladitev zahtev glede opreme in sredstev)**

(1) Upravljavec smučišča v roku dvanajstih mesecev od dneva uveljavitve tega pravilnika zagotovi opremo in sredstva iz prve, druge in tretje alinee 1. točke Priloge 1.

(2) Upravljavec majhnega smučišča, v skladu s kriteriji iz zakona, ki ureja varnost na smučišču, v roku štiriindvajset mesecev od dneva uveljavitve tega pravilnika zagotovi opremo in sredstva iz prve, druge in tretje alinee 1. točke Priloge 1.

VI. KONČNI DOLOČBI

15. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o reševalni službi in o službi prve pomoči na smučiščih (Uradni list SRS, št. 5/78, 1/79 in 1/80 - ZZV).

16. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Milojka Kolar Celarc l.r.
ministrica za zdravje

Številka: 0070-
Ljubljana, dne

EVA: 2013-2711-0049

OPREMA IN SREDSTVA ZA IZVAJANJE NMP NA SMUČIŠČU

1. Smučišče mora zagotoviti najmanj en komplet opreme, ki obsega:

- avtomatski defibrilator,
- tlačna posoda za kisik, min. 2 litra z ventilom za regulacijo pretoka 0-15l/min,
- dihalni balon z različnimi volumni in maskami za odrasle in otroke,
- ročni aspirator,
- škarje za reševanje,
- merilec krvnega sladkorja,
- zajemalna nosila z univerzalno oporo za glavo,
- komplet opornic za okončine,
- univerzalno trdo vratno opornico (odrasla, otroška),
- opornice za okončine v roli,
- maske za aplikacijo kisika, za 1 x uporabo z rezervoarjem, odrasle in otroške,
- komplet ustno žrelnih tubusov.

2. Smučišče mora zagotoviti najmanj en komplet sredstev na dva reševalca, ki obsega:

- nahrbtnik oz. oblačilo z žepi (brezrokavnik) za reševalca z naslednjo vsebino:
 - sanitetni material: povoje in gaze različnih velikosti, trikotne rute, obliže, medicinske pritrdilne trakove,
 - zaščitne rokavice,
 - fiziološko raztopino za izpiranje,
 - razkužilo,
 - opeklinke obloge iz hidrogela raznih velikosti,
 - grelne odeje za 1 x uporabo,
 - zaščitna folija za poškodovanca,
 - obrazna maska za umetno dihanje.

3. Smučišče zagotovi nadaljnja ležišča (lahko priročna) glede na število reševalcev in konfiguracijo smučišča, in sicer tako, da je vsaj eno ležišče na dva reševalca.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

ime in priimek

EMŠO _____

je dne _____

pridobil-a

naziv REŠEVALEC NA SMUČIŠČU

Številka: _____

Datum: _____

Velja do: _____

M.P.

Minister za zdravje

PROGRAM USPOSABLJANJA ZA REŠEVALCA NA SMUČIŠČU

• NUJNA MEDICINSKA POMOČ NA SMUČIŠČU

Zap. št.	Naslov poglavja	Vsebina poglavja	Predavanja (ur)	Praktično delo (ur)	Skupaj ur
1.	Ustroj in delovanje človeškega telesa	- krajši opis človeškega telesa in delovanja posameznih organov in sistemov.	2	/	2
2.	Prva pomoč in nujna medicinska pomoč - splošni del	- pojem prva pomoč (v nadaljevanju: PP) in pojem nujna medicinska pomoč, - naloge in cilji PP in NMP, veriga preživetja, vloga prvih posredovalcev v PP in sistemu NMP v Republiki Sloveniji, - organizacija NMP v Republiki Sloveniji, dispečerstvo v zdravstvu in sistem 112, - oprema in sredstva za izvajanje NMP na smučišču, sredstva za prevoz nenadno obolelih oziroma poškodovanih oseb po smučišču, - pristop k poškodovancu in splošni napotki za nudenje NMP na smučišču, osnovne življenjske funkcije, smrt, - 5 neposrednih nevarnosti za življenje, nesreče z večjim številom poškodovanih (velike nesreče, masovne nesreče in katastrofe), - ravnanje reševalca ob prihodu helikopterja na kraj reševanja, osnovni položaji poškodovanca, prevoz poškodovanca, higienski ukrepi in zaščita pri delu.	6	9	15
3.	NMP na smučišču – poškodbe	- pristop, pregled in ocena ter oskrba poškodovanca (po ITLS Basic), kaj so poškodbe, rane, komplikacije ran, krvavitve in zaustavljanje krvavitvev, oskrba ran, tuji v telesu, zlomi, zvini, izpahi, osnove	6	18	24

		imobilizacije (sodobni in klasični pripomočki), poškodbe hrbtenice, poškodbe glave, poškodbe prsnega koša, poškodbe trebuha, blast poškodbe, »crush injury« poškodbe, opekline (opekline in oparine), nenadna stanja (snežna slepota, sončarica, pregrevanje telesa, splošna podhladitev, omrzline, ozeblina, višinska bolezen), urgentno in hitro izvlačenje poškodovanca.			
4.	Šokovna stanja	- prepoznavanje različnih vrst šoka in ukrepanje.	1	/	1
5.	NMP na smučišču - nenadna obolenja	- šok, nezavest, sinkopa oziroma omedlevica, epileptični napad in status, histerični napad, vročinski krči, bolečina v prsih, možganska kap, astma in kronična obstruktivna pljučna bolezen, zapleti pri sladkorni bolezni (hiperglikemija in hipoglikemija), merjenje krvnega sladkorja, ravnanje z inzulinsko črpalko ob hipoglikemiji, nenadna duševna obolenja.	3	1	4
6.	NMP na smučišču - akutne zastrupitve	- splošno, akutne zastrupitve zaradi zaužitja snovi (alkohola, drog itd.).	2	/	2
7.	NMP na smučišču - temeljni postopki oživljanja	- temeljni postopki oživljanja, uporaba (pol)avtomatskega defibrilatorja – AED, prosta dihalna pot, modificiran trojni manever in aspiracija iz ust in žrela ter aplikacija kisika (klasični pristop ter pristop z uporabo dihalnega balona, ustno-žrelnega tubusa, kisika in aspiracije iz ust in žrela).	5	7	12
8.	NMP na smučišču - simulacije nujnih stanj	- Scenariji, oskrba nenadno obolele, zastrupljene oziroma poškodovane osebe ob uporabi opreme in sredstev za oskrbo in za prevoz poškodovancev po smučišču.	/	6	6
Skupaj			25	41	66

Vse ure so šolske (pedagoške) in trajajo 45 min!

Izvajalci so strokovnjaki s področja nujne medicinske pomoči za vseh 8 točk.

• REŠEVANJE IN PREVOZ POŠKODOVANECV PO SMUČIŠČU, VKLJUČNO Z ZNANJEM SMUČANJA

Zap. št.	Naslov poglavja	Vsebina poglavja	Predavanja	Praktično delo	Skupaj
1.	Značilnosti okolja in nevarnosti na smučiščih	<ul style="list-style-type: none"> - posebnosti in nevarnosti okolja v zimskih razmerah, - dejanja, ki so na smučiščih lahko nevarna, - osnova vremenoslovja, - sneg in nevarnost proženja snežnih plazov, - osnove preobrazbe snega, plazov in drugih zimskih pojavov, - prepoznavanje in ustrezno prilagoditve različnim razmeram, - prepoznavanje različnih nevarnosti, zmanjševanje tveganja in racionalno reagiranje, - ocenjevanje posledice svojih dejanj in dejanj drugih, ki lahko povzročajo okoljsko in drugačno škodo, - izogibanje nevarnim okoliščinam, - ocenjevanje meteoroloških pogojev, - značilnosti snežne podlage in ocena stopnje tveganja pred plazovi. 	30 min	/	30 min
2.	Vzroki za poškodbe na smučiščih in razlike med načini gibanja predstavnikov različnih smučarskih zvrsti (alpsko smučanje, deskanje na snegu, telemark,...)	<ul style="list-style-type: none"> - opredelitev glavnih vzrokov za poškodbe na smučiščih iz vidika smučarskih znanj, opreme in drugega, - opredelitev glavnih značilnosti različnih načinov gibanja na snegu (alpsko smučanje, deskanje na snegu, telemark,...), - prepoznavanje vzrokov za nesreče, ki so posledica pomanjkljivega znanja smučanja, neustrezne opreme in drugih dejavnikov, - ločitev med različnimi smučarskimi zvrstmi in zavedanje potencialnih nevarnosti glede na načine gibanja na snegu. 	40 min	/	40 min
3.	Značilnosti tehnike smučanja po smučarskih	<ul style="list-style-type: none"> - kratka analiza smučarskega zavoja, - opredelitev razlik med smučanjem v enostavnejših in v zahtevnejših razmerah, 	40 min	60 min	100 min

	terenih različne zahtevnostne stopnje	<ul style="list-style-type: none"> - tehnika nadzorovanja hitrosti drsenja v najzahtevnejših pogojih, - zakonitosti drsenja v različnih pogojih, - posledice nenadzorovanja hitrosti drsenja, - tehnika smučanja v težkih pogojih in po najzahtevnejših terenih. 			
4.	Oprema za reševanje na smučišču	<ul style="list-style-type: none"> - spoznavanje osebne, tehnične in varovalne opreme, ki je potrebna za varno izvajanje reševanja na smučišču, - pravilna izbira in uporaba opreme za reševanje, - presoja o primerni opremi za dane okoliščine, - pravilno uporaba in vzdrževanje opreme, - preverjanje funkcionalnost opreme. 	/	30 min	30 min
5.	Organiziranje in izvajanje reševalne intervencije na smučišču	<ul style="list-style-type: none"> - pravilni način izvajanja reševalne intervencije na smučišču in načini aktiviranja, - organizacija reševanja glede na dane okoliščine in informacije iz mesta nesreče, - izbira pravilnega ter varnega način pristopa do mesta nesreče, zavarovanja mesta nesreče in izvedbe prvega pregleda ponesrečenca, - drugim reševalcem javi stanje ponesrečenca in zahteva pomoč v moštvu in opremi, - pravilen vnos in fiksiranje ponesrečenca v prevoznem sredstvu glede na poškodbe in razmere na terenu, - izvajanje primopredaje ponesrečenca službi NMP po izvedenem prevozu. 	40 min	30 min	70 min
6.	Sodelovanje z drugimi reševalnimi službami	<ul style="list-style-type: none"> - ocenjevanje situacije na kraju nesreče, stanje ponesrečenca in prepoznavanje možne posledice glede izbire načina reševanja, - spoznavanje načina aktiviranja službe NMP, GRS, HNMP, - spoznavanje potrebnih ukrepov pred prihodom ekipe NMP ali helikopterja, - spoznavanje osnovnih pravil komunikacije s posadko helikopterja in zagotavljanje varnostnih pravil v zvezi z pristankom ter vzletom helikopterja. 	40 min	/	40 min
7.	Gibanje na smučišču v času intervencije - peš	<ul style="list-style-type: none"> - uporaba posebnih varovalnih sredstev v primeru izrednih razmer na terenu (strmina, poledica, nevarnost zdrsa, nevarnost plazov,...), - tehnika hoje z derezami. 	30 min	30 min	60 min
8.	Tehnika prevoza ponesrečenca	<ul style="list-style-type: none"> - tehnika prevoza ponesrečenca z AKI čolnom in Kanadko, - tehnika dodatnih varovanj v izrednih razmerah (poledica, strmina, možnost zdrsa), varovanje iz fiksnih točk na in v bližini smučišča ter izbira primerne vrвне tehnike za varni spust prevoznega 	30 min	180 min	210 min

		sredstva s ponesrečencem.			
9.	Informiranje reševalcev v primeru pogrešanih oseb	<ul style="list-style-type: none"> - postopki v iskalni intervenciji, - spoznavanje različnih načinov iskanja, - poznavanje postopkov za izvedbo iskalne intervencije in značilnosti povezane s takšno intervencijo. 	20 min	/	20 min
10.	Iskanje zasutih v plazju	<ul style="list-style-type: none"> - spoznavanje postopkov reševalne akcije zasutih v plazju na smučišču, - spoznavanje načinov, ki se uporabijo pri iskanju zasutih v snežnem plazju, - uporaba opreme, ki je na razpolago za takojšnje organiziranje iskanja zasutih v snežnem plazju, - poznavanje ukrepov ob najdbi žrtve (odkopavanje, NMP na smučišču, prevoz). 	30 min	30 min	60 min
Skupaj			5 ur	6 ur	11 ur

Izvajalci so strokovnjaki s področja Gorske reševalne službe za vse točke tega programa, razen za 3. točko, ki jo izvaja nacionalna panožna športna zveza.

PROGRAM OBNOVITVENEGA USPOSABLJANJA ZA REŠEVALCA NA SMUČIŠČU

• NUJNA MEDICINSKA POMOČ NA SMUČIŠČU

Zap. št.	Naslov poglavja	Vsebina poglavja	Predavanja (ur)	Praktično delo (ur)	Skupaj ur
1.	NMP na smučišču – novosti	<ul style="list-style-type: none"> - novosti na področju opreme in sredstev za izvajanje NMP na smučišču, - novosti na področju oskrbe poškodovancev na smučišču. 	1	/	1
2.	NMP na smučišču – temeljni postopki oživljanja, obnovitev	<ul style="list-style-type: none"> - temeljni postopki oživljanja, uporaba (pol)avtomatskega defibrilatorja – AED), uporaba kisika, prosta dihalna pot (klasični pristop ter pristop z uporabo dihalnega balona, ustno-žrelnega tubusa, kisika in aspiracije iz ust in žrela). 	/	3	3
3.	NMP na smučišču – oskrba poškodovanca	<ul style="list-style-type: none"> - pristop, pregled in ocena stanja poškodovanca (po ITLS Basic), - zaustavljanje krvavitev in oskrba ran, - sodobna imobilizacija (imobilizacija z vratno opornico in odstranjevanje zaščitne čelade, imobilizacija z zajemalnimi nosili z oporo za glavo, imobilizacija okončin), - prepoznava in oskrba zaradi akutne zastrupitve (zaužitja snovi tj. alkohola, drog itd,...). 	/	6	6
Skupaj			1	9	10

Vse ure so šolske (pedagoške) in trajajo 45 min!

Izvajalci so strokovnjaki s področja nujne medicinske pomoči za vse 3 točke.

- **REŠEVANJE IN PREVOZ POŠKODOVANECV PO SMUČIŠČU**

Zap. št.	Naslov poglavja	Vsebina poglavja	Predavanja	Praktično delo	Skupaj
1.	Teorija reševanja in prevoza – novosti	<ul style="list-style-type: none"> - skupinsko predavanje in pojasnilo predvidenega usposabljanja, - predstavitev novosti v tehniki reševanja. 	1		1
2.	Praktični del reševanja na smučišču – obnovitev in novosti	<ul style="list-style-type: none"> - praktično delo na dva udeleženca po podanih scenarijih reševalnih intervencij, - pregled opreme za reševanje, - aktiviranje reševalcev, - izvedba reševalne intervencije na smučišču po podanem scenariju, - postopek predaje ponesrečenca službi NMP, - analiza dela in ocena. 	/	1	1
Skupaj			1	1	2

Izvajalci so strokovnjaki s področja Gorske reševalne službe za obe točki.

POROČILO O IZVAJANJU NMP NA SMUČIŠČU

1. O dogodku, ki se je pripetil dne _____ ob _____: _____ uri na smučišču

_____ mesto dogodka (žičnica)

2. POŠKODOVANEC (ime in priimek): _____

rojen dne _____ naslov

GSM _____

3. OPIS POŠKODBE/STANJA

(opisno) _____

- vrsta dogodka (obkroži) 1. poškodba 2. nenadna bolezen 3. zastrupitev 4. pomoč ni bila potrebna

- prevoz (obkroži) 1. aki 2. teptalni stroj 3. motorne sani

4. gondola 5. reševalni avtomobil 6. odšel sam

4. UKREPI:

(opisno) _____

5. NADALJNJE AKTIVNOSTI (obkroži predajo, navesti naslov ekipe in čas predaje ekipi)

a.) ekipa NMP HNMP GRZS _____ ob

b.) prisotnost in pomoč zdravstvenega osebja (obkroži) DA NE (ime in priimek, izvedeni ukrepi)

c.) nezmožnost podpisa poškodovanca zaradi poškodbe (navesti vzrok npr. nezavest)

d.) zavrnitev pomoči s strani poškodovanca (podpis poškodovanca ter datum in ura zavrnitve)

6. Kot poškodovanec sem seznanjen, da se, v skladu s Pravilnikom o izvajanju nujne medicinske pomoči na smučiščih, to poročilo posreduje ekipi službe NMP ali HNMP ali helikopterski službi GRZS z namenom spremljanja preglednosti postopkov reševanja na smučišču oziroma z namenom zagotavljanja celovite nadaljnje zdravstvene oskrbe.

PODPIS POŠKODOVANCA

IME IN PRIIMEK REŠEVALCA (podpis)

7. Poročilo se izdela v treh izvodih (en izvod prejme poškodovanec, en izvod ekipa službe NMP ali HNMP ali helikopterska služba GRZS, en izvod upravljavec smučišča oziroma reševalec).

ZNAK REŠEVALCA NA SMUČIŠČU

Znak reševalca na smučišču je modra šest kraka zvezda življenja ("star of life"), ki ima en krak vertikalni, drugi štirje pa so enakomerno razporejeni, dva na levi in dva na desni strani. Vsi kraki so enake širine in dolžine glede na središče zvezde. Na vertikalnem modrem kraku je narisana bela igla, okoli katere je ovita bela kača. Zvezda življenja leži v rdečem polju, ki jo z vseh strani krakov omejuje enakomerno oddaljena modra krožnica. Debelina modre krožnice, ki ima obliko pravilnega kroga, je enaka širini modrega kraka v zvezdi. V modri krožnici je napis zgoraj, enakomerno razporejen levo in desno glede na središčno vertikalno linijo. Uporabljajo se velike črke pisave "ARIAL BLACK" v beli barvi, velikost črk zapolnjuje polovico širine modre krožnice in so enakomerno oddaljene od notranjega in zunanjega roba krožnice. Na krožnici je napis "REŠEVALEC NA SMUČIŠČU".

Znak se uporablja za označevanje reševalcev na smučišču. Znaku ni dovoljeno spreminjati oblike in besedila napisa.

Barvno pravilo za oblikovanje znaka za označevanje reševalcev na smučišču je enako kot pravilo za oblikovanje grba Republike Slovenije.

Po sistemu CMYK imajo barve naslednje oznake:

- modra C100 M60 Y0 K10
- rdeča C0 M100 Y100 K0
- bela C0 M0 Y0 K0

po sistemu scotdic code 777 - international color codification system (2043);

- modra N46 N722509
- rdeča N23 N074014
- bela N1 N95

pri enobarvni upodobitvi znaka se uporabljajo:

- 100% črna je modra C0 M0 Y0 K100
- 60% črna je rdeča C0 M0 Y0 K60
- bela je bela C0 M0 Y0 K0

Znak, ki označuje reševalca, se uporablja v sredini na hrbtni strani reševalca in na zunanji strani levega rokava v višini prsi ali na sprednji levi strani v višini prsi. Reševalec ima na sprednji desni strani v višini prsi našitek s priimkom in imenom.

Znak:

